TAMI HOAG

Necazuri cu vecinul

ALCRIS

Capitolul 1

Acasă. Niciodată acest cuvânt nu sunase mai plăcut în urechea ei, ca acum, îşi zise în gând Genna Hastings, în timp ce-şi mişca atentă piciorul cu glezna luxată, scoţând cârjele din maşină. Apoi rămase nemişcată şi trase cu putere în piept aerul cu miros de zambile specifice Connecticut-ului. Poc! Ceva o lovi după cap cu puterea unei rachete Titan. Frecându-şi cu o mână locul lovit se întoarse şi privi cu ochii mari mingea de fotbal care se rostogolea paşnic pe lângă piciorul ei, pe alee.

Era un sfârşit demn pentru o vacanţă mizerabilă.

- Atenţie, domnişoară Hastings, se auzi cu îndârjire strigătul unuia dintre cei doi puşti care traversau în fugă strada venind spre ea.

- Doamne, domnişoară Hastings, îmi cer scuze, îi zise Brad Murray, aplecându-se să-şi ridice mingea.

- Chiar aşa, scuze, Genna, interveni Kyle Dennison. Nu te-am văzut, continuă ridicând din umeri.

Kyle, un puşti rotofei de vreo zece ani, era finul celei mai bune prietene a Gennei şi de aceea se simţea îndreptăţit să i

se adreseze pe numele mic. In schimb pentru Brad, ea va fi totdeauna fosta lui educatoare de la grădiniţă, domnişoara Hastings.

- M-am liniştit, mormăi Genna, tresărind când dădu cu mâna de cucuiul ce se formase la locul cu pricina.

- Mama spunea că te întorci abia luni şi astăzi este vineri. De ce n-ai mai stat? Foloseam aleea ta pentru a ne exersa pasele. Hei, de ce ai cârje?

- Toate deodată, îi zise Genna cu un zâmbet ironic, plecându-şi privirea spre Kyle. Vacanţa a fost un fiasco. Mi-am luxat glezna în timp ce jucam tenis.

- Nasol.

- Chiar aşa.

- îl aşteptăm pe J.J., o anunţă Brad.

- Cine este J.J.? Un nou puşti de prin vecini?

- J.J. Hennessy, îi răspunseră într-un glas cei doi, privind-o fix, cu speranţă în priviri.

Genna îi privi stăruitor. Pierduse ceva, nu pricepuse gluma, sau ce?

- Presupun că ar trebui să rămân cu gura căscată, să leşin, sau ceva asemănător? Cine este J.J. Hennessy?

Băieţii scoaseră un sunet dispreţuitor şi o priviră cu milă. Kyle se trânti pe iarbă, apucându-se cu mâinile de cap.

- Este cel mai formidabil fundaş din Univers! o informă Brad cu entuziasm.

- Este *atât* de formidabil! exclamă Kyle lăsându-se să cadă pe spate cu mâinile în lături.

- Şi s-a mutat chiar aici?

Genna îşi îndreptă privirea spre pajiştea din faţa casei alăturate şi brusc avu senzaţia că a primit o lovitură în stomac. Pajiştea pe care o admirase de atâtea ori era acum tunsă în dungi diagonale. O

duzină de flamingo roz din plastic erau ascunşi prin tufişuri, gâturile lor lungi apărând din tufele de ienupăr. Pe un şezlong din faţa verandei superbei case în stil sudist era aşezat un manechin blond cu un braţ ridicat, ca şi cum ar fi salutat pe cineva, îmbrăcat într-un şort şi o bustieră, ambele de culoare roz.

Genna gemu îngrozită.

- Oh, Doamne!

- Marfă, nu? îi zise Brad, înţelegând greşit geamătul ei.

Kyle se ridică în picioare, aprobând entuziasmat în timp
ce-şi trăgea tricoul peste pântecul proeminent.

- Numele manechinului este Candy. Nemaipomenit!

- Oh, Doamne, mormăi Genna din nou.

Ce gen de cretin poate comite o astfel de grozăvie? se întrebă ea. Casa aia şi grădina erau tot ce reprezenta Tory Hills. Senină, veche, de nepreţuit. Ocupând un spaţiu mare în mijlocul cartierului plin de verdeaţă, casa avea culoarea gri, cu ornamente albe în jurul geamurilor cu ochiuri multe. Intrarea principală era străjuită de un portic străjuit pe două coloane şi cu un felinar de fier forjat deasupra uşii. Era casa la care Genna visase întotdeauna. Şi acum fusese cumpărată de un idiot fără pic de gust.Când uşa casei se deschise, Brad şi Kyle intrară în transă. Priveau transfiguraţi de parcă pe acolo urma să iasă un sfânt. Apoi J.J. Hennessy îşi făcu apariţia.

Genna îi aruncă o privire scurtă şi imediat îl dispreţui.

Traversa pajiştea emanând aroganţă, la fel cum cuptorul degajă căldură. O masă de muşchi de peste un metru nouăzeci, înghesuită în nişte colanţi gri care

scoteau totul în evidenţă, şi un tricou negru care avea scris pe el „Darul lui Dumnezeu pentru femei“. J.J. Hennessy se părea că era exemplul perfect al agresivităţii masculine.

Părul negru era tuns scurt, lăsând în creştet o creastă care se prelungea pe ceafă. Ochii îi erau ascunşi în spatele unor ochelari negri de soare cu lentile pătrate. Nasul era mic şi drept. Pe buze ai juca un zâmbet uşor.

îngrozită, Genna urmări cum el străbătea pajiştea proaspăt tunsă îndreptându-se direct spre ea. Se opri la doi paşi de ea, cu mâinile în şolduri. în urechea stângă îi strălucea un cercel mic cu diamant. îşi plecă privrea spre ea şi-i zâmbi iar Genna simţi cum pur şi simplu i se înmoaie picioarele. De necrezut, îşi zise în gând. El era tot ce ura la un bărbat şi totuşi tremura în faţa farmecului lui ca o puştoaică îndrăgostită, pentru că zâmbetul lui era cel al lui Jack Nicholson, ăla mortal de la... păi de la Jack Nicholson.

- Bună, J.J., îl salutară într-un glas băieţii.

- Bună, băieţi, cine este frumoasa voastră prietenă?

Vocea îi era caldă şi uşor răguşită. Ar fi putut citi şi *Pagini aurii* şi tot sexy ar fi fost.

O să leşin, se gândi ea, având senzaţia că vocea aceea incredibilă o învăluia. Nu fi proastă, Genna. Este un atlet cu creier de găină, care a ocupat casa visurilor tale şi care se crede darul lui Dumnezeu pentru femei. Şi apoi, tu niciodată nu ai leşinat

- Este Genna, îi explică Kyle fără entuziasm. Locuieşte aici. Arătă cu mâna spre casa Cape Code, de culoare bleu, casă închiriată de ea.

- Ca să J.J. Hennessy zâmbi încă o dată. Bu-nă, vecină.

Un zâmbet strâmb apăru pe buzele ei.

Jared Hennessy. îi luă mâna şi reuşi să facă din acest gest simplu ceva senzual. Unde ai fost când m-am mutat? Mi-ar fi prins bine un ajutor la decorare.

- Mi-am dat seama, îi răspunse ea cu amabilitate, trăgându-şi mâna şi ştergând-o de şortul kaki, cu un aer absent, palma ce încă mai pulsa după atingerea lui. Sunt Genna Hastings. Am fost în vacanţă.

- Te-ai distrat bine?

- Nu.

- Este ceva legat de cârjele asta?

Zâmbetul apăru pe buzele ei atât de strâmb încât el avu impresia că fuseseră anesteziate cu novocainã.

- Ce isteţ eşti, domnule Hennessy. Mi-am luxat glezna în timp ce jucam tenis.

Jared se lăsă în genunchi şi începu să-i pipăie glazna rănită. Pentru o clipă Genna avu impresia că o să facă infarct. Sângele începu să-i vâjâie în urechi. Nu mai putea să respire. Apoi, spre mirarea ei, realiză că doar corpul ei reacţionase aşa la atingerea lui J.J. Hennessy, în timp ce-şi plimba mãna pe glezna rănită şi total inutil, în sus şi-n jos pe gambă.

Este absurd, îşi zise în gând, simţind că o apucă ameţeala. Era ultimul bărbat de pe pământ de care să se simtă atrasă. Se hotărî să-i zică vreo două şi să-şi tragă piciorul, dar constată că era incapabilă să se mişte.

Jared îşi ridică privirea şi-i zâmbi larg.

- Nu mi se pare prea grav. O privi insinuant şi sprâncenele îi apărură deasupra ochelarilor de soare. Alternează pungi cu apă caldă şi cu gheaţă... şi nu te descuraja.

- Mulţumesc, doctor Kildare, îi zise ea sec, reuşind în sfârşit să facă un pas înapoi.

- Eşti oricând binevenită să utilizezi baia mea jacuzzi, se oferi el, ridicându-se şi făcând-o pe Genna să se tragă spre maşină.

Cu o mişcare uşoară îşi ridică ochelarii spre creştetul capului.

Genna înghiţi cu greu nodul în gât. „Acum chiar că ai dat de bucluc, Hastings.“ Avea cei mai frumoşi ochi albaştri pe care-i văzuse vreodată. Erau de un albastru pur. Hipnotici. Răpitori. Ca ai lupilor, îşi zise ea în gând. Dar era în străfundul lor o licărire... umor? Nu prea se potrivea cu proasta impresie pe care şi-o făcuse despre el.

Dintr-o dată simţi că-şi pierde echilibrul şi se sprijini de maşină. El se apropie cu un pas şi-şi puse mâna pe capota maşinii, la un centimetru de umărul Gennei. Simţi o picătură de transpiraţie care i se prelingea printre sâni şi un fior o străbătu pe şira spinării. El o măsură din cap până-n picioare şi ea avu senzaţia că privirea îi trecea prin bluza galbenă şi şortul kaki.

- Ce zici Genna? Vocea îi coborâse cu o notă, devenind şi mai catifelată. Mi-ar face mare plăcere să foloseşte jacuzzi-ul din casa mea. îşi trecu limba peste buze şi se aplecă şi mai mult spre ea, până când între ei nu mai rămăsese nici un centimetru şi corpurile lor se atingeau.

Genna trase cu greutate aer în piept.

- Hai, J.J.! interveniră vocile plângăreţe ale băieţilor. Aruncă-ne o pasă, vrei? Te rugă-ă-ă-ăm!

- Sigur, băieţi. Se întoarse rânjind, prinse mingea şi o mângâie drăgăstos. Asta va fi una lungă, prieteni. Brad fugi în zig-zag spre stânga, apoi trecu în spate. Kyle fugi înainte.

Cu o mişcare rapidă a mâinii, J.J., lansă mingea la aproape cincizeci de metri în josul străzii. Băieţii se

repeziră după ea ca ogarii după pradă.

Jared se întoarse cu acelaşi zâmbet larg pe buze, dar constată că fusese lăsat singur. Uşa exterioară a casei Gennei se trânti în urma ei, dovedind retragerea ei reuşită. îşi zâmbi în barbă. Ce bucăţică! Nu era înaltă şi subţire şi nu avea un chip de copertă de revistă, ca modelele cu care se întâlnise în trecut, dar era a naibii de adorabilă, de la părul tuns în stilul anilor douăzeci până în vârful pantofilor sport. Şi când te gândeşti că avea să locuiască lângă această brunetă minionă şi apetisantă. Chicoti.

- Hennessy, eşti un tip norocos.

Viaţa în Tory Hills nu va fi monotonă având-o ca vecină pe Genna Hastings. Nu numai că era drăguţă, dar avea şi pe vino-ncoace. Un ceva nedefinit pe care unii îl numeau sex-appeal. Jaren îl numea simplu *vino-ncoace.* O flacără, o strălucire, o lumină interioară.

***

încă tremurând puţin, după întâlnirea cu noul ei vecin, Genna începu să frunzărească scrisorile. Mânie, îşi zise în sinea ei. Din cauza asta tremura. Acum putea să zică aşa ceva deoarece era la adăpost de zâmbetul acela sexy şi de ochii ăia albaştri hipnotici.

- Mare nemernic. Este un incult. Un fustangiu incult, care a pus flamingi roz în curtea casei visurilor sale. Bagă-ţi asta în cap, Genna Hastings!

îşi aminti sclipirea din ochii lui şi era gata s-o lase mai moale, dar se scutură şi îndepărtă cu hotărâre acele gânduri.

- Darul lui Dumnezeu pentru femei, mormăi ea, aruncând facturile într-o grămadă şi scrisorile personale în alta, pe masa de cireş pe care o cumpărase de la o licitaţie ţinută într-o curte din Berkshire.

- Mi-ar face plăcere să foloseşti baia mea cu jacuzzi, Genna, îl imită ea, încercând să ignore faptul că încă mai simţea căldura strângerii mâinii lui pe picior. Era clar că această senzaţia se datora luxaţiei. Două aspirine şi o pungă cu gheaţă vor rezolva problema.

Inima începu să-i bată mai tare când îşi aminti expresia de pasiune apărută în ochii lui, chiar înainte ca băieţii să-l strige.

Se încruntă.

- Javră îngâmfată!

O scrisoare de la prietena ei Mary Wood îi atrase atenţia. Era pusă la poştă în Crested Butte, Montana. Montana? Niciodată Mary nu depăşise vestul oraşului New York. Rupse plicul şi scoase scrisoarea.

„Dragă Genna,

Am întâlnit bărbatul visurilor mele în colţ la Park & Prospect. Maşina mea este făcută praf şi la fel şi inima. Am fugit cu iubitul meu. Este fermier. îţi voi da amănunte mai târziu.

Am terminat cu furnizările. A trebuit să-i predau firma mea lui Betsy - oribil! îmi pare rău că te anunţ aşa de brusc. Sper să-ţi găseşti o altă slujbă pe timpul verii.

Trebuie să închei. Matt abia aşteaptă să călărim la apusului soarelui. îşi voi scrie în curând.

Cu dragoste,

Mary“

- Cu dragoste, Mary! O strâng de gât.

- Pe cine strângi de gât?

Genna nu trebui să-şi ridice privirea ca să ştie că în bucătărie intrase Amy Dennison. Vocea lui Amy era incon- fundabilă şi o făcea să-i ţiuie urechile. Semăna cu claxonul unui Volkswagen altoit cu accent de Brooklyn.

- Mary! Genna rămase aşezată la masă, privind fix scrisoarea. Ştii ce mi-a făcut? A fugit cu John Wayne şi m-a lăsat pe drumuri şi cu rate de plătit, şi cu noua mea maşină!

Amy îşi luă o Coca-Cola din frigider şi apoi îşi trânti corpul grăsuţ pe un scaun stil Windsor, în faţa prietenei sale.

- Mda, şi eu mă bucur pentru ea.

- Ei, Genna se încruntă şi dădu la o parte scrisoarea. Sigur că şi eu mă bucur pentru ea, dar mi-ar face plăcere s-o bat în cap cu carnetul de cecuri! Contam pe banii ăia atunci când mi-am cumpărat maşina. Ce mă fac acum?

- Vei găsi altceva, îi răspunse Amy practică.

- Sigur, îi răspunse Genna cu moralul la pământ. Ştii la fel de bine ca mine că toate slujbele de vară se angajează până la sfârşitul lui martie...

Pentru o clipă, Amy rămase tăcută. în timp ce se uita pe geam cu privirea aţintită pe pajiştea proaspăt tunsă din faţa casei vecine, în mintea ei începu să se contureze schema unui plan.

- Ah... pun pariu că o să apară ceva.

Genna era atât de preocupată de necazul ei încât nu remarcă nota ciudată de emoţie din vocea lui Amy. Abia se întorsese dintr-o vacanţă dezastroasă, cu o gleznă luxată şi cu o teribilă durere de cap. Jared Idiotul se mutase în casa de alături şi slujba ei de bază zburase pe fereastră. Ţinea foarte mult la poziţia pe care o avea la Şcoala Elementară din Tory Hills, dar salariul nu-i permitea să-şi cumpere o maşină nouă. La naiba! Dacă Mary ar fi fugit cu iubitul ei înainte de afişarea reducerilor la avansuri pentru ratele la maşini!

Nu era vorba doar de bani, deşi Genna era aproape o fanatică în ceea ce privea securitatea ei

financiară. Abia aşteptase să-şi reia slujba de vară în domeniul furnizării de alimente pentru petreceri. I-ar fi plăcut să fie bucătar şef, ăsta era visul ei secret. îi plăcea să gătească şi să facă prejituri, se creeze reţete noi de mâncăruri şi deserturi. Vara era sezonul cel mai încărcat pentru Mary, care avea o firmă specializată în organizarea şi aprovizionarea cu gustări a serbărilor în aer liber. Lucrând împreună cu Mary, putea să-şi îndeplinească visul secret şi să obţină nişte bani în plus.

Amy scoase un oftat în care se amestecau uşurarea şi frustrarea. Se temuse că Genna va observa nota aceea ciudată din vocea ei şi în acelaşi timp ardea de nerăbdare să-i spună toate noutăţile. Dar Genna se uita încruntată la grămada de facturi. Asta era bine, îşi zise în sinea ei Amy, dar dorea totuşi să-i spună noutăţile că J.J. Hennessy o interceptase pe alee când venea, şi-i pusese tot felul de întrebări în legătură cu ea.

Cu un gest brusc îşi scutură capul şi claia ei de păr blond, tuns scurt, se înfoie şi mai tare.

- L-ai întâlnit pe noul nostru vecin?
- Jared Idiotul, Darul lui Dumnezeu pentru femei?
- Ah a! Lui Amy îi îngheţă zâmbetul pe buze.
- Este un tip drăguţ, Gen. Ştiu că e puţin cam...
- Pisălog, o ajută Genna.
- Recunosc că este puţin cam... diferit...
- Este un original. Dar suna ca şi cum ar fi vrut să spună: este o broască râioasă.

Amy îşi muşcă buzele şi încercă să-şi adune gândurile.

- E puţin cam... sclipitor, îi zise ea gesticulând cu mâinile ei grăsuţe. Dar zău că este un dulce, o dată ce ajungi să-l cunoşti, şi a fost extraordinar de răbdător cu puştii din vecini. L-am urmărit zi şi

noapte. Un bărbat care se poartă frumos cu copiii putea avea trecere la Genna, îşi zise Amy.

- Dacă este aşa de faimos, ce face aici în Tory Hills? o întrebă Genna ignorând partea cu „bărbatul-care-este-bun-cu-copiii“.

- *Dacă? Dacă* este aşa faimos? o întrebă Amy şocată, Genna, pe ce planetă trăieşti? J.J. Hennessy este *cel* mai faimos fundaş! Este în aceeaşi categorie cu McMahon, Kramer, Montana. El a dus echipa Hawks pe primul loc. Au câştigat Super-Bowl în ianuarie trecut!

Amy aproape leşinase de bucurie când auzise cine se mutase peste drum de ea. Cum putea Genna să trăiască pe aceeaşi planetă şi să fie atât de indiferentă?

- Ştii că nu urmăresc programele sportive, Amy, îi răspunse Genna ţuguindu-şi buzele în timp ce desena cu un pix figuri triste pe plicul cu factura de electricitate.

Amy îi aruncă o privire scurtă şi ridică mâinile spre cer.

- Chipul lui a apărut pe copertele tuturor revistelor importante: *Sports Illustrated, People Playgirl.*

Genna ridică din umeri şi-şi dădu la o parte o şuviţă rebelă de păr castaniu.

- A apărut în reclame la T.V.

Nici un răspuns.

- A apărut la *Donahue,* pentru numele lui Dumnezeu! îi zise ea exasperată.

- Destul cu tipul ăsta, Amy, se plânse Genna. Nu vrei să afli despre vacanţa mea?

Amy strânse din dinţi, dar pe moment lăsă subiectul J.J. Hennessy să cadă. Trase aer în piept, se forţă să zâmbească şi o întrebă:

- Cum a fost vacanţa, Genna?

- Iadul de pe pământ.

Gennei încă nu-i venea să creadă. Cine s-ar fi gândit că o săptămână petrecută la Cape Code ar putea să semene cu una desprinsă din romanele lui Stephan King? în nici un caz ea. De luni de zile se tot gândea la vacanţa asta. Trebuia doar să treacă de nunta verişoarei sale. După aceea urma să facă plajă la soare în curtea vilei îngrozitor de scumpe de pe malul oceanului, pe care se luptase s-o închirieze şi economisise din greu banii pentru acest scop. Dorea să se bucure în pace şi linişte de vacanţă şi să citească o grămadă de romane de dragoste. Dar nu...

- La început a fost marea surpriză a lui Lauren, începu ea. Scumpa mea vară mi-a anulat rezervarea şi a aranjat să stau la socrii ei. Am pierdut cu ocazia asta avansul de şaizeci de dolari.

Amy se strâmbă.

- Şi cum sunt socrii?

- Bogaţi. Casa lor de vacanţă de pe malul oceanului este la câţiva metri depărtare de cea a familiei Kennedy.

Lui Amy aproape că-i ieşiră ochii din orbite în timp ce se uita la grămada de poze pe care Genna i-o pusese în faţă. Observase o proprietate de tenis şi debarcader propriu.

- Mamă-Doamne, locul ăsta arată la fel ca şi Club Med! De ce naiba te tot plângi?

- Stai să vezi, îi răspunse Genna calmă. Când Amy se uită la pozele de la nuntă, Genna îi arătă spre mire. Ăsta este Robert. E un investitor în domeniul bancar, provenind dintr-un lung şir de investitori dintr-o familie cu tradiţie în acest domeniu. Holmes. *Cummings* sunt investitori la *Mayfower.*

- A fost născut cu o lingură de argint în gură?

- Da. Şi când zâmbeşte îţi dai seama că fiind

născut cu o lingură de argint în gură are gura ca un cioc de papagal. Dar Lauren îl iubeşte şi el este bun cu ea...

Genna simţi o undă de invidie. La treizeci de ani ea era cea mai mare dintre cele trei surori şi singura care încă nu era măritată. Nu era în căutarea unui bancher, nici măcar a unui doctor. Pur şi simplu îşi dorea un bărbat drăguţ şi serios, care să aibă o slujbă obişnuită, normală.

- Arătai bine în rochia aceea, comentă Amy.

- Mulţam. Genna se încruntă. Am fost domnişoară de onoare de atâtea ori, încât au început să-mi zică *bătrâna* domnişoară de onoare. Dacă aş avea câte un dolar de câte ori mama a spus: „Ea este fiica mea, Genna, întotdeauna domnişoară de onoare, niciodată mireasă!“, aş putea plăti datoria naţională. Acum mama repeta explicaţia că sunt cea mai mare dintre fete, nemăritată, ca să continue cu un chip plin de compasiune şi o privire tragică în ochii ei albaştri... „Genna este o femeie de carieră.“ Ca şi cum ăsta ar fi un defect din naştere!

Abigail Hastings nu spusese niciodată „Genna a absolvit sunna cum laude“ sau „Ganna este o profesoară extraodi- nară“. Dacă Genna ar fi devenit preşedinta Statelor Unite, n-ar fi impresionat-o prea mult pe mama ei. Dar dacă s-ar fi căsătorit cu un ginecolog şi ar fi devenit asistenta lui personală, ar fi fost de-a dreptul fericită.

Nici Gennei nu-i displăcea ideea, dar era atât de mândră de ceea ce realizase. Făcuse de una singură multe. Pentru ea, faptul de a avea un soţ nu era scopul principal. Asta era cireaşa de pe prăjitură. O femeie putea avea o prăjitură şi fără cireaşă, doar că nu era la fel de gustoasă.

- Auleu! Cine-i ăsta? Tonul plin de dezgust al lui

Amy o trezi pe Genna din visare.

Zâmbi strâmb privind poza cu nerodul dinţos, care purta ochelari cu lentile groase.

- Asta, cum ar spune Paul Harvey, este partea a doua a poveştii. Ăsta este vărul lui Lauren, vărul Rodney, care a răspuns prezent la invitaţie. Rodney, durerea mea de cap, oaia neagră a familiei si permanentul si neplăcutul meu partener pentru toată săptămâna. Este un lunatic.

Amy se uită la el ca si cum ar fi înghiţit un gândac.

-Asta spune tot. Genna clătină din cap. Ti-am spus că este eliberat pe cuvânt de onoare! A încercat să jefuiască Dunkin' Donuts cu un pistol sculptat dintr-o bucată de săpun...

începu să-i povestească toate necazurile ei cu Rodney, incluziv cum era să se înece când au trecut cu barca pe lângă feribotul Nantucket si aceasta a luat apă si era să se răstoarne, si cum si-a luxat glezna când Rodney a căzut peste ea în timpul unui meci dublu mixt de tenis.

- Asa că asta a fost viaţa mea în vacanţă. Vara mea s-a măritat cu un Holmes-Cummings, iar eu am fost urmărită fără încetare de un lunatic.

- Săraca Genn! Amy o bătu cu simpatie pe mână. Ai nevoie de o vacanţă.

- Bună, vecină! se auzi vocea lui J.J. Hennessy prin usa de plasă.

- Sau de un pistol, completă Genna declaraţia lui Amy, scrâşnind din dinţi când se gândi la J.J.

Jared intră neinvitat. Se schimbase într-o pereche de pantaloni scurţi si cu un tricou portocaliu peste care îsi pusese o cămasă bleu cu desene hawaiene si pe care o lăsase descheiată. Pe cap avea o sepcuţă Red Sox cu cozorocul întors în spate, iar în mână

ţinea o cană de măsurat.

- Dar intră, domnule Hannessy, spuse tărăgănat Genna cu o voce ironică.

Amy se strâmbă când auzi tonul ironic, dar observă expresia amuzată din ochii lui Jared. Urmărea el ceva.

- Frumos interior, Gen, spuse el dând aprobator din cap în timp ce privea în jur.

- Mă bucur *atât de mult* că-ţi place.

- Aa, seamănă cu tine, adică formidabil, zise el ridicând din umeri în timp ce-i zâmbea cu gura până la urechi.

Pe afară, casa semăna cu o cutie de chibrituri, dar interiorul de la primul etaj era deschis, creind iluzia de spaţiu. Sufrageria, salonul şi bucătăria, toate situate la acest etaj erau decorate în diferite nuanţe de bleu. Totul era confortabil şi plăcut. Era genul de loc care-ţi oferea linişte după o zi lungă şi obositoare. I se potrivea, îşi zise în gând Jared, chiar dacă în acel moment nu era prea veselă.

Jared îşi înghiţi râsul. Era hotărât să-i stârnească interesul. Nu-i păsa că se uita urât la el. Nu numai că nu se răstise la el, dar practic vibrase la atingerea lui. Desigur, era o adevărată provocare şi Jared fusese învăţat de la o vârstă fragedă să abordeze fiecare provocare la fel cum un general abordează o confruntare pe câmpul de bătaie. Jocul lui se numea strategie.

- Nu vrei să-i arăţi casa lui Jared? o întrebă Amy cu inocenţă. Sunt sigură că i-ar face plăcere s-o vadă.

Genna se uită urât la prietena ei zâmbitoare. Apoi îşi îndreptă atenţia spre oaspetele nepoftit.

- Ai venit să împrumuţi ceva? îl întrebă necăjită. Poate tradiţionala ceaşcă de zahăr.

- Ne-e. Se sprijini cu un gest neglijent de barul

care despărţea bucătăria de restul camerei şi un zâmbet uşor amuzat îi ridică colţurile gurii. Prea banal pentru mine. Ai nişte cafea?

-Vrei să-ţi împrumut o ceaşcă de cafea? Şi-ţi bei cafeaua cu cană gradată?

El ridică din umeri cu un gest elegant.

- De ce nu? Gustă plăcerile vieţii, Gen. Altfel viaţa devine plictisitoare. Prefer ceva cu aromă internaţională, dacă ai... cafea cu lapte, mocca mentolată...

Genna scrâşni din dinţi apoi vorbi printre buzele strânse:

- N-am nici un fel de cafea.

- Nu ai cafea! Se încruntă gânditor. Atunci fulgi de porumb.

Amy chicoti şi se alese cu o privire ameninţătoare din partea Gennei.

- Nu.

- M&M’s? încercă un zâmbet copilăros. Sunt favoritele mele.

- Nu, domnule Hennessy.

Simţea că răbdarea ei se apropia de sfârşit. El înconjură barul şi-i puse o mână frăţească pe umăr. Părul Gennei aproape că se ridică din cauza senzaţiei de descărcare electrică dintre ei.

- Nu trebuie să-mi spui domnule, Gen. Noi suntem vecini! J.J. sau Jared, dacă preferi să mă numeşti într-un fel.

Genna se uită urât la el.

- Aş prefera să nu te numesc deloc.

El o mângâie pe păr şi zâmbi.

- Ai putea să chemi un taxi, dar nu-ţi voi plăti călătoria.

Hohotele de râs ale lui Amy semănau cu nişte fulgi de gâscă
aruncaţi în aer.

Jared observă fotografia lui Rodney, aruncată pe masă.

- Aoleu, cine este lunaticul ăsta?

Genna îşi muşcă buzele.

Amy căzu de pe scaun.

Capitolul 2

- Dintre toţi idioţii tocmai ăsta a trebuit să se mute lângă mine, mormăi Genna în timp ce se aşeza pe şezlong.

îşi aranjă perna pentru glezna luxată, îşi potrivi punga cu gheaţă, apoi îşi puse cu grijă piciorul deasupra. Se lungi pe şezlongul cu saltea bleu şi-şi luă cartea.

Chiar are tupeu tipul. Să intre în casa mea în mărime naturală, bombăni ea după ce citi trei propoziţii. *în mărime naturală.* Această expresie îi aduse în faţa ochilor umerii largi şi corpul musculos. Se încruntă. *Ei da, arată bine. Şi ce-i cu asta?*

Lăsă mâna cu cartea să-i atârne peste marginea şezlongului, pe pardoseala de cărămidă roşie a curţii. Nu-şi putea aminti ca un alt bărbat s-o fi enervat aşa de rău cum o făcuse J.J. Hennessy. Rodney nu conta; îl considera cea mai inofensivă formă de viaţă. Jared Hennessy era un bărbat. Din cap până-n picioare. Şi sexy din cap până-n picioare.

Un jucător de fotbal. Hm. Asta spunea tot, nu-i aşa? Probabil că avea treizeci de ani spre şaptesprezece. Un bărbat care îşi alesese un joc de copii pentru a câştiga bani. Cuvântul responsabilitate probabil că era absent din vocabularul lui.

Avându-l ca vecin era mai mult ca sigur că va cheltui mai mulţi bani pentru medicamente de inimă. Trecuseră câteva ore bune de la scena din bucătărie şi încă îşi simţea pulsul bătându-i în urechi şi asta numai când se gândea la el. Era cel mai nesuferit om din trei state înconjurătoare luate la un loc.

Atunci, de ce hormonii tăi o iau razna când te atinge. Genna.

- Ah, taci din gură, mormăi Genna la vocea mică şi sâcâitoare care răsuna în capul ei.

Brusc ceva rece şi umed îi atinse mâna. Şocată, Genna făcu ochii mari şi întoarse repede capul. Un căţel gras, cu blană albă cu negru o fixa cu ochii albaştri ca de porţelan. Stătea nemişcat aşteptând reacţia ei. Genna râse uşurată şi căţelul interpretă asta ca un semn bun. începu să dea din coadă şi tot corpul lui rotund se scutură.

- Micuţele, m-ai speriat. îi mângâie blana deasă. Eşti nou pe aici?

în timp ce se apleca spre căţel, Genna prinse cu coada ochiului o mişcare uşoară. Se aplecă şi mai mult şi sprâncenele i se ridicară de mirare. La marginea curţii ei mici stătea o fetiţă drăguţă de patru, cinci ani, cu părul negru cârlionţat prins într-o coadă de cal cu o eşarfă roz, şi care o privea nesigură cu ochii ei albaştri.

Genna îşi dădu picioarele jos de pe şezlong şi se aşeză.

- Bună, zise ea zâmbind. Pun pariu că acest căţel este al tău.

Fetiţa dădu din cap. Nu se mişcă din loc, deşi aruncă o privire îngrijorată către căţel.

Fetiţa dădu din cap. Nu se mişcă din loc, deşi aruncă o privire îngrijorată către căţel. Arăta de parcă era gata să se întoarcă şi s-o ia la fugă.

- Este un căţel foarte drăguţ. Cum îl cheamă?

Ezită dacă să răspundă sau nu, în timp ce cu o mână trăgea de tricoul roz. îşi înfipsese vârful pantofului sport de culoare roz în cărămizile din curtea ei şi-l rotea nehotărâtă.

- Flurry.

Genna îşi întoarse atenţia către căţel.

- îmi pare bine de cunoştinţă, Flurry. Eu sunt Genna. Se aplecă şi scutură lăbuţa căţelului. Poţi să-mi spui numele stăpânei tale?

Tăcere. Cățelul îi lingea mâna cu entuziasm.

- Nu poate vorbi, se auzi o voce mică. Nu ştie decât să latre.

- Zău? Nu ştiu prea multe despre căţei.

Fetiţa îşi muşcă buza, se uită la Genna apoi la Flurry, apoi privi peste umăr. Făcu un pas înainte.

- Numele meu este Alyssa.

- Ce nume frumos! îşi zise Genna. Alyssa şi mai cum?

- Alyssa Hennessy.

Genna simţi că şezlongul se prăbuşeşte cu ea. Hennessy! Cu greu îşi regăsi vocea.

- Locuieşti acolo cu tăticul şi *mămica ta?* o întrebă arătând cu mâna spre casa de alături.

- Numai cu tăticul, îi răspunse Alyssa şi dintr-o dată o umbră trecu pe chipul ei.

Pe Genna o cuprinse o ciudată stare de uşurare la auzul veştii că nu era nici o doamnă Hennessy în casa de alături. Numai pentru că ura ideea că această fetiţă să aibă un tată căsătorit, care lua lucrurile cu uşurinţă, îşi zise ea în gând. încă îl considera pe J.J. un gen de Jumbo Idiotul, dar cel puţin nu era genul *neserios.*

Dintr-o dată, obiectul gândurilor ei apăru de după garaj. Era îmbrăcat la fel ca de dimineaţă, dar expresia de pe chipul lui era complet diferită. Era serios, îngrijorat chiar, apoi uşurat când privirea lui se opri asupra fiicei sale.

- Alyssa...

- N-am hoinărit, tăticule, îi explică ea. Flurry a fugit şi eu am venit să-l iau.

Jared îngenunche lângă fiica lui şi-i dădu uşor părul la o parte de pe faţă.

- Nu-i nimic, dulceaţă, dar ar fi trebuit să mă anunţi. Ce s-ar fi întâmplat dacă Flurry ar fi putut fugi

în altă parte? Te-ai fi putut rătăci.

Dintr-o dată, ochii ei mari se umplură de lacrimi.

- Dar este cățelul *meu.*

Jared o sărută pe obraz.

- Ai dreptate, scumpo, şi imediat ce unchiul Cory va veni aici, vom începe să-i construim o cuşcă lui Flurry, să nu mai poată fugi din curtea noastră.

Genna îl privi uluită. Cine era tipul ăsta? în orice caz nu semăna cu Romeo pe care-l întâlnise ea. El îşi ridică privirea spre ea surprinzând-o holbându-se la el. Genna se întoarse, sperând că el va crede că roşeaţa din obrajii ei se datora soarelui. îşi înhăţă tricoul galben şi-l trase pe ea. Jared zâmbi în sinea lui. Găsea modestia ei foarte atrăgătoare. Nu atât de atrăgătoare ca trupul ei, dar oricum era un lucru înviorător.

- Nu... ăă... Genna se bâlbâi. Chiar şi vocea lui era diferită acum, mai moale, mai catifelată. îşi plecă privirea spre fetiţă şi cățel. Alyssa, Flurry şi cu mine tocmai făceam cunoştinţă.

- Genna este drăguţă, tăticule, spuse Alyssa cu un zâmbet timid luându-l pe tatăl ei de mână.

Jared se uită la fiica lui, apoi îşi întoarse privirea amuzată către Genna.

- Ştiu.

Genna simţi cum i se face pielea de găină. Nervoasă, se ridică având grijă să nu-şi lase greutatea pe piciorul rănit.

-Tocmai voiam să aduc nişte prăjituri cu ciocolată. Vreţi şi voi?

- Putem, tăticule?

Jared o privi lung şi serios pe Genna. O pusese în încurcătură. *Foarte bine.* Zâmbi. *Ţine-o în tensiune.*

- Sigur. Să te ajut.

în bucătărie, Genna îşi făcu mult de lucru cu

farfurioarele şi cu şerveţelele apoi cu aranjarea prăjiturilor pe platou. Ce să-i spună? Ştia cum să se descurce cu un puşti, dar acum era cu totul altă situaţie. Să se scuze pentru comportamentul ei de mai devreme, sau ce să facă? Şi murea de curiozitate să afle împrejurările care-l făcuseră pe Jared să fie singur cu fiica lui, dar nu se putea hotărî să-l întrebe aşa, din senin. Dar o salvă el.

- Mama Lyssei s-a despărţit de mine când ea avea un an, îi spuse el turnând lapte într-un termos de plastic galben. Acum şase săptămâni, Elyine a murit într-un accident de maşină.

- îmi pare rău, îi zise ea simţindu-se şi mai încurcată.

Fusese apropiat de fosta lui nevastă? Nu era necesar ca
divorţul să distrugă în întregime o relaţie.

Văzându-l pe Jared în starea asta, Genna simţi, cu surprindere, dorinţa de a-i ieşi în întâmpinare şi să-l îmbărbăteze, dar, nesigură, renunţă.

- Mda, continuă el privind pe fereastra din bucătărie la fiica lui care se juca în curte, cu Flurry. Lyssa era cu mama ei când a avut loc accidentul. Slavă Domnului că a scăpat doar cu câteva zgârieturi.

Genna îşi aminti expresia întunecată de pe chipul Alyssei când îi spusese că locuia cu tatăl ei. Sărăcuţa!

- Probabil că a fost îngrozitor pentru ea.

- Mda, făcu el atât de încet, încât ea abia îl auzi.

- Aşa că Alyssa a venit să locuiască aici, cu tine.

- Da. Se întoarse spre ea cu un zâmbet slab care nu-i ascundea expresia de vulnerabilitate din ochi. Acesta sunt eu, Tatăl Celibatar.

Luă tava cu prăjituri, şi o duse afară, lăsând-o pe Genna să se holbeze după el. Tatăl Celibatar. Situaţia asta probabil că-l stânjenea în relaţia lui cu femeile,

cugetă ea. Privi pe fereastră şi-l văzu ridicându-şi fetiţa în braţe, strângând-o la piept şi sărutând-o, şi dintr-o dată realiză că acest lucru nu-l deranja câtuşi de puţin.

După ce Jared o spălă pe Alyssa pe mâini, se aşeză la măsuţa din patio. Genna aşteptă până când el muşcă dintr-o prăjitură. Ochii lui se luminară şi făcu un gest apreciativ în timp ce mesteca.

- Este incredibilă! mormăi el cu gura plină.

Genna simţi cum o cuprinde mândria. Vanitate de bucătăreasă. îi plăcea să audă laude la adresa talentului ei. Ştia foarte bine că prăjiturile ei erau moi şi bune la gust, dar niciodată nu se sătura să asculte laudele.

- Chiar tu ai făcut astea? o întrebă Jared cu uimire. Cu mâinile tale?

- Este reţeta mea secretă, îngăimă Gemma.

- Formidabile! Zâmbi larg. Privi la fiica lui pentru confirmare. Bune, nu, Lyss?

Fetiţa, mânjită cu ciocolată pe toată faţa, aprobă entuziasmată din cap.

- Cu asta îţi câştigi existenţa? Ştia de la Amy că Genna era profesoară. De asemenea ştia că tocmai îşi pierduse slujba de vară, dar punând întrebări putea obţine ceva informaţii şi ceva idei despre cum s-o cucerească.

- Nu, îi răspunse Genna. Sunt profesoară. O să vii la grădiniţă anul ăsta, Alyssa? îi zâmbi cuceritor fetiţei.

Jared deveni gelos. Fără nici un efort, fetiţa lui cucerise inima Gennei. Desigur, Alyssa *era* o păpuşă adorabilă, adăugă el în sinea lui cu mândria unui tată.

Alyssa ridică din umăr în loc să-i răspundă. în viaţa ei fuseseră atât de multe schimbări, gândi Jared, încât biata fetiţă nu ştia ce să creadă. Dădu din

cap când Genna se întoarse spre el întrebătoare.

- Genna va fi educatoarea ta, Lyss. Nu este grozav?

Alyssa zâmbi timid, un zâmbet care-i merse la inimă Gennei
în timp ce privea fetiţa.

- Ştiu să număr şi mai ştiu literele alfabetului.

- Dar asta e minunat, îi răspunse Genna. Vei fi prima din clasă.

Alyssa o aprobă din cap.

- îhâm. Pot să-mi scriu şi numele. Tăticu m-a învăţat.

Jared roşi puţin, când Genna îl privi puţin surprinsă. Zâmbi
din nou, imaginându-şi-l pe acest Adonis al fotbalului aplecat peste micuţa Alyssa, învăţând-o răbdător literele alfabetului.

- Ai putea face avere cu astea, îi spuse el muşcând dintr-o altă prăjitură.

Genna râse, un sunet pe care el abia aşteptase să-l audă. Nu fu dezamăgit. Râsul era liber şi spontan, nu cu triluri.

- Le fac de cincisprezece ani şi până acum n-am câştigat decât în greutate.

El chicoti şi o privi amuzat.

- Da, doar acolo unde trebuie, aş zice.

A fost rândul Gennei să roşească. Se grăbi să schimbe subiectul.

- De fapt, fac pe bucătăreasa numai în timpul verii, dar prietena mea şi-a cedat firma şi s-a mutat, aşa că...

- Aşa că ai rămas fără serviciu? îşi storcea creierii cum să facă să-i ofere o slujbă, dar fără prea mult succes. Era sigur că ar fi refuzat chestia cu menajera, iar ca baby-sitter pentru Alyssa n-ar fi plătit-o cu o

sumă prea mare.

- Luni o să încep să caut ceva.

Se întreba dacă nu cumva Betsy Franke avea nevoie de încă un bucătar, acum că moştenise şi afacerea lui Mary.

- Ei bine, dacă vreodată te hotărăşti să intri în afaceri cu produse de patiserie, să mă anunţi, îi zise Jared. întotdeauna am fost interesat de o nouă investiţie. Şi treaba cu patiseria este o afacere sigură.

- Genna, şi lui Flurry îi place, o anunţă Alyssa în timp ce căţelul înhăţase bucata de prăjitură oferită şi dădea din coadă pe când o înghiţea.

Un Porsche uşor opri în faţa casei lui Jared şi se auzi claxonul cu melodia Charge.

- Unchiul Cory! ţipă Alyssa sărind de pe bancă. O luă la fugă, cu Flurry pe urmele ei.

- Asta este echipa de constructori de la sfârşitul săptămânii, o lămuri J.J. ridicându-se. Ca de obicei îi surâse Gennei cu gura până la urechi. Mulţumesc pentru prăjituri, Prof. Ne vedem mai târziu.

Acestea fiind zise, plecă. Genna rămase mestecând gânditoare o prăjitură. Se părea că avea mai mult decât un vecin: un cuceritor nebun şi un tată singur cu voce de catifea şi cu o expresia vulnerabilă în ochii albaştri strălucitori.

***

O miniatură a Castelului Alb de standul de hamburgeri, pe post de cuşcă? Genna clătină din cap neîncrezătoare şi se aşeză la masa albă de fier forjat din curtea lui Jared, continuând să se holbeze la ridicola construcţie. De necrezut. întreaga scenă era de necrezut.

Soarele verii era puternic şi-şi revărsa generos căldura peste mulţimea din curte. Muzica rock răsuna dintr-o boxă cu volumul dat la maximum, agăţată de creanga unui mesteacăn. Cei mai mulţi invitaţi

dansau, chiar şi cei doi bărbaţi care băteau parii pentru gard... o făceau în pas de dans. Gardul era unul obişnuit, şi contrasta puternic cu păsările flamingo din plastic roz care străjuiau cuşca lui Flurry. încă o dovadă a nebuniei acestui bărbat, îşi zise Genna în sinea ei.

Se uită la Jared care dansa cu două fetiţe din vecini, având-o şi pe fiica lui căţărată pe umeri. Jumătate din populaţia din Tory Hills lua parte la petrecere. Erau destule cutii de bere şi de băuturi răcoritoare, cât să mai construiască încă un castel.

Aşa avea să fie în fiecare weekend? se întrebă ea încruntân- du-se. Nu-i prea plăceau petrecerile şi nici nu avea de gând să înceapă acum. îi plăceau weekendurile petrecute în linişte acasă. Oare J.J. Hennessy era persoana care le va pune capăt?

Luă o înghiţitură din berea pe care Jared i-o pusese în faţă şi se înecă. Cum de-i permisese lui Amy s-o aducă aici? Nu-şi amintea, dar în mod sigur îşi amintea drumul spre casă şi într-acolo se va îndrepta. Se ridică şi întinse mâna după cârje, însă Jared fu mai rapid, le dădu la o parte şi-şi aşeză un picior pe masă, iar pe celălalt începu să-l legene.

- Pleci aşa de curând, Prof? o întrebă el cu un zâmbet. Unde este plăcerea de a petrece?

- îmi lipseşte, îi răspunse ea sec.

- Aha. Se încruntă în glumă. O lipsă în această direcţie. Trebuie să facem o corectură de caracter. I-a să vedem ce avem aici.

Genna îl privi cum începe să scormonească prin numeroasele buzunare ale salopetei de lucru şi să pună pe masă cinci şuruburi, trei cleşti, un ciocan, o periuţă de dinţi, o perie de sârmă, un deschizător de cutii de conserve, unul pentru capace de sticlă şi şapte pixuri.

- Mai ai şi alte scule acolo? îl întrebă, strâmbându-se în timp ce el inspecta conţinutul buzunarelor.

Jared rânji.

- Doar pe cele mai importante.

Genna se strâmbă la auzul răspunsului în doi peri şi încercă să nu bage de seamă pieptul gol şi braţele musculoase pe când scotea dintr-un buzunar ceva care semăna cu un aparat de măsurat tensiunea şi se apropie de ea.

- Acum lasă-l pe doctorul J.J. să aibă grijă de tine...

- Dacă mă atingi cu obiectul ăla, nu vei mai avea nici o sculă întreagă! ţipă ea cu nasul în pieptul lui.

- J.J., unde sunt pungile cu cartofi prăjiţi? îl întrebă o blondă plinuţă cu picioarele până-n gât, care se îndrepta spre casă.

Era îmbrăcată cu un şort roşu de mătase şi un tricou cu inscripţia Hawks, tricou care exemplifica pe viu expresia „îi vine că o mănuşă“. Era una dintre multele Lady Hawks, din echipa de majorete.

- în dulap, a treia uşă la stânga de la cuptorul cu microunde.

- Crezi că poate să numere până la trei? îl întrebă Genna cu o voce mieroasă.

Ochii lui Jared sclipiră plini cu amuzament.

- Sper. Este asistentă la universitatea din Connecticut.

Genna simţi că se prăbuşeşte. Rămăsese cu gura căscată. O
închise, apoi îl întrebă încet:

- Educaţie fizică?

- Calcul diferenţial. Nu poţi să judeci o carte doar după copertă, nu-i aşa, Prof? Oare nu mai este asta prima regulă care se învaţă la grădiniţă?

Genna se încruntă, apoi îşi mută privirea la petrecere. Fusese scârboasă şi răutăcioasă, ceea ce

nu-i stătea în fire. Şi, mai rău, dorea foarte mult ca Jared Hennessy să nu-şi facă o părere greşită despre ea.

- Eu asta am învăţat la grădiniţă, continuă el luându-i berea. Asta şi cum să mă joc de-a doctorul.

îl privi dezgustată.

- Altceva?

O privi gânditor un moment, apoi dădu din cap.

- Şi că a-b-c nu este o singură literă.

Simţi cum o cuprinde râsul. La naiba cu el! Tocmai când era sigură că nu-l poate suferi, o făcea să râdă.

- Ce părere ai despre cuşca câinelui? o întrebă arătând cu un zâmbet spre palatul alb.

- Sper numai ca automobiliştii să nu-l confunde cu un restaurant cu autoservire. Nu aţi putut face ceva mai... colonial? îi zise încercând să nu-i rănească orgoliul. Ceva mai în stilul casei?

- Mda, făcu el gânditor. Am vrut să facem o copie a Muntelui Vernon, dar chipurile preşedinţilor ar fi ocupat prea mult spaţiu. Şi apoi, nu vreau ca Flurry să creadă că poate invita prieteni care să rămână şi peste noapte, cel puţin până îl castrăm.

- Hei, Hennessy! Vocea bubuitoare aparţinea unui coleg de echipă pe nume Brutus şi care avea dimensiunile Muntelui McKinley. Brutus îşi purta părul în stilul indienilor Mohawk şi era îmbrăcat într-un costum din piele neagră. Arăta ca un personaj din Mad Max.

De la jumătatea curţii aruncă o cutie de bere deschisă spre Jared, care o prinse la un centimetru de capul Gennei... dar nu înainte ca jumătate din conţinut să se verse pe părul şi bluza ei.

Râzând, Jared scutură cu putere cutia de bere şi i-o aruncă înapoi lui Brutus, care o prinse şi o zbughi cu ea ca şi cum ar fi fost o pasă de fotbal, o puse la

pământ la punct fix şi începu un adevărat dans al victoriei.

- Atins! ţipă Jared care începusă să ţopăie în jurul mesei. Bravo, Brutus!

Genna se ridică pufnind, încercând să-şi şteargă cu mâinile berea de pe faţă şi de pe bluză. Se întreba foarte serios, dacă cineva făcuse studii cu privire la plasarea atleţilor pe scara evoluţiei.ridică berea şi-şi turnă pe gât ultimele picături ţinând cutia la distanţă de un braţ, apoi o rupse în două cu dinţii.

- Tipului ăstuia îi lipseşte o doagă zise ea în timp ce Jared dansa în jurul ei, făcând nişte mişcări atât de provocatoare cu şoldurile, încât pulsul ei o luă razna.

- Brutus? Se distrează. Ţie nu-ţi place să te distrezi?

- îmi place să mă distrez, îi răspunse el din vârful buselor. Dar distracţia nu are nimic în comun cu reciclarea aluminiului pe cale orală.

- Lui Brutus îi place. Nu ştiu despre tine, dar şi *mie* îmi place.

La capătul curţii, jocul de fotbal se transformase în trânte.

Doi jucători se luptau trântiţi la pământ, frecându-şi unul altuia feţele cu bucăţi de friptură. Câinele alerga cu un flamingo în gură. Două exemple care arătau clar de ce ea n-ar fi trebuit să se găsească acolo, îşi zise Genna simţind cum îi creşte mânia. îşi scutură picăturile de bere din păr şi-şi trase bluza udă de pe piept.

Mingea de fotbal zbură din grămada de oameni trântiţi la pământ, o lovi pe Genna în cap şi ateriză în mâinile lui

Jared. Acesta i-o aruncă lui Kyle Dennison, care fu prompt placat de o grămadă de puşti din vecini.

- Ştii ceva despre fotbal, Gen? o întrebă J.J. încă

dansând. O luase pe Genna cu braţul lui musculos de umeri şi-şi lovea şoldul de al ei.

- Sigur, îi răspunse ea ţeapănă, încercând să ignore pulsul care i-o luase razna în timp ce el se freca de ea. Este jucat de bărbaţi enormi şi transpiraţi care scuipă şi râgâie...

- Acesta este base ball, o corectă el.

- Şi poartă umeri imenşi a la Joan Crawford, continuă Genna cuprinsă de mânie. Este violent şi prostesc şi mai degrabă m-aş duce la dentist decât să mă uit la un meci la TV.

îşi smulse cârjele şi se îndreptă spre casă.

Atins de remarcile dure ale Gennei cu privire la profesia lui, Jared rămase ţeapăn şi o privi cum traversa gazonul. Nu avea să-i îmbunătăţească situaţia, dar nu se putu abţine să zică vreo două, ca să-i mai taie nasul. Aşteptă până când era cam la jumătatea drumului spre casă.

- Mă rog, bine, dar încă te mai vreau la mine în jacuzzi, frumoaso! strigă după ea.

Pentru un moment, care Gennei i s-a părut o eternitate toţi ochii s-au îndreptat spre ea. I se părea că şi păsările flamingo se holbau la ea. Le simţea ochii în spate.

Moartea prin tortură lentă ar fi o pedeapsă prea blândă pentru el, îşi zise Genna, orice sentiment de bunăvoinţă faţă de el, pe care-l simţise până atunci, în după-amiaza aceea, dispărând ca prin farmec. în mod clar va rămâne la prima impresie: J.J. Hennessy era un porc arogant şi fără maniere. Un porc *superb, sexy...* Dar era absolut sigură că nu dorea deloc să mai aibă de-a face cu el. Aproape.

Capitolul 3

Jared privea fix scrisoarea din mâna lui. Un sentiment pe care rar îi fusese dat să-l trăiască în cei nouă ani de când juca în liga profesională, îl străbătu ca un cuţit. Teama. O ura, o respingea, dar nu putea s-o oprească să-i sfâşie măruntaiele.

Scrisoarea, tipărită frumos pe o coală scumpă, era de la Simone Harcourt, sora mai mare a fostei lui soţii. O întâlnise doar de câteva ori, dar îşi petrecuse destul timp în compania ei încât să-şi poată forma o idee clară despre ea: era o femeie rece şi hotărâtă şi îl ura. Scrisoarea care tremura în mâna lui era confirmarea acestei păreri.

Simone nu credea că el era potrivit pentru a fi tatăl Alyssei. Nu credea că stilul lui de viaţă era potrivit pentru o fetiţă de cinci ani. Pretindea că era cunoscut faptul că el ducea o viaţă destrăbălată şi că-şi împărţea timpul între femei şi petreceri şi că acest mediu nu era potrivit pentru un copil. Era pregătită să acţioneze - să acţioneze legal - pentru a nu permite ca Alissa să crească sub influienţa unui playboy.

Un fior îi scutură trupul. Jared îşi trecu mâna prin părul tuns scurt şi înjură. Deşi se lupta din greu să renunţe la acest obicei, înjură până nu mai găsi cuvinte. Când Alyssa venise să locuiască împreună cu el, jurase să renunţe la înjurat. Gândul ăsta îl făcu să râdă strâmb.

îşi frecă faţa cu mâna, apoi se uită la inelul Super Bowl de pe degetul său. Era gros şi impresionant, simbolul suprem al succesului în profesia sa. El era în vârf, la apogeul carierei. Era o celebritate, respectat, şi avea mai mulţi bani decât ar fi putut cheltui vreodată. Dar bucuros i-ar fi cedat pe toţi primului întâlnit dacă ar fi ştiut că aşa ar fi putut să-şi ţină fetiţa lângă el.

Când se însurase cu Elaine nu era încă pregătit să-şi întemeieze o familie, dar ea rămăsese gravidă iar el a trebuit să facă ceea ce era corect. De la început căsătoria lor nu mersese. Elaine îşi bătuse joc continuu de viaţa lui pe picior mare, pe care ea o gustase la fel de mult înainte de căsătorie. Revoltat, refuzase să renunţe la felul lui de viaţă, tot aşa cum nu renunţase la ideea că Elaine rămăsese gravidă doar pentru că dorea să fie măritată cu un fundaş celebru.

în mai puţin de doi ani, Jared îi oferise un divorţ generos şi ieşise din viaţa ei, reîntorcându-se doar să-şi ia fiica, aşa cum specificase în înţelegerea de divorţ. El şi Elaine reuşiseră să distrugă puţina dragoste care-i legase, însă cel mai preţios dar al legaturii lor rămăsese, Alyssa. Faptul că o lăsase mamei ei fusese cel mai mare regret al lui la divorţ. Ea era cel mai bun lucru rămas din căsătoria lui.

Jared oftă şi luându-şi scrisoarea şi paharul plin cu whisky irlandez, se duse pe verandă. Era descumpănit. Se aşeză pe scări şi se uită fix la gazonul tuns în dungi.

Câteodată credea că în toţi aceşti ani a stat mereu aproape, doar ca să-i facă în ciudă lui Elaine. Sau poate îi trebuise tot acest timp ca să se maturizeze. Oricare ar fi fost motivul, în acest an el era nemulţumit. Se săturase de viaţa de la oraş, de viaţa de noapte, de petreceri şi de a fi considerat sufletul petrecerii. îşi schimbase priorităţile, se maturizase. Era gata să-şi întemeieze o familie. Voia un cămin adevărat, un câine, poate o soţie. Şi pe fiica lui. Mai mult decât orice altceva, o dorea pe fiica lui alături de el.

Oare într-adevăr Simone Harcourt va putea să-i ia copilul?

Ce ar putea face el ca să prevină asta?

Se lăsă amurgul în Tory Hills. Jared strivi un ţânţar care se aşezase pe braţul lui şi trase cu putere în piept mirosul de iarbă proaspăt cosită, care venea dinspre gazonul Ralstonilor, de alături. în curtea lui două veveriţe se alergau una pe alta prin ramurile mesteacănului. Michael Dennison, Amy şi Brian, fiul cel mare, tundeau gardul viu. O maşină argintie dădu colţul străzii. Genna.

Agentul secret al lui J.J. - Amy - îi spusese că Genna se ducea azi la Hartford ca să-şi caute un serviciu pe timpul verii. După aproape o săptămână de căutări ieşise din Tory Hills şi se îndreptase spre cartierele mărginaşe ale Hartfordului.

Ştia ce simţea ea. El nu va profita de această ocazie. Aproape tot timpul ea se uita la el ca la o bucată de carne putredă. Atunci el va încerca să pătrundă prin apărarea ei şi s-o facă să râdă, numai să nu se îndepărteze de el. Era sigur că ea era atrasă fizic de el, dar asta nu avea prea mare importanţă pentru o doamnă ca Genna, în special când era hotărâtă să-l ţină la distanţă.

Amy îi spusese că reţinearea Gennei era rezultatul unei relaţii nereuşite. Dacă aşa stăteau lucrurile, va trebui să lucreze cu atenţie. Trebuia să-i câştige încrederea. Dacă s-ar putea gândi la un mijloc de a o ajuta în aşa fel încât să-i fie aproape, ca să găsească drumul spre inima ei...

O adiere de vânt mişcă scrisoarea din mâna lui.

Dintr-o dată, un gând îl lovi ca o minge de base-ball. Dacă planul acesta funcţiona, el va obţine atât custodia cât şi pe Genna. *Eşti un geniu, Hennessy!*

Maşina Gennei intrase pe alee şi dispăruse în garaj. Câteva minute mai târziu, ea ieşi din garaj. Arăta ca o floare ofilită, costumul ei roz din pânză de

in era mototolit şi Genna avea chipul încruntat. Chiar şi părul ei castaniu, buclat, îşi pierduse strălucirea şi era drept. Jared simţi că i se frânge inima. Ar fi vrut s-o ia în braţe, s-o sărute şi s-o înveselească.

- Hei, Genna! strigă el ridicându-se Nu voia să părăsească veranda, de teamă că Alyssa s-ar putea trezi şi el n-o va auzi. Vino până aici!

Genna gemu. De ce el? De ce în seara asta?

- De ce eu? mormăi Genna îndreptându-se şchiopătând spre Jared, ţinând în mână pantofii roz.

- Unde îţi sunt cârjele? o întrebă el îngrijorat.

- Nu se potrivesc la costum, îi răspunse Genna strâmbân- du-se în timp ce se sprijinea de o coloană albă.

Se simţea stoarsă şi era sigură că arăta groaznic. Zău că nu avea chef să vorbească în seara asta cu J.J.

Uitându-se dezaprobator la ea, se lăsă într-un genunchi şi pipăi cu blândeţe glezna strânsă în ciorapul de nylon.

- Este umflată. Şi fierbinte. Zău că n-ar fi trebuit să mergi, în special cu pantofi cu toc.

- Mda, bine, s-ar putea să ţin cont de sfat, deoarece o să fiu pe aici, dacă nu-mi găsesc de lucru.

Jared se ridică şi se sprijini de acelaşi stâlp, cu mâinile înfundate în buzunare.

- Nici un noroc, hmmm?

- Acest cuvânt nu există în vocabularul meu.

El îşi muşcă buzele. Era aşa de necăjită. Sărăcuţa. Aproape se simţea vinovat, deoarece era încântat că nu-şi găsise serviciu. Aproape.

- Ştiu că ai nevoie de serviciu, îi zise el cu ochii strălucitori. Şi ştiu de ce mai ai nevoie.

Genna îl privi bănuitoare. Era îmbrăcat cu un şort larg de culoare kaki şi un tricou roz, pe care scria „Bărbaţii adevăraţi mănâncă plăcintă de la

Francesca“.

- Nu mă scoate din sărite, Jared. Sunt în stare să te omor.

El râse şi cercelul de aur străluci în lumina amurgului.

- Nu mă omorî, Gen. Ridică manechinul Candy de pe scaun şi-l aruncă fără prea multă ceremonie într-un tufiş. Trage-ţi un scaun. Mă întorc imediat.

Intră în casă şi se întoarse peste câteva clipe cu două cutii de băutură.

- Bere nealcolizată? îl întrebă Genna acceptând cutia şi aşezându-se bucuroasă pe scaun.

- Nimic nu este mai bună decât berea la îndepărtarea necazului. Se aşează pe verandă cu faţa la ea, sprijinindu-se de un stâlp, cu un picior întins pe trepte şi celălalt ridicat. Este pasiunea mea secretă. Tu ai vreo pasiune secretă, Gen?

- Hmm? Se trezi privind o mică deschizătură a şortului, Purta sau nu suspensor? Brusc, realiză că el aştepta un răspuns. Roşi puternic. Nu, nici una.

El zâmbi şi-i roti cutia cu bere.

- Trebuie să-ţi mărturisesc că într-un fel sunt mulţumit că nu ţi-ai găsit un serviciu azi, deoarece am o propunere pentru tine.

Genna înmărmuri, temându-se că auzul îi juca feste.

Zâmbetul lui Jared muri pe buze în timp ce lua scrisoarea Simonei Harcourt şi i-o întinse pe genunchi, gândindu-se care este cea mai bună formă să-i spună.

- Eu... ăă... sunt la strâmtoare. Am nevoie de un consultant de imagine.

- Un consultant de imagine? Nu înţeleg. Era prea politicoasă ca să fie de acord din prima clipă. Şi apoi, el părea perfect fericit cu imaginea pe care o avea,

chiar aşa bizară cum era.

- Această scrisoare este de la sora fostei mele soţii. Vrea custodia Alyssei, spuse el cu o voce sumbră.

- Ce?

Dintr-o dată simţi ca şi cum ar fi primit un pumn în stomac. Indiferent ce gândea ea despre Jared, ştia că el îşi dorea şi îşi adora fiica. îl privise jucându-se cu Alyssa în curte, mai ales în ultimile zile... Era extraordinar de răbdător cu ea, blând şi afectuos. Poate că era prea indulgent, dar era de aşteptat în acele împrejurări. Nici o clipă nu-şi privise altfel copilul decât cu dragoste.

- Nu crede că sunt potrivit să fiu tată.

- Nu eşti potrivit să fii tată? îl întrebă, indignată.

- Nu crede că sunt prea normal.

- Aha! făcu Genna.

El râse aspru.

- Nici tu nu crezi?

- Nu că aş fi de acord cu ea, se grăbi să-l liniştească. Cred că faci un lucru minunat cu Alyssa. Numai că tu nu eşti... normal. Scuze.

- Nu-i nimic, îi zise el oftând. Ai dreptate.

El se aplecă, se sprijini cu coatele pe genunchi şi se frecă la ceafă.

- Ştiu că nu sunt normal. Niciodată n-am fost. Nu pot să spun că cei din familia mea sunt oameni obişnuiţi. Dar nu văd de ce ar trebui să aibă importanţă aşa ceva. Să ştii că într-adevăr vreau să-mi întemeiez un cămin. De asta am adus-o pe Alyssa aici. M-am gândit: un oraş mic, o casă mare, o pajişte... aşa vreau să crească fetiţa mea. întinse mâna şi mângâie absent capul unui flamingo. Cred în personalitate, dar trebuie să mă obişnuiesc, Genna. Trebuie să învăţ să fiu normal, cel puţin să par

normal, sau altfel îmi pierd fetiţa.

Durerea din vocea lui, şi mai ales ultimile cuvinte, frânseră inima Gennei.

J.J. întoarse capul spre ea cu speranţă în ochi.

- Tu eşti profesoară. Tu eşti normală. Ai nevoie de un serviciu...

Ea prinse direcţia gândurilor lui şi clătină din cap.

- Ah, nu! Nu, eu...

Cum ar putea să accepte această slujbă, să fie cu el zi de zi şi să ignore atracţia ciudată pe care o simţea pentru el? Da, în sfârşit se hotărî să fie destul de cinstită şi să admită în sinea ei că era atrasă de el, dar încă nu-l putea suferi.

- Te rog, Gen.

- Nu. Zău, Jared, nu crezi că ar trebui să angajezi un bărbat pentru aşa ceva?

- Nu! îşi abandonă cutia de bere şi îngenunche în faţa scaunului, pe iarbă. Mâna lui mare înconjură încheietura mâinii ei în timp ce cu cealaltă începu să gesticuleze. Tu eşti perfectă pentru această slujbă! întotdeauna femeile spun bărbaţilor ce au de făcut.

- Nu această femeie. Nu că n-ar fi fost tentată de slujbă. Se gândi la Eva... şi ea fusese tentată să ştie ce i se va întâmpla. Desigur, răsună o voce mică în capul ei, dacă cedezi acestei tentaţii, mai mult ca sigur că omenirea n-o să fie condamnată. Scutură din cap încercând să-şi astupe urechile. Nu.

- Haide, Gen, o imploră fără pic de jenă Jared frecându-i încheietura mâinii cu degetul mare. Este o slujbă perfectă pentru tine. Nu trebuie să te îmbraci şi să părăseşti casa. Poţi să-ţi stabileşti singură programul. Şi va fi numai pe timpul verii.

Era sigură că o să se aleagă cu gâtul frânt de atâta clătinat din cap.

- Vei fi plătită ca să mă îndrumi. Era sigur că va fi

atrasă de această propunere ca peştele de momeală. Răbdare, J.J., îşi reaminti el. Pe buze îi apăru un zâmbet diavolesc. N-ar fi distractiv?

Genna încercă, fără prea mare succes, să respire normal. Avea impresia că mâna lui îi înconjurase gâtul, nu încheietura mâinii.

- Trebuie să recunosc, situaţia reprezintă o oarecare atracţie... dar... nu, îmi pare rău. îşi întoarse privirea de la zâmbetul lui şi se felicită că-şi găsise stăpânirea de sine. Nu cred că ar fi o idee prea bună.

Jared îşi înfrână nerăbdarea. Nu prinzi un peşte decât dacă agiţi momeala. Bunicul lui îl învăţase asta. De asemenea bunicul lui îi mai povestise despre asemănarea dintre pescuitul păstrăvului şi cucerirea unei femei. Acum îi mulţumi în gând bunicului Jace pentru lecţiile lui.

Jared o privi cu atenţie pe Genna, căutând punctul slab al apărării ei. Sub degetul lui pulsul i se părea ca un iepure în laţ.

- De ce ţi-e teamă, Gen? o întrebă, ştiind că a lovit din plin când o simţi cum se cutremură. Este o ofertă cinstită, o asigură el. *încet şi sigur,* J*J, nu o speria.* Doar nu-ţi cer să te măriţi cu mine sau ceva asemănător.

- Teamă? râse ea isteric. De ce ar trebui să-mi fie teamă?

Speriată era, poate. Dar era destul de matură ca să-şi controleze reacţiile când era în preajma lui? Sigur că era. Şi el îi spusese că nu-i ceruse să se căsătorească. Probabil că, la urma urmei, nu era interesat de ea ca femeie. Niciodată bărbaţii ca Jared nu fuseseră. Era prea comună ca figură şi prea sensibilă.

Chiar dacă era interesat, îşi spuse ea, îi va explica limpede că nu era genul lui. Fără probleme.

Se gândi la grămada de facturi de pe masa ei. Asta era o ofertă de serviciu sigură. Şi Dumnezeu ştia că era singura pe care o avea. Ce ar fi mai rău... să-şi petreacă fiecare zi în compania lui Jared, sau să-i fie luată maşina?

- O mie cinci sute de dolari salariul, îi oferi el.

- O mie cinci sute?

- Două mii?

- Două mii!?

- Două mii cinci sute. Şi-ţi voi plăti şi diferenţa de impozit la sfârşitul anului. Şi o sumă nelimitată ca să mă transformi în Norman Normalul.

Genna simţi cum i se învârteşte capul. Două mii cinci sute de dolari. Cu suma asta ar acoperi o parte din ratele maşinii. Şi nu ar fi distractiv să-l facă pe Jared să-şi tundă gazonul ca orice om normal, să scape de păsările roz şi de tunsoarea punk?

- Eşti perfectă pentru slujbă, eşti profesoară şi mai stai şi aproape. Cunoşti toţi vecinii. Ştii ce consideră oamenii că este bine pentru un părinte. Şi suntem prieteni... mă rog, un fel de prieteni, nu-i aşa?

- Bănuiesc.

La naiba, avea argumente. Ochii aceia ar trebui declaraţi arme mortale, îşi zise în sinea ei, când expresia lui deveni rugătoare.

-Am nevoie de ajutorul tău ca să-mi păstrez fetiţa, îi spuse el cu o voce răguşită.

Era foarte serios în ceea ce privea angajarea ei. Dacă Genna îl va învăţa pe timpul verii cum să devină un părinte model ca să convingă tribunalul să-i dea custodia fetiţei, îşi va merita fiecare bănuţ. Şi faptul că-şi va petrece timpul cu ea, va fi premiul lui.

- Te rog, Genna!

îşi lăsă mâna pe genunchiul ei. I se păru că fusese lovită de trăsnet în inimă, apoi lovitura se împrăştie

în tot corpul. Senzaţia aceasta îi excitase sânii şi se lăsă în jos între coapse. Inima începu să-i bată cu putere şi simţi un nod în gât. Se priviră în ochi. Şi ea care credea că se putea controla în preajma lui.

- Nu, îi răspunse înăbuşit, într-o încercare disperată de a se controla.

Un strigăt slab venit din interiorul casei întrerupse negocierile. Jared fusese în picioare şi intrase în casă chiar înainte de a auzi al doilea strigăt. îngrijorată, Genna îl urmă în camera Alyssei.

Jared aprinse lampa în formă de carusel, care atârna deasupra patului.

- Ce s-a întâmplat, scumpo? o întrebă Jared aşezân- du-se pe marginea patului şi luându-şi fetiţa adormită în braţe.

- Nu mă simt bine, scânci Alyssa punându-şi capul pe umărul lui.

Speriat, J.J. îi puse mâna pe frunte ca să vadă dacă nu cumva are temperatură.

- Ce te doare, scumpo?

- Burta.

îşi ridică privirea spre Genna cu o expresie îngrijorată pe chip.

- Burta. Crezi că e vorba de apendicită? S-ar putea să fie apendicită?

Veterană în ceea ce privea bolile copiilor de cinci ani, Genna se apropie calmă şi se aplecă spre ei, dând la o parte părul de pe faţa fetiţei.

- Ce ai mâncat aseară, iubito?

- Pizza cu cârnaţi şi anşoa, şi o ciocolată, îi răspunse Jared.

Genna îl privi îngrozită.

El se uită mirat la ea.

- Asta au mâncat toţi!

Ea clătină din cap şi oftă resemnată.

- Accept slujba.

***

După ce au culcat-o pe Alyssa, cu păpuşa în braţe şi cu burtica plină de cărbune medicinal, Jared şi Genna au ieşit pe verandă. Se lăsase întunericul şi stelele străluceau pe cer. Lumina palidă a felinarului din colţul străzii nu bătea până la casa lui Jared. îşi puse mâna pe umărul Gennei şi-i zâmbi calm.

- Mulţumesc. M-ai salvat.

- Bănuiesc că cei mai mulţi s-ar fi gândit la cărbune medicinal, îi spuse Genna încercând fără succes să ignore atracţia magnetică a corpului lui.

Gura lui Jared se ridică la colţuri.

- Nu mă refer numai la asta. Mă refer la ajutorul dat pentru a deveni un părinte normal. Nu pot să spun cât de recunoscător sunt.

Se trase mai aproape de ea şi-şi băgă mâna sub părul moale, mângâindu-i ceafa. Genna se cutremură. Se gândise să facă un gen de contract patron-angajat, dar gura i se uscase şi nu putea scoate nici o silabă. Nu putea decât să se uite tăcută la el.

El se trase şi mai aproape, până când coapsele lui le atinseră pe ale ei. îşi lăsă capul în jos la un unghi în care ochii lui albaştri strălucitori priveau fix în ochii ei. Când vorbi, vocea lui era catifelată.

- Nu pot să-ţi spun, dar pot să-ţi arăt.

Genna se gândi să protesteze şi pe când îşi înălţa capul şi deschise gura, îşi dădu seama că nu putea scoate nici un sunet. Dintr-o dată, dori ca Jared Hennessy s-o sărute. Dorea să ştie cum este să fie îmbrăţişată de acele braţe musculoase.

Jared fu mai mult decât bucuros să-i demonstreze. O trase lângă el şi-şi trecu buzele peste ale ei într-o mângâiere uşoară, ceea ce o făcu să se lipească şi mai tare de el, aproape cerşind în tăcere mai mult.

Mâna lui îi prinse ceafa, petrecându-şi degetele prin părul ei mătăsos. Gura lui se lăsă mai tare peste a ei, gustându-i şi savurându-i dulceaţa.

Genna gemu. Sărutul lui era copleşitor. Nu revendicativ, era o experienţă minunată care făcu să-i clocotească sângele în vene. Se simţi mică şi feminină lângă corpul puternic şi musculos al lui Jared. Caldura generată de gura lui se răspândi în corpul ei, până când simţi că se înmoaie ca o îngheţată uitată la soare.

Mâinile ei se ridicară încet de la mijlocul lui zvelt spre pieptul lat, apoi alunecară spre spatele musculos. Corpul lui era o operă de artă. Avea impresia că al mângâia pe David al lui Michelangelo.

Fără tragere de inimă, Jared îşi înălţă capul şi lăsă aerul rece al nopţii să pătrundă printre corpurile încinse. Nu-i era deloc indiferent, se bucură în sinea lui. Şi-ar fi dorit ca sărutul să continue la nesfârşit, dar simţise cum corpul lui începuse să reacţioneze la mângâierile ei şi avea destul bun-simţ încât să se retragă. Se putea ca Genna să accepte sărutul lui, dar ea se lupta să respingă atracţia evidentă dintre ei. El n-o forţa. Acum prinsese peştele în cârlig şi ştia că nu era bine să insiste. Vor lucra împreună. Va ajunge să-l cunoască... şi să-l placă, spera. Privind surpriza şi confuzia din ochii ei, îşi dădu seama ce important era acest lucru pentru el.

- Ne vedem mâine, Prof.

Zâmbi şi se îndreptă spre uşa de plasă.

Buzele umflate ale Gennei încercară să spună „Noapte bună“, dar nu se auzi nimic. îi zâmbi slab şi dădu din cap.

- Noapte bună, Genna, îi zise el cu voce răguşită şi intră în casă.

Genna nu era convinsă că va fi în stare să străbată pajiştea. De asemenea nu ştia dacă nu va

cădea atunci şi acolo. Ridicându-şi pantofii roz, se îndreptă şchiopătând spre casa ei, simţindu-se ca după o săritură în cascada Niagara.

Să-l transforme pe Jared Hennessy într-o persoană normală? Jared, cu cercel cu diamant în ureche şi gazon tuns în dungi, şi ale cărui sărutări îţi înmuiau genunchii?

Pentru numele lui Dumnezeu, în ce se băgase?

Capitolul 4

Bernie era menajera ideală pentru J.J. Hennessy. Avea peste cincizeci de ani, constituţia unei cutii poştale, cu un ciuf de păr roşu şi un caracter ciudat. îşi petrecuse întreaga viaţă în Brooklyn şi lucrase la o fabrică de deodorante. La cinci zeci şi cinci de ani ieşise la pensie, divorţase şi se mutase la Tory Hills ca să poată fi aproape de nepoata ei favorită. Bernie era arţăgoasă şi tăcută, dar avea o inimă de aur şi destul de multă minte ca să nu hrănească un copil de cinci ani cu pizza cu cârnaţi şi anşoa.

Lui Jared îi trebuiră doar zece minute ca s-o angajeze. Bernie se îndrăgostise de Alyssa la prima vedere şi acceptă repede dorinţa lui Jared de a nu se amesteca în hotărârile pe care el le va lua în legătură cu fiica lui. Urmă o scurtă discuţie asupra salariului, apoi Bernie spusese „O.K., şefule“ şi se îndreptase spre spălătorie ca să-şi înceapă activitatea.

- îmi place femeia asta, îi zise Jared Gennei plin de încântare. Ai auzit cum mi-a zis?

- Nu ţi-o lua în cap, Hennessy!

- O să-mi spui şi tu „şefule“?

- Mută mobilele, Jared.

***

-înainte de a intra, vreau să lămuresc un lucru, spuse Amy prin uşa de plasă. *Nu* îmi dai nici un fel de prăjituri. M-am îngrăşat vreo cinci kilograme de când J.J. s-a mutat aici. Nu văd ce te nelinişteşte, dar nu înţeleg de ce trebuie să se depună pe şoldurile *mele.*

- Nu am nici un fel de nelinişte, insistă Genna în timp ce orna o prăjitură.

- Zău? Amy intră. îşi turnă o ceaşcă de cafea şi se aşează la masa din sufragerie. Şi atunci, ce încerci să faci, să-l scoţi pe Torino Cofetarul din afacere?

- Nu înţeleg ce vrei să spui.

-Vreau să spun că nici un vecin n-a mai folosit

cuptorul de când te-ai întors din vacanţă, mârâi Amy. Şi vreau să te întreb, de ce *nu* ai pus nici un gram pe tine? Ce eşti, o extraterestră?

- Te ignor, Amy.

- O să-i chem pe cei de la „Enquirer“. Vecina mea este o extraterestră.

Calmă, Genna îşi aduse cafeaua la masă şi se aşeză, cu un zâmbet mieros pe faţă.

- Şi cum te mai simţi în ultimul timp, Amy?

- Să nu crezi că nu l-am văzut aseară pe Jared Hennessy când a plecat de la tine. O fixă pe Genna cu o privire care l-ar fi făcut să vorbească şi pe cel mai încăpăţânat copil. Ochii ei căprui se transformaseră în două linii şi gura mică îi era strânsă ca o pungă. Obrajii bucălaţi erau îmbujoraţi.

- Chiar aşa? Chipul Gennei exprima inocenţa. Sorbi din cafea. Cum a fost filmul?

- La fel ca în ultimile cinci spectacole când am fost să-l văd cu copiii. Fără să vrea, privirea îi fu atrasă de farfuria cu chec din stânga ei. începu să bată darabana cu degetele în masă. Fetiţa lui J.J. este o păpuşică.

Genna zâmbi, simţind cum i se înmoaie inima.

- Este, nu-i aşa? Ceva din ochii aceia mari şi albaştri face să-mi tresară inima ori de câte ori mă uit la ea.

Dintotdeauna îşi dorise o fetiţă. Ar fi putut să aibă o fetiţă ca Alyssa, dacă lucrurile între ea şi Allan ar fi mers altfel. Dar n-a fost aşa.

- Este atât de timidă, spuse Amy. Am încercat s-o fac să vorbească, dar se pare că numai Jared este în stare. E aşa de bun cu ea.

- A avut o perioadă dificilă, îi zise Genna încruntându-se. Şi-a pierdut mama, s-a mutat într-un oraş nou.

- Mda, o să-i fie şi mai greu dacă nefericita aia de mătuşă o s-o ia la ea.

- Cum ai auzit despre asta? o întrebă Genna, îngrijorată că vestea ajunsese la urechile vecinilor.

Amy luă o felie de chec şi o puse în faţa ei.

- Atotştiutoarea şi atotvăzătoarea mătuşă Bernie. Nu te îngrijora. Jared i-a povestit şi ea mi-a spus doar mie, iar eu nu voi discuta despre asta cu nimeni, doar cu tine, iar tu deja ştii. Crezi că scumpa lui cumnată poate să câştige?

îngrijorarea o făcu pe Genna să se încrunte.

- Avocatul lui Jared spune că ea poate încerca. Deşi Jared şi fosta lui soţie şi-au împărţit custodia, se pare că Elaine a numit-o pe sora ei tutorele Alyssei, în cazul în care ei i s-ar întâmpla ceva. Asta complică lucrurile. în plus, Jared nu are o reputaţie prea bună. Dacă o merită sau nu, n-are importanţă. Dacă Simone găseşte un judecător care ascultă de argumentele ei şi dacă are probe contra lui Jared...

Amy clătină din cap.

- Când te gândeşti că totul ar trebui să fie clar. Vreau să zic că Jared este tatăl Alyssei şi că n-ar trebui să se mai pună problema custodiei.

Şi-au băut cafeaua în tăcere, ascultând ciripitul păsărelelor. Până la urmă, dorind să întrerupă tăcerea, Genna i se adresă lui Amy:

- Bănuiesc că ai aflat şi despre slujba mea.

- Sigur. Am văzut că l-ai făcut să reducă populaţia de flamingo. Bună fată!

- Nu m-a lăsat inima să-l pun să le arunce pe toate.

Voinţa lui Amy cedă şi suspinând, luă încă o bucată de
chec. O băgă în gură şi începu s-o mestece zâmbind. îndreptă un deget acuzator spre prietena ei şi-i

declară:

- Ai devenit mai îngăduitoare cu el, Genna!

- Nu-i adevărat!

- Trebuie să recunoşti că este fermecător.

Genna se încruntă.

- Presupun că este fermecător... într-un fel necuviincios, o aprobă ea printre dinţi.

Auzi uşa din spatele casei trântindu-se.

îngânând o melodie despre o anumită cucoană pe care pusese ochii de câtva timp, Jared străbătu bucătăria în paşi de dans şi se sprijini de barul care despărţea bucătăria de restul camerei. începu să scoată fursecuri din borcan şi să le bage în numeroasele buzunare ale pantalonilor. Observând femeile, îşi împinse ochelarii de soare spre creştetul capului şi se sprijini cu un cot de bar. Zâmbetul lui o făcu pe Genna să se înfioare. O privi fix în ochi.

- Buna dimineaţa, Amy. *Bună dimineaţa, Genna.*

Cum se făcea că numele ei era mai lung când îl rostea el? Şi *atât* de sexy.

- Bună, J.J., îi răspunse Amy, privind-o amuzată pe Genna. Ce-ai mai învăţat azi la şcoală, J.J.?

Rânjind, Jared ocoli barul, Genna înghiţi cu greu nodul din gât. Era îmbrăcat cu un tricou negru care i se mula pe tors. îi scotea în evidenţă umerii făcându-i să pară şi mai larg.

- Aa, am învăţat tot felul de chestii. Am învăţat cum să tund gazonul şi cum să aranjez mobila. Se aşează pe scaunul din capul mesei şi-şi sprijini braţele bronzate de masa din lemn de cireş. Joi este ziua în care poţi să cumperi cu două cupoane la Fred. Niciodată să nu trimiţi un sărut unui poster cu Doamna Avon. Cămaşa şi cravata este o ţinută acceptabilă la şedinţele cu părinţii. Bănuiesc că pantalonii sunt opţionali.

Amy izbucni în hohote de râs care semănau cu o rafală de mitralieră.

Privirea lui Jared se opri asupra Gennei.

- Dar lecţia mea favorită a fost: „Totul despre gresia din bucătărie“.

Neînţeleasă, insinuarea trecu pe lângă urechea lui Amy, dar Genna roşi până în vârful urechilor.

- Genna este o profesoară excelentă, continuă el foarte serios.

- Mda, fu de acord Amy. Toţi copiii o iubesc.

- Şi eu, declară el insinuant, cu ochii strălucitori. Şi eu sunt băiat mare.

Din roşie, Genna deveni stacojie. îl va toca... centimetru cu centimetru.

Brusc, se ridică în picioare cu o expresie criminală în priviri şi împinse farfuria cu chec spre Amy.

- Uite, ăsta e checul tău, Amy. îţi mulţumesc că ai trecut pe aici, îi zise ea cu voce tare.

Amy o privi uimită. în mod clar nu înţelegea nimic.

- Dar Genna, rosti ea pe un ton plângăreţ. Nu vreau chec. Astăzi trebuie să mă duc la întâlnirea Supraponderalilor.

- Ia-l cu tine. Genna se strâmbă. Poţi să-l împarţi.

- Foarte bine! Smulgând farfuria din mâna prietenei ei, îl salută scurt pe Jared şi se îndreptă spre uşă.

- Sindrom post-menstrual, îi zise Jared împăciuitor.

Amy dădu din cap şi ieşi din casă.

Genna îi aruncă o privire urâtă de tot.

- Nu am sindrom post-menstrual.

Se întoarse pe călcâie şi se îndreptă şchiopătând spre bucătărie, unde începu să cotrobăiască prin sertare cu zgomot. Jared merse până la bar şi se sprijini de el cu braţele încrucişate la piept.

- Ce cauţi, Prof?

- Cel mai mare şi mai ascuţit cuţit pe care-l am, mârâi ea printre dinţi.

- Pentru ce?

- Ca să te ucid cu el.

- Pedeapsa corporală este împotriva legii din Connecticut. Se întoarse spre el, lovindu-l peste burta plată cu o lingură
de spaghetti.

-*Tu* ar trebui să fii declarat împotriva legii din Connecticut!

- Eu? strigă el nevenindu-i să creadă. Ce-am făcut?

Privind uimită la expresia lui rănită, Genna ridică mâinile
spre cer.

- Ce *ai* făcut? Ce ai făcut! Cum ai putut! Cum ai putut să spui acele lucruri când Amy stătea chiar aici?

El făcu un gest cu mâna.

- Habar nu avea despre ce vorbeam.

- Nu asta este problema, îi spuse Genna agitându-se necăjită.

Fuseseră foarte aproape de a face dragoste şi el îşi bătuse joc de această experienţă, glumind pe seama ei. Acum, gândindu-se la noaptea trecută, se simţea ca o femeie uşoară.

-Ah, Genna, îi zise Jared moale citindu-i corect gândurile. îi luă lingura din mână şi o trase în braţe, unde ea rămase ţeapănă la fel ca manechinul Candy.

- îmi pare rău, scumpo. O sărută pe păr şi o mângâie pe spate prin bluza bleu. N-am vrut să glumesc pe seama serii trecute.

îi dădu capul pe spate şi-şi lipi buzele de ale ei, care avea gust de cafea, de chec şi de Genna.

- Pur şi simplu am vrut să te tachinez puţin. îi

zâmbi ştrengăreşte şi o sărută pe vârful nasului.

- De ce? îl întrebă ea cu o voce în care se simţea durerea şi mânia.

- Pen' că-mi place când devii stacojie.

Mânia ei se stinse şi simţi exasperată cum o cuprinde râsul. Scutură din cap.

- Ce să mă fac eu cu tine?

El ridică dintr-o sprânceană, cu o sclipire drăcească în ochi.

- Primeşti sugestii?

- Nu am nevoie de sugestii, am o grămadă de idei. Şi nici una, de genul la care te gândeşti tu, îi zise ea pe când se desfăcea din îmbrăţişarea lui. Se duse la bar şi începu să pună la loc în sertar ustensilele aruncate la întâmplare.

Jared se aşeză la loc pe un scaun, rozându-şi braţul ochelarilor şi privind-o gânditor.

- Personal, cred că o legătură n-ar fi bine primită de ambele părţi... sau de *toate* părţile dacă eşti şi tu inclusă.

- îmi pare bine că gândeşti aşa. Dar, deoarece noi nu avem o legătură... în afara celor de afaceri... este irelevant. Mă pun
la adăpost înainte de a fi prea târziu, zise Genna. Dar într-un fel ştia, avea sentimentul ciudat că n-o să-şi respecte hotărârea.

Jared închise sertarul cu zgomot, cu şoldul. Chipul îi era încruntat, dar sclipirea amuzată era prezentă în ochii lui.

- Aşadar, crezi că poţi să te joci cu mine pe pardoseala din bucătărie şi apoi să mă dai la o parte ca... ca pe un peşte stricat?

Genna se strâmbă dezgustată la această comparaţie şi încercă să scape din strânsoarea lui, dar el n-o lăsă să se mişte.

- *Eu* cred că avem o relaţie, spuse Jared, ştiind că risca forţând-o. Ca să îndulcească puţin declaraţia mai adăugă: Mă rog, un fel de...

Agăţându-se cu tenacitate de un dram de bun-simţ, Genna spuse:

- Cum am putea? Nu avem nimic în comun.

- Ba avem, o contrazise el, plecându-şi capul ca să se joace cu urechea ei. Ne avem unul pe altul. Mmm. Ăsta e lucrul cel mai important.

Capul Gennei începu să se învârtească, mâinile începură să-i urce în sus pe spatele lui şi ea se arcui spre el ca o pisică. Trebuia să se străduiască înainte de a cădea în braţele lui Jared. Dar cum s-ar putea îndepărta de el? Mai uşor ar fi mişcat un autobuz.

- Avem o grămadă de lucruri în comun! spuse Jared.

Sceptică, Genna ridică dintr-o sprânceană.

- Cum ar fi?

- Ăă... ăă... ţie îţi place să găteşti, mie îmi place să mănânc. Ţie îţi place să faci plajă, mie îmi place să te privesc.

Genna îşi roti ochii.

- Mda, practic semănăm ca două picături de apă.

- Uite, Genn, îi zise el alegându-şi cuvintele cu grijă ca să n-o sperie. Tu eşti liberă. Eu sunt liber. Suntem atraşi unul de altul. Suntem adulţi. Ce rău am face dacă am încerca?

Ce rău îm face? Oare nu gândise şi ea la fel, seara trecută? Acum, ca şi atunci, nu putea găsi un răspuns acceptabil. El avea dreptate. Cu Jared, totul va fi bine atâta timp cât îşi va păstra cumpătul. Nu va fi în primejdie să se îndrăgostească de el, deoarece nu va lucra atâta timp cu el... şi mai mult ca sigur, nici el nu era interesat de o relaţie de durată. Oricum, nu era nici un pericol să se îndrăgostească. Dumnezeu ştie

că ea nici nu era sigură că-l plăcea.

Jared urmărea pe chipul Gennei succesiunea emoţiilor care se părea că erau în război cu ceea ce gândea ea şi aştepta comentariul ei. Ea se gândea la oferta lui de a avea o scurtă legătură romantică. Poate, dacă el îi garanta libertatea, va fi mai mult decât doritoare să accepte.

- Vorbesc de o legătură romantică. Ne vom distra împreună. Nici o promisiune. Vom ieşi împreună. Nici o problemă.

Distracţie. Nici o promisiune. La asta se gândise şi ea. Atunci, de ce o duruse când el o spusese cu voce tare? Mândria, îşi zise ea. îi zgândărise vanitatea, când îi spusese că nu va lua în consideraţie o legătură serioasă.

- O legătură romantică? întrebă ea, lăsându-se pe spate în braţele lui ca să-i vadă mai bine faţa.

Se gândea cu hotărâre la asta. El zâmbi şi îşi încrucişă degetele la spate pentru a-i aduce noroc.

- Atâta distracţie şi o treime mai puţine calorii. Ce mijloc mai bun de a-ţi petrece vacanţa de vară?

Imediat ce va vedea cât de bun este, spera ea, va prelungi contractul.

- Ei bine... O.K., cedă Genna, deşi fusese mereu conştientă că ăsta va fi rezultatul. îşi scoase braţul stâng dintre ei şi se uită la ceas, apoi îşi ridică privirea spre părul negru şi ciufulit al lui

Jared. Singura întâlnire pentru care ar trebui să-ţi faci griji acum, este cu frizerul. Dacă nu plecăm imediat, vom întârzia.

- Nu-ţi place tunsoarea mea?

Ochii îi sclipiră amuzaţi pe când îşi trecea mâna prin ciuful negru.

- Arată de parcă şoarecii ţi-au ros părul în timp ce dormeai, îi răspunse Genna sec.

- Mă rog, nu-i spune lui Brutus, îl vei face să sufere.

- L-ai lăsat pe Brutus să te tundă? Numai imaginându-şi-l pe Brutus cu foarfeca în mână se cutremură.

- Scumpo, râse Jared îl las pe Brutus să facă tot ce vrea.

***

Jared, Genna şi Alyssa se îndreptară cu toţii spre cel mai mare salon de frizerie, din Tory Hills, „Guy's Hair Emporium", situat pe Old Market Street. Când au ieşit de acolo, o jumătate de oră mai târziu, Jared arăta mai mult a intelectual, decât a star rock.

Foarte deştept, Guy îi lăsase părul scurt în vârful capului şi tăiase şuviţele de pe ceafă, care ascundeau gâtul puternic al lui Jared. Tunsoarea cea nouă îl făcea pe Jared să arate uimitor de bine, iar Genna simţea dorinţa nestăpânită de a-şi trece mâna peste ceafa lui cu piele mătăsoasă. Chiar şi Alyssei îi plăcea noua înfăţişare, proclamând că tăticul ei era „foarte drăguţ".

- Hainele îl fac pe om, proclamă Genna trăgându-l de braţ pe Jared din salonul lui Guy şi îndreptându-se spre Wagnall's Clothiers, singurul magazin pentru bărbaţi din Tory Hills. Nu vor putea să-l îmbrace pe Jared din cap până-n picioare aici, dar cel puţin va putea găsi câteva cămăşi care nu vor fi calificate drept trăsnite.

Jared se opri, privind cu un evident dezgust manechinul elegant îmbrăcat, din vitrină.

- Deja am haine.

Genna dădu drumul braţului lui Jared şi-şi puse mâinile în şolduri. Măsură cu privirea tricoul negru şi pantalonii de camuflaj.

- Mda, eşti perfect îmbrăcat, dacă doreşti să mergi în jungla din Nicaragua. îi făcu Alyssei cu ochiul şi-i zâmbi. Haide, Lyss, înşfacă-l pe tatăl tău de mână şi să-l tragem înăuntru.

Alyssa chicoti şi imediat începu să-l tragă de mână pe tatăl ei şi să ţopăie în jurul lui.

- Hai, tăticule!

Cu ajutorul unui portar care le-a ţinut uşa deschisă, au reuşit să-l împingă pe Jared înăuntru. El încă se uita urât când vânzătorul s-a întors cu două cămăşi de culoare neagră, o cravată bleumarin, două bluze sport şi o pereche de pantaloni bleumarin de stofă.

- Sus moralul, îi zise Genna. Este bine pentru imaginea ta să fii văzut făcând cumpărături din magazinele locale. Şi apoi, acum nu trebuie să-ţi mai faci griji dacă mă inviţi la un restaurant drăguţ, nu vei fi nevoit să porţi una din cravatele lor oribile pe care le ţin pentru cei care nu sunt îmbrăcaţi cuviincios.

Jared nu-i spusese că acasă avea un dulap plin cu cravate şi cămăşi, având în vedere că Genna era încântată să-l îmbrace.

în următoarele câteva zile, Jared învăţă despre comportarea unui om normal într-un oraş mic şi Genna încercă din toate puterile să-l facă să renunţe la cercel. Dar în acest caz, el refuză hotărât, având în vedere că cercelul cu diamant era un dar de la mama lui. Serile erau dedicate întâlnirilor la care adesea participa şi Alyssa. Mergeau la cinema sau luau masa

în oraş. Chiar au jucat şi minigolf.

Oriunde mergeau, lui Jared i se cereau autografe. Genna îl privea cu atenţie în timp ce semna autografe pe bucăţi de hârtie, întotdeauna zâmbitor, chiar şi când un fan îl întrerupea de la masă. De asemenea observase că cea mai mare parte a fanilor lui erau femei. Le atrăgea că un magnet. Era dezgustător. Femei de toate vârstele cădeau pradă farmecului lui. Mai multe femei îi dăduseră de înţeles că ar fi dispuse la mai mult dacă el ar dori, dar de fiecare dată Jared refuza cu un zâmbet şi făcându-le cu ochiul.

Miercurea următoare, toţi trei s-au urcat în noul Mercedes al lui Jared şi sa-u îndreptat spre centrul comercial al oraşului Hartford. Jared acceptase să meargă cu Genna la cumpărături pentru casa lui şi Alyssei îi promisese un picnic, imediat ce va termina o mică treabă.

Mica treabă se dovedi a fi un clip comercial de treizeci de secunde pentru campania antidrog. Genna şi Alyssa au luat loc în spatele camerei de luat vederi şi priveau cum machiorii, luminiştii, tehnicienii de sunet şi cameramanii se agitau în jurul lui Jared. Cu toată agitaţia, el rămăsese la fel de amabil, discutând despre fotbal şi semnând autografe. Când regizorul a strigat „motor“, Jared a privit direct la camera de luat vederi şi a rostit textul cu profesionalism.

Au tras de trei ori clipul, deşi Genna ar fi jurat că o singură dată ar fi fost de ajuns. Era mai mult decât surprinsă de atitudinea profesională al lui Jared în faţa camerei de luat vederi. Felul în care-i vorbise despre anii petrecuţi în colegiu şi diploma în comunicaţii o făcuse să creadă că nu era în stare să deosebească oaia de berbec. în realitate, ştia mai multe decât spunea.

Nici talentul actoricesc nu era de dispreţuit. Era

foarte relaxat în faţa camerei. îmbrăcat în blugi şi un tricou strâmt
Hawks şi cu pantofii sport în picioare, se sprijinea relaxat de un birou de stejar, cu picioarele uşor încrucişate la glezne şi cu mâinile înfundate în buzunare. Pe peretele din spate era un poster înrămat cu Jared într-o fază pe terenul de fotbal, iar pe un raft erau aşezate mingii de fotbal şi trofee. Când camera filma, el a privit în obiectiv ca şi cum ar fi privit în ochii cuiva şi-şi recitase textul de parcă vorbea cu cineva. Mesajul era clar şi sincer.Ca fundaş la Hartford Hawsk sunt cunoscut ca puţin neortodox. Zâmbi cuceritor, apoi deveni serios. Dar felul meu de a mă purta nu înseamnă consum de narcotice. Am obţinut rezultate bune pe teren şi mi-am ajutat echipa să câştige campionatul. Nu trebuie ca drogurile să distrugă această muncă. Toată lumea ştie că drogurile sunt o prostie. Râse, un râs dur. De ce credeţi că sunt numite aşa, droguri?

Când Genna l-a întrebat de ce nu-i spusese nimic de clip, el ridică nepăsător din umeri.

- Nu-i mare lucru, îi zise îndreptându-şi atenţia către Alyssa. Cum ţi-a plăcut, gogoaşă?

Alyssa zâmbi cu timiditate.

- Tu o să apari la TV, tăticule?

- Da, scumpo. O ridică în braţe, aşa că acum stăteau faţă în faţă. Vor da acest clip pe post în toamna asta când voi începe să lucrez.

Alyssa se întoarse spre Genna cu o privire mândră.

- Tăticul joacă botbal.

Genna îşi ascunse un zâmbet. La urma urmelor, nici ea nu ştia prea multe despre acest sport. Jared râse şi îşi sărută fetiţa pe obraz.

- Se spune fotbal, scumpo.

După aceea au mâncat hamburger în Bushnell Park, aşezaţi pe iarbă. De câte ori Genna pomenea de cumpărături Jared schimba subiectul. Ziua era prea frumoasă ca să fie petrecută într-un magazin, îi spusese el. în schimb, le-a dus la Elizabeth Park unde s-au plimbat prin frumoasa grădină a trandafirilor şi au privit jucătorii de bowling.

Combinaţia dintre soarele strălucitor şi parfumul pătrunzător al florilor o ameţi pe Genna. îşi spuse că se putea distra cu el fără ca inima să fie implicată, dar începu să se îndoiască de asta în timp ce-l privea ridicând-o pe Alyssa în braţe, pentru că fetiţa să poate vedea mai bine grădina.

***

Genna stătea împreună cu Jared în patio şi priveau la Alyssa care se juca cu Flurry. în final renunţaseră la cumpărături. După-amiaza în parc a fost minunată şi apoi s-au întors acasă.

- Vreo veste de la avocat? îl întreba ea.

Jared scutură din cap. în timp ce vorbea continua să-şi privească fetiţa.

- Paul a spus că ei au făcut primele mişcări şi acum se pare că aşteaptă. Nu ştiu care este planul lor, dar nu-mi place. Ridică din umeri ca şi cum ar fi încercat să-şi scuture neliniştea.

Bernie ieşi din casă prin uşa din spate, ştergându-şi mâinile pe un şervet.

- La telefon, şefu'.

- Mulţumesc, Bernice. îi făcu cu ochiul Gennei şi intră în casă dansând şi îngânând cu vocea lui catifelată despre cât de potrivit era el pentru ea.

Genna îşi înăbuşi un ţipăt de frustrare şi se trânti pe un scaun de fier forjat, lângă Bernice.

- Este cineva, nu-i aşa? îi zise femeia mai în vârstă, încru- cişându-şi picioarele grăsuţe. Purta pantaloni mulaţi, pantofi sport, şi un tricou imens cu

inscripţia Hawks care-i ascundea corpul bondoc. Mânecile scurte îi treceau de coate.

- Poate *altceva,* o corecta Genna, clătinând din cap plină de uimire. Nu ştiu ce are omul ăsta. Mă face să dau tot ce este mai rău din mine. Niciodată nu ştiu dacă să râd sau să-l strâng de gât. înţelegi ce vreau să spun, Bernice?

Bernice îşi trecu mâna prin părul roşu şi râse.

- Scumpo, fostul meu soţ nu era în stare să enerveze nici o muscă, dar eu am citit o grămadă de romane de dragoste şi pot să-ţi spun că te-ai îndrăgostit.

Genna scoase un geamăt de groază.

- De Jared Hennessy?

- Nu-l văd pe Tom Selleck pe aici.

- De Jared Hennessy, mormăi Genna cutremurându-se. Nu era posibil. Nici măcar nu putea rosti cuvântul iubire, abia recunoscuse că era doar o pasiune. Se hotărî că trebuie să rostească acest lucru cu voce tare.

- Nu. Este doar o pasiune.

Bernice izbucni în râs şi râse până când Genna crezu că o să se sufoce. O bătu cu palma peste genunchi în timp ce lacrimile îi curgeau pe faţa roşie. Până la urmă, hohotele se transformară în suspine, din lipsă de oxigen.

- Ah... ah... asta-i... ă... ă... bună! Mamă, dar ai ceva umor, păpuşo!

Genna se încruntă, nevăzând nimic comic în această situaţie.

Capitolul 5

Cum lăsase să se întâmple aşa ceva? *Lăsase* să se întâmple? Poate că Bernice greşea. De două zile, Genna încerca să se convingă că nu era adevărat. încercase să-şi spună că era doar pasiune. Aşteptă. Nimic. Nici o mişcare. Nu se simţi deloc liniştită. De fapt, se simţea uşor ameţită. „Ah, Doamne, sunt... îndrăgostită!“

Cum? Cum fusese posibil să se... îndrăgostească... de un bărbat ca Jared Hennessy? Cu câteva zile în urmă ar fi putut jura cu mâna pe Biblie că nu-l putea suferi. Acum... era... îndrăgostită... de el.

Dezastru, îşi zise ea în gând în timp ce trecea în revistă şirurile de bluze pentru Alyssa. Erau la cumpărături pentru Alyssa, deoarece, cu câteva zile înainte de a o angaja pe Bernice, Jared pusese la spălat lucrurile colorate împreună cu cele albe şi le pătase.

Nu putea ieşea nimic bun din asta, îşi zise ea. Peste câteva săptămâni slujba ei va lua sfârşit. Jared se va duce în cantonament, iar ea se va întoarce din nou la şcoală. îşi va petrece toată vara... îndrăgostită... de cine nu trebuia. Niciodată nu ştia cum stătea cu Jared. Dar un lucru era sigur, el nu era îndrăgostit de ea. Jared doar se distra.

O făcuse din nou, se îndrăgostise până peste urechi de un bărbat care nu era adevărat interesat de ea. Şi nu numai asta, nici măcar nu era genul ei! Era neconvenţional, impetuos, nesăbuit, iar ea căuta stabilitate, siguranţă...

Jared studia chipul întunecat al Gennei şi zâmbi în sinea lui. „Genna îşi va schimba părerea. Presimt asta“. Bernice o spusese şi el începuse să-l creadă. Că Genna nu era foarte fericită de acest lucru, nu-l deranja pe Jared. Până la urmă, el va câştiga.

Apărarea ei ceda şi timpul era de partea lui. Genna era o femeie cu capul pe umeri, mai devreme sau mai târziu va recunoaşte că a greşit în privinţa lui şi va ceda farmecului lui. Spera.

Avea timp să se obişnuiască. Dacă el insista probabil că-i va da papucii. îi propusese numai o aventură. Nu mai era atât de sigur că asta dorea, dar pentru un timp va pretinde că asta era dorinţa lui.

Alyssa alese nişte pantaloni roşii de catifea şi insistă că-i va purta în fiecare zi, pe vecie. După Genna şi Alyssa se întoarseră de la cabina de probă şi Jared plăti, se mai adăuga încă unul la mulţimea de pachete.

Pot să-mi cumpăr o cămaşă de noapte pe care s-o port acasă la Courtney, tăticule? întrebă ea în timp ce ieşeau de la raionul de cămăşi de noapte.

O expresie de îngrijorare apăru pe chipul lui Jared. Se aplecă spre fiica lui şi îi dădu la o parte bretonul din ochi.

- Eşti sigură că vrei să stai o noapte la Courtney, Lyss?

Ochii albaştri ai Alyssei aveau aceeaşi expresie rugătoare ca şi tonul ei.

- Da, tăticule, te rog, lasă-mă să stau. Sunt mare acum!

- Ştiu că eşti, scumpo, Jared oftă.

în final, capitulă, împotriva dorinţei lui. O cămaşă de noapte albă cu funde bleu de satin fu cumpărată şi adăugă celorlalte pachete.

Străbătură holul imens al centrului comercial, îndreptân- du-se spre fântână unde urmau să se întâlnească cu Amy. în timp ce treceau pe lângă diferitele magazine. Jăred o prinse pe Genna de mână. Zâmbi când văzu expresia ei mâhnită, dar o ţinu hotărât de mână. Aşa era bine. Genna o ţinea de

mână pe Alyssa şi el o ţinea de mână pe ea. Cuvântul „familie“ i se tot învârtea în cap. Bun cuvânt. îi plăcea.

„Pentru numele lui Dumnezeu Genna, eşti într-un magazin. încetează!“

Se apropiau de un magazin unde Gennei totdeauna îi plăcuse să intre să vadă hainele, dar niciodată nu-şi putuse cumpăra nimic, din cauza preţurilor ridicate. în vitrină, un manechin brunet purta o superbă rochie de tafta roşie, cu un corsaj prins în două bretele subţiri cu o fustă largă şi fundă la spate. Era cea mai elegantă şi extravagantă rochie pe care o văzuse vreodată. Privind rochia, încetini paşii.

- Ai văzut ceva ce-ţi place? o întrebă Jared, oprindu-se şi el.

- Ce? Ăă... nu, se bâlbâi ea, simţindu-se prost doar pentru că privise rochia.

Un zâmbet uşor destinse buzele lui Jared şi creţuri îi apărură la colţurile ochilor.

- Hai, Genna, recunoaşte. Ai pus ochii pe rochia aceea.

- Nu. Clătină din cap, roşind.

- Ge... nna!

- O.K., recunoscu ea, ridicând mâinile într-un gest de predare. Este drăguţă.

- încearcă rochia.

- Nu fi prost.

- încearcă rochia!

- Nu. Ce să fac cu o rochie ca asta?

- Poart-o la şcoală! îi zise el rânjind.

Genna se uită strâmb la el.

- Dacă profesoarele se vor îmbrăca aşa, o să fie revoluţie pe stradă.

- Atunci cumpără rochia asta aşa, pentru

amuzament.

- Nu este amuzant să cheltuieşti două sute de dolari pentru o rochie pe care n-o s-o port niciodată, remarcă ea.

Nedând atenţie argumentelor ei, Jared o târî în magazin împreună cu Alyssa.

- încearcă rochia.

- încearcă rochia, Genna, interveni Alyssa.

Jared văzu vânzătoarea, care se învârtea în apropierea lor. Folosindu-şi din plin farmecul, îi zâmbi larg şi Genna se gândi că tipa o să leşine.

- Nu crezi că ar trebui să încerce rochia?

- Da, sigur, îi răspunse vânzătoarea cu respiraţia întretăiată şi cu ochii strălucitori.

- Vezi?

Jared se întoarse spre Genna.

- Cred că ţi-ar fi răspuns afirmativ, indiferent ce ai fi întrebat-o, îi şopti Genna la urechea lui Jared. întrebând-o dacă vrea să se mute în Guam cu tine.

- Nici o şansă, scumpo. Dacă va zice da, tu o să te opui.

Toate femeile din magazin se întorceau spre Jared ca florile
spre soare. Toate străluceau şi dădeau din cap când el le zâmbea amuzat şi le întreba dacă Genna trebuie să încerce rochia purpurie. Era de-a dreptul dezgustător. Chiar şi o doamnă în vârstă, cu părul alb, era vrăjită de farmecul lui. Atinse braţul Gennei şi-i adresă un zâmbet strălucitor.

- încearc-o scumpo. Este făcută pentru tine.

- Vezi? îi zise Jared cu inocenţă. Este făcută pentru tine.

- Ba pentru *tine.* Genna se încruntă. El se prefăcu că nu înţelege.

Copleşită de emoţii, Genna cedă. Luă rochia şi

intră în cabina de probă. Când ieşi, toată lumea din magazin izbucni în aplauze.

Jared simţi cum i se taie respiraţia. Ochii i se întunecară devenind două puncte incandescente pe chipul lui, când se opriră asupra făpturii adorabile şi foarte sexy. Tot timpul ştiuse că Genna era bine făcută, dar, Sfinte Sisoie! îşi zise el în gând. Corsajul era din tafta şi scotea în evidenţă sânii plini şi, fusta se mula graţios pe silueta ei plină de feminitate. Funda de la spate atrăgea atenţia asupra taliei subţiri şi spatelui gol. *Merită fiecare bănuţ, chiar dacă nu va purta rochia decât pentru mine.*

Ca în transă, Jared îi întinse vânzătoarei cartea de credit, neluându-şi nici o clipă ochii de la Genna.

Când i se adresă vânzătoarei, vocea îi era răguşită.

- împacheteaz-o, îi zise el.

Chiar şi după ce Amy a luat-o pe Alyssa şi ei se plimbau prin centrul comercial uitându-se în dreapta şi-n stânga, Genna încă era roşie în obraji.

- Nu-mi vine să cred că ai cumpărat rochia aceea.
- Ba să crezi.
- O să arăţi destul de ciudat îmbrăcat în ea.
- Am cumpărat-o pentru tine.

Ea ignoră cele spuse în acelaşi fel în care încercase să ignore privirea lui aprinsă atunci când ea ieşise din cabina de probă.

- Bănuiesc că manechinul Candy o s-o poarte.
- Am cumpărat-o pentru tine.
- N-o s-o port.
- Ba ai s-o porţi.

Când se întoarse spre ea cu un zâmbet larg pe buze. Genna stătea ţeapănă, albă la faţă ca vărul.

- Genna? Ce s-a întâmplat?

Ea se holba la bărbatul care, la nici douăzeci de

paşi de ei, se uita la cravate. Se simţea fără viaţă şi zdruncinată. Allan!

- Genna?

Vocea neliniştită a lui Jared o trezi la realitate.

- Nimic. Nu este nimic, reuşi ea să spună încercând să-l facă să meargă pe partea opusă. Putem să mergem pe aici?

Dar Jared nu se mişcă şi Allan Corrigan se întoarse şi se uită direct la ea.

Dintr-o dată un braţ de oţel o cuprinse şi o lipi de un trup puternic, apoi Jared o sărută pe tâmplă.

- Prezintă-mă, Genna, îi şopti la ureche.

- Uluită, îşi ridică privirea şi întâlni ochii de azur plini de înţelegere şi un zâmbet blând. O sărută pe vârful nasului. Ea ştia că toată lumea care-i privea îi considera drept o pereche de îndrăgostiţi total absorbiţi unul de celălalt.

O împinse în faţă şi-i şopti printre dinţi:

- Arată fericită, iubito!

Pe chipul ei apăru un zâmbet enorm în timp ce se apropiau de Allan, de parcă era singurul om de pe pământ pe care dorea să-l vadă.

- Vai, Allan! Chiar tu eşti? îi zise ea bucuroasă, tărăgănând cuvintele.

- Genna. El înţepeni, încă ţinând în mână cravata maro.

Nu era tot atât de înalt ca Jared şi costumul din trei piese
scotea în evidenţă silueta lui subţire. Totul în legătură cu Allan
era corect şi sistematic, de la părul blond şi subţire corect pieptănat, până la pantofii Lloyd and Haig. Fără discuţie era chipeş, dar într-un fel palid, şters.

- Ce mai faci?

îmi vine să vomit.

- Minunat. Perfect. îi zâmbi şi mai larg, întrebându-se dacă nu o să-i crape faţa. Apoi se simţi ca o proastă, stând în mijlocul magazinului şi zâmbind cu gura până la urechi.

Jared se lipi de ea, cu un zâmbet mieros pe chip şi cu expresie ucigaşă în priviri.

- Prezintă-mă prietenului... tău, iubito.

- Ce? Ah! Da! Jared, el este Allan Corrigan, un vechi... prieten, îi zise ea cu o voce slabă. Allan el este Jared Hennessy.

- Fundaşul? scăpă Allan surprins.

Jared îi zâmbi strâmb, neamuzat.

- Exact, îi zise el tărăgănat, în mod clar dorind să spună: *Sigur, prostule.*

Genna simţi nevoia să râdă isteric. Allan era atât de plin de persoana lui. Nimic nu-l impresiona. Acum părea cuprins de stânjeneală.

Pe de altă parte, Jared părea de-a dreptul ameninţător. Avea o privire posesivă, de parcă proprietatea îi era ameninţată. Privirea lui de gheaţă se opri asupra lui Allan.

- Şi cât de bine o cunoşti pe Genna mea?

Subtila accentuare a cuvântului „mea“ era perfectă, îşi zise în gând Genna stăpânindu-şi pornirea răutăcioasă. Fără să vrea, Allan făcu un pas înapoi fără să vrea. Genna îl bătu uşor peste mână pe Jared.

- Te rog, Jared, nu fi răutăcios. Suntem într-un local public.

Allan simţi un nod în gât. Mâinile lui mototoliră inconştient
cravata pe care dorea s-o cumpăre.

- Ah... zău... domnule Hennessy, nu aveţi nici un motiv... vreau să zic, Genna şi cu mine... nu este nimic...

Nările lui Jared se umflară şi pufni:

- Nu a însemnat *nimic* pentru tine?

Făcu doi paşi spre el, înainte ca Genna să lase pachetele jos, să-l apuce de cureaua pantalonilor şi să-l ţină cu toată forţa ei, aproape făcându-l să se rotească în cerc. Allan apucase cravata cu ambele mâini, ţinând-o orizontal în faţa lui, ca şi cum mica bucată de mătase îl putea apăra.

- Nu asta am vrut să spun! protestă vehement.

- Zeu, Jared! Genna se încruntă la el şi-i dădu drumul. Se opri să-şi ridice pungile. O să-ţi pun lesă, dacă te mai porţi aşa.

Abia luându-şi ochii de la Allan. Jared se aplecă şi o sărută pe buze.

- Hai, scumpo, îi zise el mârâit. Să mergem, acasă.

Genna îi aruncă o privire lui Allan şi-şi înăbuşi râsul. Arăta
ca unul care tocmai scăpase din labele unui urs grizzly. Aproape că i se făcuse părul măciucă.

- îmi pare bine că te-am văzut, Allan, îi zise ea, în timp ce Jared o apucă posesiv de mijloc şi o trase spre ieşire.

- Pe curând, Corrigan, mormăi Jared, zâmbind strâmb. Apropo, cravata aia este urâtă. Dar ar trebui s-o cumperi, se potriveşte cu costumul.

în drum spre parcare, Genna, care era în pragul unei crize de isterie, începu să chicotească. Chicoteala se transformă în hohote de râs şi a trebuit să se oprească şi să se sprijine de maşina lui Jared şi să se ţină cu mâinile de burtă. Jared băgă mâna în buzunar şi scoase un pachet de M & M. Mestecă o bomboană în timp ce o privea pe Genna râzând isteric.

- Ah, ha, ha! suspină ea. Săracul Allan! Arăta de parcă ar fi scăpat de la electroterapie! Probabil a

crezut că o să-l sfâşii în bucăţi, chiar acolo în public! Minunată interpretare!

Jared reuşi să surâdă. Se întreba ce ar fi făcut Genna dacă ar fi ştiut că el nu se jucase. în viaţa lui nu fusese nici gelos nici posesiv, dar, Dumnezeule, chiar dorise să-l strângă de gât pe Corrigan pentru ceea ce-i făcuse Gennei. Se părea că ea îi trezise instinctele primare. Probabil că dacă ar afla, ar stabili un nou record la suta de metri feminin, atât de repede ar fugi.

Genna începu să respire mai normal, se îndreptă de spate, şi-şi şterse ochii cu dosul palmei. Revenindu-şi, începu să se gândească la ceea ce se întâmplase. Jared o pusese într-o situaţie de care ea se ferise de aproape un an, dar el reuşise s-o salveze fără nici o greutate.

- De ce ai făcut asta pentru mine? întrebă ea, mirată.

Jared se întoarse şi deschise portiera Mercedesului, apoi se
dădu înapoi şi o privi lung şi atent. O trase spre el şi îi dădu uşor bretonul la o parte de pe frunte.

- Suntem o echipă, Genna. Şi coechipierii se ajută între ei.

Genna era conştientă că dacă ar fi fost singură, l-ar fi ocolit
pe Allan şi în următoarea lună şi jumătate s-ar fi acuzat de laşitate. Jared nu numai că o scutise de chinul acesta, dar îi şi mai îndreptase imaginea şifonată atunci când pusese capăt relaţiei ei cu Allan. Allan o lăsase cu un sentiment de neîmplinire ca femeie. Jared ştersese acest sentiment.

îl... iubesc, îşi zise în gând. Ridică mâna şi-i mângâie cu blândeţe obrazul. Fiorii îi străbătură braţul. Deveni foarte conştientă de apropierea lui. Se

întrebă vag în gând ce ar zice conducerea şcolii, dacă ea ar fi arestată pentru că a agresat un bărbat în parcarea magazinului.

Jared sparse tensiunea sexuală care se crease între ei, zâm- bindu-i insinuant.

- Hai să luăm câte o îngheţată, Prof.

***

Tot drumul spre casa lui Jared, Genna abia scoase cinci cuvinte. El nu încercă să rupă tăcerea, lăsându-o cu gândurile ei, dar o studie cu coada ochiului în timp ce conducea spre Tory Hills. Ce reprezentase tipul ăla, Corrigan, pentru ea? Un iubit? Mai mult? Ce-i făcuse nenorocitul ăla de ea voise s-o ia la goană numai la simpla lui vedere?

Ea stătea lângă el, uitându-se pe fereastră şi frecându-şi absentă piciorul cu glezna luxată şi umflată. La naiba, n-ar fi trebuit să renunţe la cârje atât de repede, îşi zise în sinea lui. El insistase, dar ea nu avusese urechi să-l audă: era mai încăpăţânată ca un catâr. Şi pentru asta o iubea.

O iubea. Gândul îl lovi cu toată puterea. Nu-i de mirare că aproape dorise să-l strângă de gât pe fostul ei prieten. Se îndrăgostise pe ea... până peste cap. îşi pusese în gând să-i trezească interesul pentru persoana lui, deoarece ea reprezenta o provocare pentru el. Acum realiza că trebuia să-i câştige dragostea, nu să-şi piardă inima.

O să câştig! îşi zise în sinea lui cu hotărâre.

Doar dacă ea nu mai era îndrăgostită de nemernicul de Corrigan.

Gândul acesta îl sperie foarte tare. Corrigan era tipul de om de afaceri politicos. Cravatele lui erau mai interesante decât persoana lui. Era exact genul de bărbat pe care-l căuta Genna.

Jared intră în garaj şi parcă Mercedesul lângă Corvette-ul de culoare neagră.

- Vrei să intri să bei ceva cu mine? o întrebă uşor nervos, după ce opri motorul.

„Numai dacă este ceva tare, nu bere“, îşi spuse ea în gând.

- Sigur.

îl urmă pe Jared în casă, şchiopătând uşor, dar durerea pe care o simţea în gleznă era nimic faţă de durerea amintirii relaţiei ei cu Allan. Rămase în sufragerie privind pe fereastră, nevăzând nimic, gândindu-se cât de mult se înşelase în privinţa lui.

Jared aprinse veiozele din cameră. încă nu era târziu, dar vântul începuse să bată tare şi adusese nori negri care acoperiseră cerul, iar aerul verii mirosea a ploaie.

Jared se întoarse spre bucătărie, intenţionând să aducă ceva de băut, dar se opri. Nu mai putea suporta tăcerea. Poate ar putea să-i îndepărteze gândurile negre care o cuprinseseră. Poate că ar face-o să-i răspundă la unele întrebări fără să-i provoace durere. Dacă era încă îndrăgostită de suportul ăla pentru costume, dorea să ştie şi asta cât mai repede.

- Aşadar, tipul ăsta, Corrigan, zise el cu indiferenţă, blestemând în gând când o văzu că tresare. Se forţă să râdă. *Asta* doreşti tu ca gen? *Asta* vrei tu de la un bărbat? Sunt dat la o parte, în schimbul unui amărât de agent imobiliar? Mă doare asta, Genna. Zău că mă doare.

Se simţea datoare să-i răspundă. Genna se întoarse la vechiul ei argument, deşi vocea nu-i era convingătoare.

- Nu văd ce este rău în a-ţi dori un soţ cu o meserie stabilă.

- Atunci mărită-te cu un jocheu, replică el cu sarcasm, strâmbându-se la gluma proastă.

Genna nici nu se gândi să-i răspundă. Era prea preocupată să se abţină să nu plângă. Fusese sinceră când crezuse că Allan Corrigan era bărbatul visat şi totuşi el o rănise foarte tare. Oare în ce alte situaţii se mai înşelase?

- Gen?

Vocea lui Jared era moale şi blândă, întrebătoare şi parcă îşi cerea scuze. îi simţi mâinile pe umeri şi trebui să se stăpânească să nu se lase pe spate şi să se lipească de el.

- Nu, răspunse ea cu voce răguşită. Allan Corrigan nu este ceea ce mi-am dorit. Odată aşa am crezut. M-am înşelat foarte tare.

- Mă alătur şi eu, murmură el, întorcând-o cu faţa spre el. îi ridică bărbia şi cu blândeţe îi îndepărtă o lacrimă rebelă de pe obraz. Nu poţi să judeci o carte după copertă, Prof. Niciodată nu ştii ce s-ar putea găsi sub o copertă prăfuită.

Avea atâta dreptate, îşi zise ea în gând în timp ce-şi ridica privirea spre el cu un zâmbet tremurător pe buze. Ar fi jurat că Allan era un tip fidel, dar el se dovedise a fi la fel de înşelător ca o ploaie de vară. Pe de altă parte, nimeni n-ar fi putut s-o convingă de faptul că un om cu un exterior atât de neobişnuit ca Jared Hennessy ascunde un caracter deosebit. De la început se înşelase în privinţa lui şi acum era bucuroasă că descoperise adevărul.

Primi cu bucurie sărutul lui Jared. Era ca şi cum s-ar fi întors acasă. îmbrăţişată de braţele puternice se simţea în siguranţă şi protejată, delicată şi feminină. Când buzele lui îi solicitară atenţia, uită că a mai fost sărutată de alt bărbat.

în timp ce-i răspundea la sărut, îşi ridică braţele şi-i înconjură gâtul. Genna simţi cum rezistenţa ei încăpăţânată începe să se topească. Capitulă în faţa

a ceea ce ştia de ceva timp: nu avea importanţă ca Jared purta un cercel cu diamant în loc de cravată cu un ac de diamant. El era grijuliu şi atent. Era inteligent şi talentat. Incorigibil, dar nu insuportabil. Era mai valoros decât o duzină de Allan Corrigan la un loc.

Acceptarea îi luă o piatră de pe inimă. Şi zâmbi.

- Mmm... ai un gust bun.

El o sărută de-a dreptul maxilarului, trăgând-o şi mai aproape de el, fiecare curbă a corpului ei mulându-se perfect peste corpul lui.

- Eu vreau să fac dragoste cu tine, Genna... tu ce vrei?

îşi ţinu respiraţia în timp ce aştepta, rugându-se şi sperând.

Genna îşi apăsă obrazul de pieptul lui şi ascultă cum îi bate inima. Zâmbi şi-şi înălţă capul spre el; inima ei tresări când văzu vulnerabilitatea din ochii lui albaştri.

- Vreau să faci dragoste cu mine, Jared.

- O.K. îi zise el resemnat, ridicând amuzat din umerii largi. M-ai convins.

Tinându-se de mijloc, Jared se îndreptă cu ea spre dormitorul lui, singura cameră din casă în care Genna nu intrase. Era mai ordonată decât îşi imaginase ea. O cămaşă atârna de spătarul unui scaun şi o pereche de adidaşi erau abandonaţi pe covorul gri-închis, dar sertarele comodei erau închise şi patul era făcut.

Aprinse o mică veioză de pe noptieră şi o lumină slabă se răspândi în cameră. Apoi rămaseră faţă în faţă, ţinându-se de mâini, zâmbind şi apropiindu-se din ce în ce mai mult.

Nu era grabă în gesturile lor, nici nervozitate, doar atingeri plăcute şi fiori de anticipare. Era că şi cum ar fi fost amanţi de ani de zile.

Oricât de mulţumită fusese Genna să-l vadă pe Jared purtând o cămaşă normală de culoare albastră, fu mai fericită când el şi-o scoase. în sfârşit putea atinge pieptul lui magnific. Era o capodoperă, bronzat, frumos şi cu puţin păr negru. îl privi cu aviditate în timp ce-şi plimba degetele peste muşchii proeminenţi. Era bronzat, tare şi bărbat din cap până-n picioare, iar pielea îi era mătăsoasă şi caldă. îşi zise în gând că nici dacă ar trăi o sută de ani, nu s-ar sătura să-l atingă.

Jared stătea nemişcat sub mângâierile Gennei, privind cum ochii ei de culoare gri se întunecau din cauza pasiunii. Asta aşteptase el, ca Genna să dorească să facă următorul pas în relaţia lor. Acum abia îi venea să creadă că era adevărat. Palma ei se oprise pe pieptul ei. Un deget începu să se rotească în jurul sfârcului şi să-l necăjească. Simţi cum i se opreşte respiraţia, în timp ce ea îşi continua jocul. Capul ei se aplecă şi limba umedă şi caldă luă locul degetului. Jared încă se abţinu, până când ea îl privi cu ochii mari şi întunecaţi.

Gemând profund din gât, se aplecă şi o sărută. în timp ce-i scotea bluza albă şi sutienul de dantelă. Suspinele lor răsunară în acelaşi timp când pielea li se întâlni şi sânii rotunzi se presară pe pieptul lui puternic, satisfăcându-i dorinţa. Pentru un moment au stat nemişcaţi, lipiţi unul de altul, savurând clipa, fiecare trăgând pe nări parfumul celuilalt.

Genna îşi lăsă capul pe spate, cerşind un nou sărut, de data asta mai pasionat decât primul. Sărutul a fost aşa cum şi-l dorise. Se arcui spre el ca o pisică doritoare de mângâieri. Sânii tânjeau după atingerea lui. El îi îndeplini dorinţa, palmele îi înconjurară sânii rotunzi.

Genna gemu de plăcere şi dorinţă, lipindu-se şi

mai tare de el. Niciodată nu se simţise atât de excitată. Masculinitatea lui Jared era atât de copleşitoare, încât reuşea să descătuşeze toată feminitatea ei.

- Atinge-mă, scumpo, îi ceru el în şoaptă.

Genna se lăsă cuprinsă de pasiune şi preluă iniţiativa. Nu simţea nevoia să se ascundă sau să fie timidă. Mâinile ei se îndreptară cu rapiditate spre mijlocul lui Jared şi-i desfacură nasturele şi fermoarul blugilor. Nu ezită să-i dea jos pantalonii şi chiloţii.

Jared reuşi acelaşi lucru în acelaşi timp, îndepărtându-i şortul kaki şi bikinii. Amândoi îşi terminară treaba, fiecare dorind să-l atingă pe celălalt. Genna se ridică pe vârfuri şi începu să se frece de el, plăcându-i senzaţia pe care i-o dădea bărbăţia lui lipită de pântecul ei, pe când limba lui Jared pătrundea încet în gura ei, în ritmul dragostei.

Apoi, îndepărtându-se uşor unul de altul se dezbrăcară complet. Jared dădu la o parte cuvertura de pe pat şi o aşeza pe Genna în pat. Se întinse lângă ea şi începu s-o sărute uşor şi s-o mângâie.

Genna gemu de plăcere la mângâierile lui intime.

- O să fie ceva special, iubito, îi şopti el sărutând-o în continuare pe gât.

- Da, răspunse ea cu respiraţia întretăiată şi agăţându-se cu putere de el. Special şi atât de bine. Deja era conştientă în sinea ei de împlinirea pe care n-o mai simţise nniciodată până atunci. Jared era special. Era prietenul ei şi va fi iubitul ei.

Gemând, se întoarse spre el începând să-l mângâie la rândul ei. Voia să-i dăruiască plăcere, dorea ca el să ştie plăcerea imensă pe care i-o produsese. Jared gemu şi o muşcă uşor de umăr.

O dorea. Era excitat, dar nu voia să se grăbească. Voia s-o atingă, să-i simtă gustul şi să-i producă o

plăcere imensă. Timpul nu avea nici o importanţă. În sfârşit, urma să fie a lui. Plănuia să se bucure de fiecare clipă.

Genna simţea la fel. Avea impresia că fiecare părticică a corpului ei îl dorea, dar nu dorea o plăcere rapidă. Senzaţiile din corpul ei erau prea intense, prea minunate ca să se lăcomească.

Dintr-o mişcare, Jared se răsuci şi îngenunche între picioarele Gennei. O sărută, apoi o muşcă uşor de ureche.

- Te-ai protejat, iubito?

Genna îl aprobă distrată, apoi îl trase din nou spre ea şi-l sărută. Jared se trase la o parte, se lăsă în jos trecând de la un sân la altul. Mâna cu degetele lui lungi se mulă pe forma lor plină în timp ce-i săruta şi inhala parfumul corpului ei. Cu o încetineală înnebunitoare înconjură sfârcul roz cu limba şi apoi începu să-l sugă.

Genna ţipă şi-i ţinu capul pe loc când el vru să se ridice. Tinea ochii strânşi, cuprinsă de o imensă plăcere şi de senzaţii extraordinare care o străbăteau în valuri.

Jared se lăsă mai jos sărutându-i burta, apoi coborî şi mai jos. Era pregătită pentru el, şoptindu-i numele arcuindu-se.

Din nou gura lui era peste a ei în timp ce pătrundea în ea.

- Jared!

Oftă uşor.

- Te-am rănit, iubito?

- Nu, şopti ea, ridicând mâna tremurătoare şi atingându-i obrazul. Este perfect.

Se priviră în ochi. Deasupra sprâncenelor lui erau mici picături de sudoare.

- Perfect, scumpa, scuma mea Genna!

Cu inima plină de dragoste pentru el, Genna abia putu să-i murmure numele, în timp ce trupurile lor începură să se mişte în acelaşi ritm. Se mişcau într-o minunată armonie, plăcerea crescând, ducându-i sus, tot mai sus, până când au atins apogeul.

A fost perfect.

După aceea au zăcut împreună îmbrăţişaţi, capul Gennei odihnindu-se pe umărul lui Jared. Mulţumirea îi făcu să rămână tăcuţi. Mult timp au plutit în dulcea stare de beţie după ce făcuseră dragoste.

Jared fu cel care rupse tăcerea. Genna i se dăruise fizic, dar încă mai existau bariere emoţionale între ei. Era hotărât să le doboare, chiar dacă asta însemna să audă despre fosta ei dragoste.

- Spune-mi ce s-a întâmplat între tine şi Corrigan?

Uluită, Genna înălţă capul, privindu-l în ochi cu inima
bătându-i cu putere. Va avea curajul să-i povestească lui Jared?

Sinţindu-i nesiguranţa, Jared o mângâia cu blândeţe obraz.

- Nu-i nimic, scumpo, poţi să-mi povesteşti. Suntem prieteni, ţii minte?

Da, îşi spuse Genna în sinea ei, lăsându-şi din nou capul pe umărul lui, putea să-i spună lui Jared. în primul rând era prietenul ei.

- A fost greşeala mea să cred că între noi lucrurile erau mai serioase decât în realitate, îi zise ea moale. Suna atât de simplu, dar era atât atât de dificil. Rana din inima ei şi mândria nu se vindecaseră. Această experienţă o făcuse să se îndoiască de propria ei judecată şi de propria ei persoană. Totul se datora faptului că-şi închipuise în mod greşit că „te iubesc“ era valabil atât în afara dormitorului cât şi înăuntrul lui. îşi jurase să nu mai facă aceeaşi greşeală din nou.

- Această situaţie n-ar fi fost atât de greu de îndreptat, numai că...

Jared o sărută pe frunte şi o îmbrăţişă, aşteptând ca ea să continue.

- Numai că, ce? o îmboldi el cu blândeţe dar nici o clipă nu se aşteptase la ceea ce urmă.

- Am rămas gravidă, şopti ea, lacrimile umplându-i ochii când îl simţi pe Jared cum se încordează. Oare se gândea la ceea ce se gândise şi Allan? Spera din toată inima că nu era aşa, dar în acelaşi timp se temea. Când continuă să vorbească, vocea îi tremura.

- A fost un accident, o scăpare. N-am plănuit aşa ceva, îţi jur.

Automat, o strânse şi mai tare în braţe, luptându-se
să-şi înăbuşe gândurile vinovate. Era clar pentru el că Genna va crede că el va gândi la fel cum o făcuse Corrigan. îi venea să-l blesteme pe nemernic, dar cum putea s-o facă? Nu bănuise el tot timpul că Elaine rămăsese gravidă dinadins?

- N-a fost adevărat, murmuă Genna. N-aş fi făcut aşa ceva. Nu ar fi fost corect pentru nici unul dintre noi, şi în special pentru copil.

- Ştiu că n-ai fi făcut aşa ceva, Gen, o asigură el, simţind durerea ei.

Ea râse fără veselie.

- Ei bine, Allan n-a crezut. A venit la mine şi m-a acuzat că încercam să-l oblig să se însoare cu mine. Era furios. A spus o mulţime de lucruri urâte, culminând cu: „Tu ai intrat în încurcătura asta, tu să te descurci“. Şi apoi a plecat.

Jared nu mai avea nici un motiv să se abţină să nu-l blesteme pe Corrigan. Dacă vreodată se va mai întâlni cu viermele ăsta, cu greu se va abţine să nu-i

sucească gâtul ca la găină. Probabil că Genna fusese îngrozită şi supărată, când nemernicul în costum de trei piese, a părăsit-o la greu!

încercă să-şi ţină furia sub control când o întrebă:

- Ce ai făcut?

Un zâmbet trist apăru pe buzele ei lipite pe pieptul lui. îşi dorea copilul, chiar dacă Allan nu-l dorea. Şi se pregătise să facă sacrificii, numai să-şi păstreze copilul. Dar hotărârea n-a depins de ea până la urmă.

- Nimic, zise ea. Viaţa e plină de întâmplări neprevăzute, după cum ştii. La două zile după ce i-am spus lui Allan vestea cea bună, am pierdut sarcina. Norocul meu a fost că eram împreună cu Amy în Hartford. Nimeni din Tory Hills n-a ştiut, altfel aş fi fost concediată, pe lângă celelalte necazuri.

- Te-ar fi concediat? o întrebă el surprins.

- Ştii vreo profesoară de grădiniţă gravidă şi nemăritată?

El se gândi un moment înainte de a-i răspunde. în ciuda
revoluţiei sexuale şi a emancipării, Torry Hills era un orăşel conservator. Oamenii de aici nu ar fi văzut cu ochii buni această situaţie.

- îţi înţeleg punctul de vedere, spuse el.

- Mă rog, asta este povestea tristă a trecutului meu.Ti-am stricat seara? îi zise ea cu o veselie forţată, ridicându-se într-un cot şi privindu-l cu ochii ei cenuşii, în care se citea vulnerabilitatea.

Jared o fixă cu privirea, simţind durerea ei. Trecuse prin iad şi reuşise să iasă din el. De la început el avusese dreptate. Genna avea acel *ceva.* Genna Hastings era o persoană foarte specială. Şi acum era a lui.

- Nu, şopti el trăgând-o aproape ca s-o poată săruta. Când ea se întinse peste el, simţi cum dorinţa

îi revine, chiar mai dulce ca la început. îi mângâie spatele, apoi mâna i se opri pe părul ei mătăsos.

- Sunt prietenul tău, scumpo. Vreau să ştii că mie poţi să-mi spui orice. Nu voi înceta să fiu prietenul tău.

Voia să-i spună că o iubeşte, dar se abţinu, fiindu-i teamă că ea nu era pregătită să audă asta.

- Ştiu, şopti ea sărutându-l. Mulţumesc.

- Mulţumesc pentru că mi-ai povestit, îi răspunse el. Şi că ai împărtăşit asta cu mine.

Şi amândoi ştiau cu el nu vorbea de faptul că făcuseră dragoste, ci de încrederea pe care o avusese în el şi că îi povestise despre trecutul ei.

Capitolul 6

Era ora douăsprezece fără un sfert, când telefonul de lângă patul lui Jared începu să sune. El întinse mâna şi ridică receptorul.

- ‘lo? răspunse el morocănos.

-Jared, Amy la telefon. Scuze dacă te-am trezit, dar...

-Alyssa este bine? o întrebă el dintr-o dată treaz şi sculân- du-se în fund. Genna se ridică şi ea, trăgându-şi cearceaful până sub bărbie.

- Nu. Este destul de supărată...

- Vin imediat acolo.

El sări din pat şi-şi trase blugii, chiar înainte ca telefonul să atingă furca.

-Jared, ce s-a întâmplat? îl întrebă Genna, frica făcând-o să tremure.

Chipul lui Jared era cenuşiu şi încruntat în timp ce se îmbrăca.

- Alyssa a avut un coşmar, acelaşi, îi zise el încălţându-se. Nici măcar nu se uită la ea când ţâşni din cameră.

Pentru o clipă, Genna se lăsă din nou pe pernă. Aşadar acesta era motivul pentru care nu voia s-o lase pe Alyssa să-şi petreacă seara şi noaptea în altă parte. încă un coşmar. Fără nici o îndoială că era legat de accidentul în care fusese omorâtă mama ei. Sărăcuţa de ea, se gândi Genna, dorind din tot sufletul să poată alina durerea micuţei. Totuşi, ăsta era domeniul lui Jared. Ei bine, va face tot ce va depinde de ea, se hotărî dându-se jos din pat, începând să se îmbrace.

Jared nici nu se mai obosi să bată la uşă la familia Dennison. Pur şi simplu năvăli în casă şi din doi paşi fu lângă canapeaua din salon unde Amy stătea cu Alyssa, încercând s-o calmeze. Fiica lui plângea de

mama focului.

- Vino aici, fetiţo, îi zise el încet luând-o în braţe şi ţinând-o strâns în timp ce ea plângea pe umărul lui. Tăticul tău este aici, scumpo.

- Cred că a avut un coşmar, îi zise Amy întinzându-i lui Jared valijoara Alyssei.

- Ştiu, încuviinţă el din cap, cerându-şi scuze din priviri. îmi pare rău, Amy.

Amy clătină din cap, cu lacrimi în ochi. Se aplecă şi-i dădu bretonul la o parte şi-i şterse lacrimile.

- Nu-i nimic, scumpo. O să vii şi altă dată.

Dar cuvintele ei o făcură pe fetiţă să plângă şi mai tare.

- Nu... sunt... o fetiţă... mare, spuse ea printre suspine, în timp ce traversau strada.

- Nu-i adevărat, dulceaţo, îi şopti Jared cu inima frântă auzind hohotele fetiţei şi simţind-o cum i se scutură corpul de plâns.

- Nuhuuu! se văită ea.

Genna îi aştepta la uşă şi-i urmă în camera Alyssei unde aprinse lampa în formă de carusel şi lumina ei caldă învălui patul fetiţei. Apoi se rezemă de tocul uşii, nedorind să intervină, dar nici să se îndepărteze, ca să-l ajute pe Jared dacă era nevoie.

Jared îşi scoase pantofii de tenis şi se aşeză pe pat spri- jinindu-se de spătarul alb şi-şi întinse picioarele. Alyssa era încă agăţată de umărul lui. Jared încercă s-o liniştească, vorbindu-i încet, sărutându-i şi mângâindu-i claia de păr negru. Brusc, îşi ridică privirea plină de durere şi neputinţă şi întâlnind privirea Gennei îi ceru ajutor. Apoi închise ochii strâns, ca să-şi reţină lacrimile. Putea să se descurce cu o grămadă de jucători de fotbal, care erau nişte matahale, să-i păcălească alergând în zig zag, să le suporte loviturile, dar plânsul fetiţei îl

aducea la disperare.

- A fos... un... vis urât... tăticule, îi spuse Alyssa sucindu-se în poala lui Jared, sprijinindu-şi faţa udă de pieptul lui.

- Ştiu asta, gogoaşo, murmură el. A trecut acum.

O mână mică trecu peste nasturii cămăşii de noapte care fusese cumpărată special pentru această ocazie. Alyssei i se umplură ochii de lacrimi din nou.

- Nu sunt mare.

- Ba eşti, Lyss, spuse el cu o voce joasă. Dar chiar şi adulţii visează urât din când în când.

îi şterse lacrimile cu o batistă, scoasă din buzunarul de la spate. Din nefericire el mai avusese parte de astfel de lucruri, aşa că ştia să se descurce. Trăgând cuvertura în jurul lor, îi puse Alyssei în braţe păpuşa ei favorită.

- Uite-o pe Dollie, îi şopti el cu blândeţe, sărutându-şi fetiţa pe păr şi strângând-o în braţe. Vrei să jucăm jocul nostru, prăjiturico?

Ea dădu din cap.

- O.K. Hai să închidem ochii...

- Nuuu! suspină ea, atât de speriată încât Genna se tot întreba ce viziune cumplită avea Alyssa când închidea ochii.

- Trebuie, insistă Jared cu blândeţe. îţi aminteşti? închidem ochii să vedem?

Genele lungi şi negre udate de lacrimi fluturară deasupra ochilor Alyssei.

- Ce... cerul.

- Foarte bine. Un cer albastru frumos. Vorbise încet, cu voce liniştitoare, caldă, încercând să-şi calmeze fetiţa şi s-o adoarmă. îi mângâia părul. Cu nori albi şi pufoşi.

- Şi ce mai vedem?

- Iarbă... şi flori.

- O mulţime de flori. De tot felul şi de toate culorile: albastre, galbene şi roz... Este o pajişte. Este cald şi frumos şi iarba se unduie în bătaia vântului. Ce altceva mai vedem? Ce se ascunde în iarbă?

- Iepuraşi, îi răspunse Alyssa în timp ce degetul mare de la mână înainta încet spre gură... Şi ei ţopăie şi se joacă.

- Se distrează?

Ea dădu din cap, încă sprijinită de pieptul tatălui ei.

- Şi de asemenea căţei.

- Tăvălindu-se în iarbă la fel ca Flurry?

Dând din cap, ea îşi băgă degetul în gură şi în următoarele secunde adormi.

Jared o mai ţinu un timp şi în sfârşit, sărutând-o pe creştet, o puse uşor la locul ei. Făcu lampa mică şi se duse la Genna. Arăta de parcă ar fi alergat la un maraton, umerii lui largi erau căzuţi, chipul palid şi tras.

Ea îl luă de mijloc şi-l ţinu strâns, simţindu-se de zece ori mai puternică decât el şi ştia că trebuie să fie mai tare, pentru că el era pur şi simplu stors. Jared îşi lăsă capul pe umărul ei.

- Al naibii sfârşit de seară. îmi cer scuze.

- Nu-ţi face griji pentru mine, îi răspunse ea bătându-l pe spatele lat. Se întâmplă des?

El se desfăcu din îmbrăţişare şi se sprijini de tocul uşii, înfundându-şi mâinile în buzunarele pantalonilor.

- Nu la fel de des ca la început. Atunci îl avea în fiecare noapte.

- Este legat de accident?

El aprobă din cap, cu privirea plecată fixând covorul bleu.

- Stăteau lângă şofer. A fost mult sânge... înjură încet. Aş fi dat orice, numai ca Alyssa să nu fi fost în

maşina aia. Aş da orice numai ca acest coşmar să înceteze.

întoarse capul şi-şi privi fiica adormită. Genna îşi zise în gând că arăta la fel de vulnerabil ca fiica lui. Era acelaşi bărbat, care cu două ore în urmă fusese atât de sigur pe el când făcuse dragoste cu ea. îşi simţi inima plină de iubire pentru el. îşi aminti ceea ce-i spusese, că ei doi formau o echipă şi că jucătorii se sprijineau unul pe altul. Acum ea dorea să-l încurajeze, la fel cum o făcuse şi el.

- Te-ai descurcat foarte bine, îi zise ea cu sinceritate.

- Fac tot ce pot, îi spuse el oftând.

Oare Simone Harcourt se va descurca mai bine? Sau o va lăsa noaptea pe Alyssa singură cu „ visul ei urât“?

***

Timp de trei zile, ameninţarea a plutit în aer. Genna o simţea venind, simţise tensiunea din atmosferă, dar nu ştia cum să procedeze.

începând de a doua zi după coşmar, scumpa fetiţă a lui Jared s-a transformat într-un mic tiran... dar numai cu Jared.

Se supunea de bună voie lui Bernice şi Gennei, dar îşi înfrunta tatăl de fiecare dată. Dacă el voia să mănânce, ei nu-i era foame. Dacă el spunea că este ziuă, ea spunea că e noapte.

Fără greşeală, făcea exact opusul a ceea ce-i cerea Jared. Din puctul lui de vedere, Alyssa era cea mai încăpăţânată fiinţă de pe pământ.

La început, Jared a trecut cu vederea. Pur şi simplu Alyssa nu era bine dispusă. Dar cum zilele treceau şi era din ce în ce mai încăpăţânată, începu să-şi piardă răbdarea. Genna îl privea neajutorată, cum era din ce în ce mai nemulţumit de comportarea fiicei lui. Genna pricepuse destul de bine care era

problema, dar Jared nu accepta nici un sfat în această direcţie. Era atât de hotărât să fie un tată bun, încât considera că acceptarea de sugestii ar fi un semn de slăbiciune din partea lui. Aşa că Genna se abţinu şi aşteptă deznodământul.

între timp, continuau cu amenajarea casei. în sufragerie au fost agăţate tablourile cumpărate, apoi apăru o masă cu scaunele adecvate. Un nou set de porţelanuri umplu rafturile unei vitrine, împreună cu câteva cristaluri. Trofeele de fotbal şi fotografiile lui Jared au fost puse într-o vitrină de stejar, situată lângă biroul lui din salon.

Genna încerca să-l implice pe Jared în aceste treburi cât mai mult posibil. La urma urmei, era casa lui. Deşi el îi ceruse să facă acest lucru, se simţea vinovată pentru faptul că încerca să dea un aspect normal casei. Veşmintele bizare ale lui Jared şi felul în care-şi decorase casa, făcea parte din fiinţa lui. Oare avea cineva dreptul să-i spună să se comporte altfel? Totuşi, erau banii lui şi era hotărât să-şi schimbe stilul de viaţă.

- Manechinul trebuie să dispară, îi spuse Genna pentru a treia oară. Stăteau amândoi pe verandă discutând despre cum trebuie să arate gazonul. încercând să-l convingă să scape de flamingi, ocolise problema manechinului, dar acum îi venise rândul lui Candy.

-Aoleu, zău Genna! Candy este cu mine din timpul liceului!

Genna se uită la el, încrucişându-şi braţele pe piept şi
bătând nerăbdătoare din picior. Jared încercă s-o facă să-şi plece ochii, dar la urma urmei, ea era profesoară... una dintre acele persoane care nu se intimidau prea uşor... Se uită în altă parte, apoi din

nou la ea, răscolit de ideea că trecuse prea mult timp de la prima lor noapte împreună. Era atât de drăguţă când se încăpăţâna şi ridica bărbia. Era îmbrăcată cu o pereche de blugi, aproape albi de atâta spălat şi călcat. Se mulau pe corpul ei ca o piele. Purta acceaşi bluză bleumarin pe care o avusese în seara când stătuseră la ea în bucătărie.

Se uită la Genna la Candy, care stătea pe scaunul de pe pajişte, cu mâinile în poală; capul îi era plecat într-o parte ca şi cum ar fi ascultat discuţia lor. La naiba, îi plăcea manechinul. Acest „ a fi normal“ începuse să-l calce pe nervi. Dacă voia un manechin în faţa verandei, de ce să nu-l aibă? Doar nu deranja pe nimeni.

- Poate că aş putea-o îmbrăca mai normal, îi sugeră el. O privi pe Candy cu un ochi critic. închipuieşte-ţi-o într-o rochie înflorată. Ceva foarte feminin. Şi poate o pălărie mare de paie.

- Dar totuşi rămâne un manechin.

- Dar unul drăguţ îmbrăcat.

- Oamenii normali nu ţin manechine în faţa verandei lor.

Jared se încruntă, privind casele din josul străzii.

- Theron Ralston are un jocheu, o acuză el cu ironie.

- Theron Ralston este un bigot, îi spuse Genna. De asemenea este în consiliul de conducere al şcolii şi aş putea să-ţi spun chiar acum că va zice despre un bărbat care poartă un cercel şi ţine un manechin în faţa verandei. Va zice că eşti un comunist homosexual drogat.

- Mă rog, oricum nu este treaba lui, mârâi Jared bătând-o părinteşte pe perucă pe Candy.

- Nu, nu este, fu de acord Genna. Dar tu m-ai angajat să fac treabă şi asta fac. Oricât de imposibil

ar fi părut odată, tu o să ai aspectul exterior al unei persoane normale când o să termin cu tine. Se încruntă la vederea tricoului negru, mulat pe torsul lui. Un purcel călărea un Harley-Davidson, iar dedesubt scria: „ Născut să fi sălbatic“. Candy dispare, îi zise ea cu hotărâre. Nu mă interesează unde, atâta timp cât nu o văd.

Brusc, Ochii lui Jared străluciră diabolic şi o prinse pe Genna de mijloc, zâmbetul lui făcându-i pulsul s-o ia razna.

- Spune-mi adevărul, Prof. Eşti geloasă.

- Pe un manechin? Se uită lung la el. Eşti bolnav, Hennessy.

- Nu te îngrijora, scumpo, continuă el. între Candy şi mine este ceva platonic.

- Vreau să cred că aşa e, îi zise ea sec. Sau va fi nevoie de un alt fel de ajutor decât al meu, ca să devii normal.

Chicotind ca un nebun, Jared o ciupi de fund şi dansă pe lângă ea. El sări de pe verandă, direct pe alee.

- Dacă o iau pe Candy de aici, pot să duc un alt flamingo?

- Nici vorbă. Semăn eu cu Monte Hall?

Un bulgăre de noroi negru ateriză pe adidasul lui Jared. Zâmbetul lui ironic dispăru ca prin farmec când privirea lui se opri asupra Alyssei, care săpa în jurul unui tufiş cu o lopeţică din trusa ei de plajă.

- Alyssa, ce faci?

Genna îşi muşcă buzele auzind tonul nerăbdător. Calmul şi stăpânirea lui de sine se apropiau de sfârşit. Expresia încăpăţânată a Alyssei îi arătă clar Gennei că va urma o confruntare între cei doi.

- Sap, se răsti Alyssa fără să-şi ridice privirea.

- Nu ai voie să sapi în grădină. Jared încă se

stăpânea, încercând să fie blând. De ce nu te duci să sapi în groapa cu nisip?

- Nu-mi place!

Mai bine îi dădea o palmă, îşi zise în gând Genna. Jared îşi petrecuse toată ziua amenajând cu drag groapa de nisip şi Alyssa ştia asta. Intenţionat îi vorbise tăios şi nu avea nici o importanţă că el avea treizeci de ani iar ea cinci, cuvintele ei îl răniseră.

Jared păli. Un muşchi începu să i se zbată în maxilar. Genna avu nevoie de toată voinţa de care dispunea, ca să nu intervină. îi iubea pe amândoi şi nu-i plăcea să-i vadă suferind, dar îşi dădea seama că această situaţie trebuia să ia sfârşit.

- Alyssa, du-te în spatele casei, îi zise el cu o voce încordată.

- Nu.

- Alyssa, du-te...

Pleosc. încă un bulgăre de noroi ateriză pe pantoful lui.

- Alyssa Hennessy, zise Jared ameninţător, săltându-şi copila în picioare. Du-te în camera ta.

Alyssa se zbătu să scape din strânsoarea lui. îşi aruncă lopeţica spre el şi ţipă.

- Nu!

- Du-te, Alyssa!

Făcu încă un pas spre ea şi Alyssa izbucni în lacrimi şi se îndreptă glonţ spre casa Gennei.

Jared se întoarse şi o privi cum fugea, roşu la faţă şi răsuflând greu. Se aplecă şi, metodic, adună bulgării de noroi de la picioarele lui şi-i strânse în mână făcând o minge de noroi. Genna tresări când îl auzi înjurând cu foc, apoi se întoarse şi aruncă mingea de noroi în josul străzii, ratând de puţin pudelul doamnei Ralston, Clyde, care o luă la goană schelălăind şi se ascunse pe verandă. Jared nu-i

aruncă nici măcar o privire Gennei, când smuci uşa de plasă şi intră ca o furtună în casă.

O secundă mai târziu, Bernice ţâşni din casă ca şi cum ar fi văzut o fantomă. Se sprijini de uşă, răsuflând greu, cu braţele întinse în lături ca şi cum ar fi vrut să închidă monstrul în casă.

- Te simţi bine, Bernice? o întreabă Genna.

- Ah... ah... sigur, scumpo, pufni ea. Dar nu vreau să risc. Mai bine mă duc să joc bowling.

- Bună idee.

- Mai bine decât să stau aici şi s-o păţesc.

Genna intră încet în bucătărie şi porni în căutarea celei care fusese cauza necazului. Alyssa era aşezată în genunchi pe covor, cu faţa înfundată în fotoliul Gennei, plângând în hohote. Fără un cuvânt, Genna se aşeză lângă ea şi întinse braţele spre fiica lui Jared.

- O vreau pe mămica mea! hohoti Alyssa, iar şi iar.

- Ştiu, scumpo, îi zise Genna, mângâind uşor pletele negre şi ciufulite. Ştiu că ţi-e dor de ea, puiule.

- Vreau să vină înapoi din cer. Fă-o să vină înapoi!

Genna simţi cum i se frânge inima. Asta era una dintre
lecţiile pe care nici un copil nu trebuia să le suporte.

- îmi pare rău, dar asta nu se poate, Lyss. Aş vrea să pot să-ţi îndeplinesc dorinţa. Eşti supărată pe ea pentru că s-a dus în cer?

Capul fetiţei se mişcă pe pieptul Gennei şi hohotele se înteţiră.

- înţeleg, iubito. Nu trebuie să te simţi vinovată. Dar ştii că mămica ta n-ar fi plecat în cer, dacă ar fi avut de ales. Sunt sigură că te iubeşte foarte mult.

- Mi-e dor de ea.

- Ştiu.

Mult timp au stat tăcute, Genna lăsând-o pe Alyssa să se liniştească.

- îl iubesc pe tăticul, şopti Alyssa, trăgând aer în piept.

Genna îi întinse un şerveţel şi o ţinu strâns în braţe.

- Ştiu asta, puiule. Şi el te iubeşte. Dar ştii că l-ai lăsat supărat, nu-i aşa?

Alyssa dădu din cap şi ochii i se umplură din nou de lacrimi.

- Sunt rea. El este supărat şi n-o să mai vrea să fiu fetiţa
lui.

- Nu, draga mea, nu este adevărat, o asigură Genna. Trebuie doar să-i spui că-ţi pare rău, dar el te va ierta oricum. Şi ştiu sigur că el vrea să fii fetiţa lui.

Până la urmă lacrimile Alyssei se terminară, ca şi neliniştea ei, şi adormi în braţele Gennei. Genna o întinse pe canapea, ignorând genunchii şi pantofii plini de noroi şi o acoperi cu o pătură.

Cerul după-amiezeii se înnorase şi încurând avea să plouă. în salon era întuneric, dar Genna nu aprinse lumina. Când începu să plouă, se duse la bucătărie şi ca să se descarce începu să facă o prăjitură. Când termină se duse în salon şi, aşezându-se pe canapea lângă Alyssa, îşi trase picioarele sub ea şi aşteptă.

Nu trecu mult timp şi Jared intră în casă prin uşa din spate. Părul îi era ud. La fel şi tricoul şi blugii. în semiîntunericul din cameră chipul lui părea întunecat. Arăta de parcă ar fi pierdut cel mai bun prieten. Umorul care-i lumina privirea fusese înlocuit de o durere imensă. Nu zise nimic, nici măcar n-o observă pe Genna.

îl privi cum se uita la fiica lui. în interiorul lui se

ducea o luptă cumplită. întinse mâna spre fetiţa adormită, dar braţul îi căzu pe lângă corp de parcă cineva ar fi tăiat sfoara care lega braţul marionetei.

După o clipă se întoarse şi începu să se plimbe prin cameră, oprindu-se în faţa vitrinei situate pe peretele opus, în cel mai îndepărtat colţ. Privi fiecare raft, conţinând o colecţie de animale de porţelan, cai, oi, câini, iepuri. Genna se duse şi se aşeză pe a treia treaptă, în aşa fel încât el să ştie că era acolo, gata să-l asculte, când va voi să vorbească.

- Nu ştiu, îi zise până la urmă, cu o voce mai răguşită decât de obicei. Eu... încerc din greu să fiu un tată bun pentru ea.

- Eşti un tată bun.

- Ah, da? o întrebă el rânjind cu amărăciune, fără s-o privească pe Genna. Atunci de ce mă simt atât de groaznic? Cum se face că nu ştiu niciodată ce trebuie să zic sau să fac şi totdeauna dau greş?

Poate că nu era făcut să fie tată, gândi Jared.

Poate nu avea acel ceva.

Poate că Alyssei îi va fi mai bine la mătuşa ei!

Tresări când o mână i se aşeză pe braţ. Mâna Gennei.

- Eşti un tată bun pentru Alyssa, Jared, îi zise ea cu blândeţe conducându-l spre canapea, unde se aşezară amândoi. Numai că nu poţi fi şi mamă.

O privi fără să înţeleagă. I se părea că mintea lui era confuză.

- Ascultă, îi zise Genna trăgându-şi picioarele sub ea şi acoperindu-le cu fusta. Alyssa abia şi-a pierdut mama. Este speriată, îndurerată, furioasă. Este o povară prea mare pentru o fetiţă de cinci ani, şi pe deasupra a trecut din grija unei femei, în grija unui bărbat. Sper că-ţi dai seama că este mare diferenţă. Faci o treabă bună. Poate că eşti puţin prea

indulgent...

Imediat el se încruntă la insinuare, dar la fel de repede privirea i se îmblânzi.

- Crezi că o răsfăţ?

- Numai puţin. Genna zâmbi cu blândeţe.

- Bănuiesc că aşa este. Numai că eu abia am stat cu ea şi cred că-mi place să-i fac tot felul de cadouri. Brusc îşi plecă privirea, uitându-se atent la unghii. Şi vreau din tot sufletul să mă placă.

Genna se uită de la fetiţa adormită la tată şi înapoi.

- Lyss te iubeşte, Jared. Numai că are nevoie de puţin timp să se acomodeze. Amândoi aveţi nevoie de asta.

Cele spuse de ea au reuşit să spargă zidul de confuzie şi ajunseră la el. îi zâmbi slab.

- Cum naiba eşti aşa de isteaţă?

- Psihologia copilului, clătină ea din cap, zâmbindu-i liniştitor.

El rânji.

- Asta o să mă coste în plus, Prof?

- O să te coste.

Zâmbetul fu înlocuit de o privire plină de pasiune în timp ce întinse mâna spre ea.

- Pune-o şi pe asta la socoteală, vrei? Am nevoie de o îmbrăţişare.

O trase lângă el şi-i lipi capul de umărul lui pe când ea îngenunche pe canapea.

- Astăzi am primit o nouă scrisoare de la avocatul Simonei, îi comunică el ţinând-o strâns. Merg mai departe cu procesul. Se pare că ei cred că pot dovedi că nu sunt potrivit să fiu tatăl Alyssei.

- Ah, Jared, îi spuse ea oftând şi blestemând în gând femeia nevăzută a cărei scrisoare căzuse într-un moment foarte prost.

- Şi dacă nu sunt? îl auzi şoptind îngrozit.

- Ascultă-mă cu atenţie, Jared Jay Hennessy, îi zise Genna cu tonul pe care-l folosea cu elevii ei, împingându-l în aşa fel încât să-l poată privi în ochi. S-ar putea ca tu să fii puţin mai ciudat... O.K., foarte ciudat... dar nu pot să numesc un alt bărbat care să fie un tată mai bun pentru această fetiţă. Aşa că scoate-ţi prostia asta din cap.

- Da, doamnă, zise el zâmbind, deşi ochii îi erau plini de lacrimi, la fel ca ai Gennei. Râse. Ei, na, cred că o să ne apuce plânsul pe amândoi.

Râseră împreună, în timp ce şiroaie de lacrimi le curgeau pe obraji. Apoi, Jared o trase spre el, o îmbrăţişă şi îşi îngropă faţa în părul ei. Oh, Gen, sunt atât de speriat că o s-o pierd!...

- N-o s-o pierzi, şopti ea, rugându-se să aibă dreptate.

Cu un efort suprem, Jared îşi învinse lacrimile, care ameninţau să-i umple ochii din nou, apoi, ridicând capul, trase aer pe nări. Se lăsă pe spate, pe chip îi apăru o expresie extaziată, şi murmură:

- Plăcintă de mere cu scorţişoară.

- Cu glazură.

- Măiculiţă!

Zâmbind larg, Genna se duse la bucătărie şi se întoarse într-un minut cu o tavă de plăcintă şi cu pahare cu lapte. îl găsi pe Jared întins pe canapea lângă fiica lui, dormind profund. Zâmbind, se întoarse în bucătărie şi începu să prepare cina.

Capitolul 1

- Sfântă Hanna! se văită Amy. încă mai faci prăjituri!

- Bună dimineaţa, Amy, îi zise Genna mieros, fără să-şi ridice ochii de la ceea ce frământa pe masa din bucătărie.

- Ce a mai făcut acum?

îşi aşeză corpul grăsuţ pe un scaun înalt din bucătărie.

- Cine?

Genna refuză să se lase ispitită. Asta nu era greşeala lui Jared. Oricum, nu în mod direct. Vestea că Simone Harcourt mergea înainte cu procesul de custodie o supărase mai mult decât voia să recunoască. Oare cum va dovedi femeia aia că Jared era nepotrivit să fie părinte? Această întrebare o sâcâia continuu de când Jared îi spusese despre ultima scrisoare.

- Cine? Houdini, îi răspunse Amy cu sarcasm, deschizând o cutie de Cola dietetică pe care o adusese cu ea. Cine crezi?

- Habar n-am.

- Ce faci? o întrebă Amy suspicioasă.

- Biscuiţi pentru Crăciun.

- Dar suntem în mijlocul verii!

- Gândeşte-te atunci cât timp voi economisi de Crăciun.

- Mda, o să ai foarte mult timp liber când o să fii închisă la cei veseli.

Uşa din spate se trânti şi Genna fu salvată de observaţiile lui Amy.

- Un pachet pentru Genna Hastings.

- Nu se mai bate la uşă? întrebă Genna în timp ce se ştergea pe mâini. Apoi privirea îi căzu pe vasul din mâinile lui. Era o vază delicată cu marginea

dantelată, plină cu violete.

Fără nici un cuvânt, Genna luă vasul şi se duse în sufragerie, puse vasul pe masă, se trânti pe un scaun şi începu să citească biletul însoţitor.

„ Pentru ziua de ieri când am avut nevoie de tine şi tu ai fost acolo, J.J.“

Amy îi dădea băiatului de la florărie doi biscuiţi proaspeţi cu chipul lui Moş Crăciun, când Genna izbucni în lacrimi. Băiatul făcu ochii mari şi o privi plin de interes pe Genna. Amy îi dădu o palmă pe spate pentru că se holba, şi-i făcu vânt pe uşă. Dar când ajunse la masă, avidă să afle motivul lacrimilor, Genna îşi regăsise stăpânirea de sine şi reuşise să-şi şteargă lacrimile. Amy se întinse după bilet, dar prietena ei fu mai rapidă. Se încruntă.

- Sunt de la Jared, zise Amy acuzator. Când Genna refuză să răspundă, lovi cu mâna ei grăsuţă în masă, care scoase un zgomot sec. Am ştiut! Te-ai înduioşat! A început să câştige teren! zise ea cu ochii strălucitori.

-Aiureli. Dacă Amy voia o cât de mică aprobare din partea ei, Genna se hotărâse să se distreze puţin şi să-i facă viaţa grea prietenei sale.

- Ha! Ţi-a trimis flori şi tu ai izbucnit în lacrimi...

- Reacţie alergică.

- Mda, sigur. Alergie la adevăr. Puse un genunchi pe scaunul stil Windsor si se aplecă peste masă spre Genna, punâdu-şi mâinile pe suprafaţa lustruită. O.K., Hastings, lămureşte-mă...

Poc!

- Scoate la iveală rochia cea nouă, Genna, se auzi vocea uşor răguşită si sexy. In seara asta te scot la dans.

- La naiba cu tine, Hennessy! mârâi la el Amy. Tocmai o înghesuisem să-mi spună adevărul.

Jared privi scena. Amy, pe jumătate aplecată peste masă, cu fundul în sus, şi prin mintea lui trecură cu repeziciune o grămadă de gânduri ciudate.

Genna îi zâmbi slab.

- Da, Amy tocmai voia să-mi dezvăluie o taină.

Jared muşcă dintr-un biscuit în formă de ren şi mestecând, le privi gânditor.

- Mi se pare foarte ciudat. Ai vreun secret ascuns de care eu nu ştiu, Gen?

- Păi, da... da, am.

Zâmbi enigmatic, observând expresia amuzată pe care o văzuse de atâtea ori în ochii lui Jared. Cadoul lui o luase prin surprindere, emoţionând-o. Revenită la starea normală după trecerea ciudatului val de deznădejde care o cuprinsese, îşi îndreptă atenţia spre bărbatul din faţa ei.

Este rândul lui Jared să fie luat prin surprindere. Şi Amy dorise să audă o mărturisire? Păi de ce să nu audă una care o s-o lase cu gura căscată?

Dintr-o dată circumspect, Jared făcu un pas înapoi, dar Genna îl prinse şi se agăţă de gâtul lui. Un zâmbet lasciv îi jucă pe buze, îi dădu jos şepcuţa şi-l sărută plină de pasiune.

Amy ţipă.

Un val de emoţii scuturâ corpul lui Jared... şoc urmat de un şuvoi de dorinţă, apoi din nou şoc. încă ţinând în mână bis- cuitul în formă de ren, decapitat acum, se dădu înapoi, întrerupând sărutul.

- Genna! exclamă el, roşu la faţă.

Genna zâmbi poznaş şi ridică din umeri.

Amy ţipă din nou şi o zbughi spre uşă înhăţând în drum un biscuit în formă de om de zăpadă.

- Mă bucur că ţi-au plăcut. Şi eu îţi mulţumesc pentru ajutor.

- Te-ai împăcat cu Alyssa?

- Mmm... hmm. Am vorbit cu ea seara trecută. Cred că am bănuit toate lucrurile. Ştiu că trebuie să fiu mai înţelegător pentru că simte lipsa mamei ei. Bănuiesc că sunt cam irascibil în privinţa asta, deoarece tot timpul am fost gelos pentru că Elaine stătea mai mult cu ea. Şi acum şi treaba asta cu Simone...

Genna întinse mâna şi-i mângâie chipul încordat. Simţea cum un muşchi i se zbătea pe maxilar.

- Nu ţi-a spus avocatul tău că nici nu ai de ce să-ţi faci probleme? Eşti tatăl natural al Alyssei şi apoi, mulţumită mie, eşti pe cale de a deveni un cetăţean model, îl tachină ea.

- Ştiu, ştiu. Numai că... am o presimţire. Nu ştiu.

O presimţire. Genna nu voia să-i mărturisească faptul că şi ea simţea la fel.

- Pur şi simplu simt că mai are un as în mânecă şi eu nu sunt pregătit să mă apăr. îi dădu o palmă uşoară peste fund şi se forţă să râdă. Ascultă-mă cum vorbesc. Asta-mi mai lipsea, să vorbesc exact ca un fundaş, şi doar mai am doar două săptămâni până plec în cantonament.

- Aşa de curând?

Genna îşi muşcă buzele pentru că lăsase să-i scape aceste cuvinte. Nu dorea ca el să considere că ea se agăţa de această relaţie. Era al ei pentru o vară. Nu-i spusese că ar dori ceva mai serios şi ea nu voia să facă greşeala să creadă că ar fi ceva mai mult. Doar mai trecuse o dată prin aşa ceva; sentimentele ei lezate stăteau mărturie. Dacă trebuia să-şi dovedească dragostea lăsându-l liber, atunci aşa o să facă.

Interpretând greşit brusca ei răceală drept timiditate, Jared chicoti. O apucă de bărbie şi ridicându-i faţa spre el, o tachină.

- Gen-na, o să-mi simţi lipsa? O să-ţi fie dor de mine?

Genna zâmbi strâmb, dar nu putu să-l privească în ochi.

- Nu fi încrezut, Hennessy!

- Nu ai inimă, Genna Hastings. Deci, mergi cu mine la dans în seara asta, sau nu?

- Dans? îl întrebă Genna ca şi cum atunci auzea pentru prima oară acest cuvânt.

- Mda, ştii a te mişca legănat, a face paşi uşori sub lumini colorate. A dansa. Este o activitate socială.

***

Otis „ Boo Boo“ îşi făcu apariţia la reşedinţa familiei la ora patru. Pe lângă el, Jared arăta ca un pitic. Era cel mai mare şi cel mai ameţitor bărbat pe care Genna îl văzuse în viaţa ei. Strânse cu putere poşeta de satin în timp ce stătea lângă Jared, în salon, privind sus, tot mai sus. Pe chip îi îngheţase o expresie de cordialitate şi groază.

Jared îl prezentă ca pe „ cel mai rău atacant din univers“, şi Genna presupuse că aceasta era un compliment, apoi bărbatul îşi lovi palmele, îşi aplecă privirea încruntată spre ei şi se prefăcu că-i împuşcă cu degetele de la mâini.

Jared căută pe birou cheile de la maşină. Hârtiile zburară în toate direcţiile. Aveai impresia că cineva îşi golise coşul de hârtii pe biroul lui. Era un miracol cum de putea găsi ceva pe birou, îşi zise Genna în gând. Cum de ştia să găsească ceea ce căuta în harababura aia. Probabil că odată atinsese potirul sfânt.

- Boo Boo o să stea cu Lyssa cât noi vom fi plecaţi, îi explică Jared în timp ce răscolea pe birou.

- Nnnţ, zise Genna printre dinţi ridicând din sprâncene.

- Nu sunt un copilaş, protestă Alyssa legănând din

picioare.

Oricât de ciudat i se părea, Genna era gata să-i propună lui
Jared să ia fetiţa cu ei. Insă în acea clipă Boo Boo zâmbi şi toată imaginea lui de dur se duse pe apa sâmbetei. Dintr-o dată căpătă aspectul unui imens urs de pluş. Ochii lui erau căprui-deschis, cu o strălucire blândă. Intre cei doi dinţi din faţă avea un spaţiu şi vorbea uşor sâsâit.

- Mă bucur să vă cunosc, domnişoară Hastings. Avea vocea moale şi dulce ca o acadea.

- Boo şi-a luat licenţa în asistenţă socială, domeniul creşterea şi dezvoltarea copilului.

Oare de ce nu sunt surprinsă? se întrebă Genna. Ii întinse mâna lui Boo Boo şi-i zâmbi.

- Mă bucur să vă cunosc, domnule Paige. Prietenii lui Jared sunt plini de surprize.

Otis râse plin de înţelegere.

- Tăticule, Genna s-a îmbrăcat cu rochia cea nouă, îi zise Alyssa, de pe scaunul unde stătea. Dintr-o mişcare, Jared o luă în braţe şi nas în nas, cântară un cântec despre o femeie îmbrăcată într-o rochie extravagantă, care ieşea în oraş să danseze.

Boo Boo clătină din cap.

- Tipul e nebun!

- Am remarcat, spuse Genna surâzând.

Jared o aruncă în braţele lui Otis pe Alyssa, iar aceasta se căţără ca o maimuţă pe umerii lui largi.

- Să-l asculţi pe unchiul Boo Boo, Lyss, îi spuse Jared, apoi o luă pe Genna de cot şi o împinse spre uşă. Şi nu-i lua toţi bănuţii la cărţi.

- Domnişoara joacă Popa Prostu, o informă Boo Boo pe Genna.

Braţ la braţ s-au îndreptat spre maşina lui Jared, parcată pe alee. Era un Corvette de un negru

strălucitor. Seara de vară era caldă dar nu înăbuşitoare. în josul străzii, Theron Ralston, îmbrăcat într-o pereche de bermude şi şlapi îşi lustruia jocheul din curte, în timp ce pudelul doamnei Ralston înconjură statueta şi ajuns în spatele ei, ridică laba din spate.

- Ti-am spus, domnişoară Hastings, că în această rochie arăţi de milioane?

Genna roşi.

Pe chipul lui apăruse din nou zâmbetul acela drăcesc a la Jack Nicholson, asta în timp ce o ţintuia cu spatele de maşină.

- Vai de mine, domnişoară Hastings, lumea ar putea spune că n-ai auzit niciodată un compliment din partea unui bărbat!

- Lumea ar putea avea dreptate, îi spuse ea mieroasă. Iar tu nu ar trebui să te umfli în pene.

- Mă rog, nu mă pot opri când mă gândesc la fraierii care au pierdut comoara asta.

O sărută apoi pe buze, având grijă să nu-i şteargă rujul.

Genna ridică mâna şi cu degetul îi şterse urma de ruj de pe buza inferioară. Avea cea mai senzuală gură, îşi zise ea în gând simţind furnicături pornind din braţ şi ajungându-i până în vârful degetelor. Avea permanent zâmbetul pe buze, un zâmbet ce putea fi copilăros, diabolic sau extraordinar de sexy.

îl privi ţintă în ochii albaştri, îndrăgind fiecare părticică din corpul lui. Nu era prima oară când un bărbat o invita la dans, dar nici un bărbat n-o făcuse cu atâta eleganţă.

Jared îi promisese că va purta rochia elegantă de tafta roşie şi aşa a fost. Se simţea ca o prinţesă. Se simţea cea mai frumoasă femeie din lume, dar în acelaşi timp avea o uşoară rezervă. Oare oamenii n-o

vor privi mai mult ca pe o copie decât o prinţesă?

Jared clătină din cap ca şi cum i-ar fi citit gândurile.

- Ţi-am spus, domnule Hennessy, că arăţi extraordinar de fercheş în seara asta? îl întrebă ea.

Haina albă de seară cădea perfect pe umerii lui largi. Gulerul cămăşii albe scotea în evidenţă obrazul măsliniu şi maxilarul puternic. Un papion negru era legat desupra şirului de nasturi strălucitori. Era încălţat cu o pereche de pantofi negri de provenienţă italiană, care probabil că îl costaseră mai mult decât maşina Gennei, iar pantalonii negri îi cădeau ca turnaţi.

Jared rânji.

- Ţi-a plăcut să mă îmbraci, Prof?

- Să nu ţi se urce la cap, Hennessy!

- Aş putea să mă schimb şi să-mi iau un tricou, dar este prea mult pentru tine. Cineva tocmai mi-a trimis unul de la Chowderhead’s Chowderhouse...

- Este perfect, îi zise ea rece, aranjându-i reverele. Ştii că m-ai făcut să cred că nu ai nici o cămaşă, dar uite un costum.

- Nu. Clătină din cap şi o prinse de mijloc. Tu ai crezut asta, domnişoară secretară.

Ea zâmbi la zâmbetul ei în timp ce el îşi lăsă încet capul spre gura ei. Brusc, un bliţ explodă în faţa Gennei, făcând-o să tresară puternic.

- Dumnezeule mare, Amy! Ce naiba vrei să faci, să mă omori? ţipă Genna.

- M-ai fotografiat din partea care mă avantajează? o întrebă Jared strâmbându-se la aparat.

Amy rânji fericită şi-i salută cu aparatul ei.

- Pur şi simplu am prins momentul, cum zice. Copii, distracţie plăcută!

Aranjă o fundă neagră din părul Gennei.

- Da, mămico, ciripi Genna, dând ochii peste cap. Nu ne aştepta; după bal mergem să bem ceva.

***

Când Jared îi spusese că merg la dans, Genna habar n-avea la ce să se aştepte. Presupusese că va fi vorba de o discotecă ultra-şic şi foarte la modă. Dar se trezi într-un local de modă veche, foarte elegant, cu E mare.

Cooper Beeches era un conac din secolul trecut, numit aşa după fagii care străjuiau drumul spre casă. Fusese construit cu dare de mână de unul dintre noii îmbogăţiţi din construirea căilor ferate, care dorise să-i facă să moară de invidie pe bogătaşii din Hartford. Familia se stinsese în anii patruzeci şi imensa casă fusese lăsată de izbelişte până când o femeie de afaceri o cumpărase şi o transformase într-un local de lux.

Pardoseala era din marmură lustruită şi parchet, pereţii acoperiţi cu tablouri în ulei în rame aurite, iar la ferestrele înalte atârnau draperii de catifea şi perdele de mătase. Marea sală de bal părea copiată din Marele Gatsby. Era ornată cu auriu şi alb, iar parchetul strălucea ca sticla. La capătul sălii, orchestra, ai cărei membri erau îmbrăcaţi în fracuri, cânta melodii romantice din anii douăzeci şi treizeci. Cupluri îmbrăcate elegant dansau pe ringul de dans sau stăteau la mese luând şampanie din pahare înalte de cristal.

Genna avea senzaţia că pluteşte. Era sigură că picioarele ei nu atinseseră podeaua de când Jared o condusese înăuntru şi fusese întâmpinat cu respect de personalul prezent. Ar fi

putut jura că şampania pe care o băuse era nectar şi că muzica era venită direct din rai. Până când Jared o luă în braţe pe ringul de dans, nu-i venea să creadă că tot ceea ce se întâmpla era real.

- Surprinsă? o întrebă el.

- Fără cuvinte, îi răspunse Genna.

Nu se putea obişnui cu gândul că niciodată nu va şti la ce să se aştepte de la acest bărbat. Ea era o persoană care voia să ştie încotro se îndreaptă. Cu Jared avea impresia că a încălecat un cal fără şa şi frâie şi care mergea în galop; era adevărat că era o senzaţie nemaipomenită, dar puţin înfricoşetoare.

Jared începu să râdă, un râs profund bărbătesc, din gât.

- încetează să mă analizezi, prinţesă. Pur şi simplu bucură-te de aceste clipe.

- Aş face-o dacă aş putea să scap de sentimentul că în fiecare clipă şeful bucătar ar putea veni la mine să mă pună să spăl vasele, îi răspunse ea ironică.

- Asta este noua ta versiune despre Cenuşăreasa?

- Mda. Eu îi zic Gennareasa.

- Mă rog, nu te teme Gennareasa, minunatul tău prinţ n-o să te lase să pleci din braţele lui.

- Eşti sigur că mai este loc şi pentru mine? Orgoliul tău ocupă destul spaţiu, îl tachină ea.

Ar fi putut dansa toată noaptea. Ar fi putut cu uşurinţă să-şi petreacă următorul secol în braţele lui aşa cum făcea acum. Dansau obraz lângă obraz şi din când în când, buzele lui calde o sărutau uşor pe obraz coborând de-a lungul maxilarului şi oprindu-se pe buze. O ţinea lipită de el şi cu vocea lui catifelată îi repeta cuvintele cântecului.

La ultimul cântec, o femeie roşcată, cu ochi mari, negri, îmbrăcată cu o rochie argintie se apropie de microfon şi începu să cânte un cântec despre o

femeie al cărei iubit trebuia să plece, iar ea nu ştia ce-o să facă după plecarea lui.

Cântecul o impresionă puternic pe Genna. Peste două săptămâni, Jared urma să plece în cantonament. Apoi, va veni toamna şi va începe campionatul de fotbal. Ce se va alege de dragostea lor de o vară? Se lipi mai strâns de el. îşi jurase că n-o să-l forţeze să accepte mai mult decât fusese între ei. Erau prieteni buni şi se va mulţumi cu asta. Jared îi spusese că o iubeşte, dar ea ştia din experienţă cât de uşor se uitau cuvintele rostite de un bărbat în focul pasiunii.

Când se sfârşi cântecul, Jared o prinse de bărbie şi, ridicându-i capul spre el, o sărută cu o pasiune pe gură, un sărut care avea un gust divin, un sărut care-i linişti inima îngrijorată.

- Dacă nu am avea pe cineva care stă cu Alyssa şi care ne aşteaptă să venim acasă, aş lua o cameră aici la hotel şi am termina perfect această seară.

Imagini de cearceafuri din satin şi pat de mahon cu sculpturi trecură prin faţa ochilor Gennei. Imagini cu ei doi, goi între cearceafuri de satin, cu Jared îmbrăţişând-o, cu Jared spunându-i iar şi iar cât de mult o iubeşte şi are nevoie de ea... pentru toată viaţa, nu numai pentru o vară. Nici măcar nu-şi recunoscu vocea când vorbi:

- Poate altă dată?

El îi îndepărtă o şuviţă de păr de pe frunte şi simţi cum inima îi este plină de dragoste pentru ea, aşa cum stătea în faţa lui, privindu-l fix în ochi cu ochii ei adânci, dar care aveau o expresie foarte aproape de durere. Era speriată la gândul unei relaţii pe termen lung cu el? Cât timp îi va trebui ca să capete încredere totală în el? Cu degetul, îi urmă conturul buzelor.

- Sigur, altă dată, îi zise.

Capitolul 8

La fel ca în povestea cenuşăresei, când ceasul bătu douăsprezece fix, seara lor luă sfârşit. Şi se termină cu vârf şi îndesat. Simone Harcourt îi aştepta în salonul lui Jared.

Genna a ştiut cine era femeia aceea fără ca cineva să-i spună. în momentul când au intrat pe uşă, Jared a înţepenit. Genna putea să-i simtă încordarea. Pentru un timp, totul a îngheţat de parcă ar fi fost într-un desen animat, numai Jared şi Simone se priveau cu ură.

Până la urmă, Otis se ridică şi veni spre ei.

- Sper că v-aţi distrat bine, spuse el, îndreptându-se spre uşă. Ceea ce însemna că dacă nu se distraseră până în acel moment, nu aveau s-o facă nici de aici înainte. Alyssa a fost o scumpă, ca totdeauna. S-a dus la culcare la ora opt şi jumătate, dar nu cred că doarme prea bine acum. Aruncă o privire ironică spre fosta cumnată a lui Jared şi o salută scurt din cap. A fost o plăcere să vă cunosc, doamna Harcourt.

Femeia abia dădu din cap.

Genna îşi zise în gând că Simone era frumoasă şi rece ca o sculptură de gheaţă. Stătea pe scaunul bej cu braţe, cu spatele drept ca o scândură iar mâinile elegante i se odihneau în poală. Genna aprecie că era trecută de treizeci şi cinci de anii. Părul negru era tuns scurt şi era perfect machiată, scoţându-i în evidenţă trăsăturile patriciene. Taiorul de culoare închisă dezvăluia o siluetă subţire şi osoasă.

Imediat ce Boo Boo ieşi pe uşă, Jared se întoarse spre
ea.

- Simone, îi zise cu voce de gheaţă, care o făcu pe

Genna să se înfioare.

Punând mâna pe umărul ei, Jared o împinse în cameră.

- Ar fi trebuit să ştiu că nu vei fi aici când voi sosi, îi zise femeia pe un ton acuzator.

Jared îi aruncă o privire strâmbă.

- Presupun că trebuie să mă simt vinovat, când tu n-ai avut bunul-simţ să-mi dai un telefon să mă anunţi că vii?

Ea se uită în altă parte, ştiind că nu avea dreptate. Dar era în avantajul ei să-l enerveze.

- Văd că ai fost la o petrecere, ca de obicei. Ce cloacă de doi bani mai frecventezi acum, Jared?

Un muşchi începu să se zbată pe obrazul lui.

- Genna şi cu mine am fost la Copper Beeches. Şi este pentru prima oară în două luni când ies seara. Nu că asta ar fi treaba ta.

Era gata-gata să-şi piardă stăpânirea de sine, remarcă Genna muşcându-şi buzele. Şi n-ar fi fost bine pentru el, având în vedere că femeia se stăpânea perfect şi în mod evident îl provoca. Genna puse mâna pe braţul lui Jared. Avu impresia că a pus mâna pe o bară de oţel, atât de încordat era.

- Jared, prezintă-mă, murmură ea.

Jared o privi de parcă Genna atunci ar fi apărut din senin lângă el. Cu încetul, începu să realizeze ceea ce se întâmpla şi încordarea îi dispăru.

- Genna, Simone Harcourt. Ti-am povestit totul despre ea. Aruncă o privire ameninţătoare spre calma doamnă Harcourt. Simone, Genna Hastings este vecina mea...

- Ce bine pentru tine. Simone zâmbi strâmb.

- Şi prietenă, şuieră el, chipul devenind-i ca de piatră, iar ochii albaştri aruncând flăcări. Era gata să spună ceva... sau s-o strângă de gât pe acea femeie... dar Genna interveni imediat:

- Aşadar, îi spuse ea cu un zâmbet mieros pe buze, tu eşti sărmana singuratică şi încerci să-i furi fetiţa lui Jared. Incredibil cât de prost crescută eşti dacă ai venit aici. Din discuţiile cu Jared am avut impresia că familia te-a educat foarte bine. Ce greşeală! Mă rog, n-are importanţă. Mă duc să fac nişte cafea, deşi mă îndoiesc serios că Jared te va invita să mai rămâi aici.

îi întoarse spatele Simonei, şi-i făcu un semn cu ochiul lui Jared. Un zâmbet răutăcios apăru pe buzele lui. O privi pe Genna cum părăsea camera cu demnitatea unei regine. îl salvase să facă cea mai mare greşeală tactică şi-i reamintise că în această luptă nu era singur. Formau o echipă.

Băgându-şi mâinile în buzunare cu un gest indiferent, Jared se întoarse spre Simone, care arăta mai puţin calmă ca înainte.

- Genna va fi profesoara Alyssei la grădiniţă, începând cu toamna asta. Mi-a fost de mare ajutor făcând-o pe Alyssa să suporte mai uşor moartea mamei ei. A făcut la facultate psihologia copilului şi a absolvit cu „ Summa cum laudea“ la Vassar.

Simone înghiţi în sec. Lucrurile nu mergeau aşa cum se aşteptase ea. Nu se aşteptase la această casă decorată cu mult gust sau la oraşul liniştit cu un aer colonial, Tory Hills, cu străzi pline de verdeaţă. Şi nici nu se aşteptase să dea peste un baby-sitter care ar fi putut să sfarme cutii cu bere doar uitându-se la ele, dar care-i vorbise toată seara despre teza lui de doctorat al cărei subiect era: importanţa implicării părinţilor în creşterea copilului. Nu se aşteptase să găsească o camionetă în garaj şi nici leagănul din curtea din spatele casei.

începu s-o doară capul. Jared nu mai semăna cu cel pe care-l ştia ea. Sora ei se căsătorise cu un puştan cu părul lung şi cu o atitudine nepăsătoare. Bărbatul care stătea în faţa ei era matur. Era stăpân pe sine, sarcastic şi extraordinar de frumos. Cercelul cu diamant din ureche îi dădea un aer de pirat dintr-o epocă de mult apusă.

Şi apoi, mai era această Genna Hastings. „Summa cum lau- dae“ la Vassar? Nenorocitul ăla de detectiv îi spusese că Genna Hastings nu avea serviciu. Ar fi trebuit să fie mai atentă atunci când îl angajase pe individul ăla care arăta ca o copie a detectivului Mike Hammer. Din pozele pe care i le dăduse, trăsese concluzia, complet greşită, că Genna Hastings era o dansatoare de bar sau mai rău.

- Ce cauţi aici, Simone? o întrebă Jared pe un ton plictisit în timp ce se sprijinea nepăsător de birou.

Trase aer în piept şi încercă să se adune. Trebuia să-şi atingă scopul pentru care era aici.

- Am venit să-ţi dau şansa să rezolvăm această problemă fără să mergem la tribunal. Cred că amândoi dorim un viitor bun pentru Alyssa. Nu este nevoie să ne spălăm rufele murdare în public; şi aşa reputaţia ta este destul de proastă. Dă-mi-o pe Alyssa

mie şi eu voi fi foarte îngăduitoare în ceea ce priveşte vizitele.

Jared râse fără veselie.

- Asta-i bună, având în vedere că nu ai de ce să mă duci la tribunal.

- Nu am?

Ridică o sprânceană elegantă spre Jared, apoi aruncă spre Genna, care tocmai se întorsese în cameră, o privire insultătoare. Se ridică cu eleganţă de pe scaun, ţinând în mână un plic mare şi se îndreptă încet spre ei. Socoti că acum venise rândul ei şi voia să profite. Mângâie plicul plină de încredere.

- Cred că tribunalul va găsi astea foarte interesante. Probe pozitive în alb şi negru care vor dovedi că nu eşti potrivit s-o ai pe Alyssa în grija ta. Zău, ele vor sublinia şi mai mult proasta reputaţie pe care ai dobândit-o de-a lungul anilor.

îi întinse plicul lui Jared şi făcu un pas înapoi privindu-l.

Genna fu cuprinsă de o presimţire rea în timp ce Jared deschide plicul şi scotea „ proba“ Simonei. Dintr-o dată lumea se prăbuşi în jurul ei.

Plicul era plin cu poze, opt pe zece în alb-negru, imagini cu ea şi Jared. Multe din ele fuseseră luate din spatele uşii de plasă de la casa Gennei. Acelea erau din seara în care Jared o ţinuse în braţe pe podeaua din bucătărie. Mai era una în care erau nas în nas într-un raion de la un magazin, în ziua în care se întâlniseră cu Allan Corrigan.

Cea mai mare parte fuseseră făcute de la fereastra dormitorului lui Jared. Umbra orizontală a unei jaluzele de-a lungul unei fotografii dovedea amatorismul celui care o făcuse. Şi deşi calitatea pozelor era proastă, important era subiectul: ea şi Jared dezbrăcându-se unul pe altul, goi,

îmbrăţişându-se, făcând dragoste.

Genna simţi că i se facă rău. Simţi un nod în gât. Ce fel de monstru făcuse aşa ceva? Cineva, o persoană pe care n-o cunoştea, îi terfelise cele mai scumpe amintiri, reducându-le la pornografie. Ochii i se umplură în lacrimi. Simţi cum genunchii o lasă, ca şi cum oasele i s-ar fi dezintegrat brusc. Braţul lui Jared îi cuprinse spatele gol, cu tăria unei bare de oţel. O lipi de corpul lui puternic, care în acel moment tremura de furie.

- Iartă-mă, iubit-o, îi şopti el sărutând-o pe păr. îşi întoarse privirea spre Simone şi aceasta făcu un pas înapoi, când văzu ura din ochii lui. Nu vrei să faci o poză şi acum, Simone?

Tresări la auzul sarcasmului din vocea lui. Spoiala de încredere pe care o afişa se topise în clipa în care Genna a văzut pozele. Se arătă atât de rănită, atât de trădată. La aşa ceva, Simone nu se aşteptase deloc. Mânie da, şi stânjeneală, dar Genna reacţionase de parcă ceva extraordinar de frumos fusese distrus fără nici un sens.

Jared o ajută pe Genna să se aşeze în scaunul de la birou, unde rămase năucă şi fără să scoată un cuvânt. Pentru ea, totul era ireal. Se simţea ca o proastă şi total neajutorată, îmbrăcată în rochia ei elegantă de seară.

Jared dorea să poată face ceva pentru a uşura durerea Gennei, dar singurul lucru la care se putea gândi era dorinţa lui de a o strânge de gât pe Simone. Putea suporta orice i-ar fi zis Simone, dar o rănise pe Genna, care nu avea nici o vină în această treabă. Asta era de neiertat.

Se întoarse spre Simone, simţindu-se dezgustat, învârtind în mână plicul şi fotografiile.

- Nemernico! Ai plătit pe cineva să facă pozele

astea şi spui că eu nu sunt potrivit să fiu tată?

Simone înghiţi în sec şi-şi trecu prin păr o mână tremurătoare.

- Tribunalul are nevoie de probe...

- Probe! urlă el. Ce fel de probe sunt astea? Probe că eu şi Genna suntem doi oameni sănătoşi care ţin foarte mult unul la altul? Alyssa nu este în aceste poze, nu-i aşa? Nu-i aşa?

- N-nu... dar... se bâlbâi ea.

- Nici măcar nu era în nenorocita aia de casă!

Tremurând, Simone se sprijini de scaun în timp ce-l privea
pe Jared care se învârtea prin cameră ca o panteră în cuşcă. Niciodată în viaţa ei nu mai văzuse un om atât de furios. O îngrozea faptul că ea era vinovată de eliberarea acestei furii, o îngrozea gândul că acest val de furie ar putea fi îndreptat împotriva ei.

Jared se opri: pieptul i se umfla sub jacheta elegantă. Cu mâinile tremurând de furie, aruncă pozele înapoi în plic şi-l lipi. Pentru un timp rămase pe loc, aerul din jurul lui vibrând de tensiune la fel cum se întâmpla înaintea unei furtuni violente.

Dintr-o dată înjură cu sete şi aruncă plicul pe birou, ceea ce făcu hârtiile să zboare în toate părţile. îşi trecu mâinile prin părul scurt şi apoi îşi strânse capul în mâini într-o pornire de a-şi stăpâni emoţiile. Când vorbi, o notă de disperare posesivă străbătu din vocea lui uşor răguşită.

- Ce probă trebuie să găsesc eu, care să dovedească cât de mult îmi iubesc fetiţa?

întrebarea rămase suspendată în aer.

Genna văzu cum ochii lui se umplu de lacrimi şi se uită în altă parte, simţind cum i se umple inima de durere pentru durerea lui. Stând în pragul uşii, Alyssa, cu picioarele goale, părea şi mai mică,

îmbrăcată în cămaşa de noapte cu năsturaşi. Ochii ei mari înotau în lacrimi şi strângea în braţe păpuşa ei preferată.

- Tăticule?

Instantaneu, Jared fu în genunchi lângă ea, mângâind-o pe spate, şi aranjându-i părul negru ciufulit.

- Ce s-a întâmplat, fetiţo?

- De ce vă certaţi? O lacrimă îi curse pe obraz.

Cu blândeţe, Jared îşi luă fetiţa în braţe şi-şi şterse lacrima cu degetul. Fusese pe punctul de a-şi pierde controlul; acum se lupta să se stăpânească. Alyssa era speriată şi avea nevoie de toată puterea lui de stăpânire.

- Nu s-a întâmplat nimic, dulceaţă. Eu şi mătuşa Simone n-am fost de acord, asta e tot. Nu ai de ce să-ţi faci probleme, gogoaşo.

Alyssa se uită la tatăl ei, apoi la cele două femei, evident îndoindu-se de explicaţia tatălui ei. Suspină uşor în timp ce se lipea de tatăl ei.

- Mi-e frică, tăticule!

Nici pe jumătate cât îmi este mie. Te iubesc atât de tare, îşi zise el în timp ce strângea în braţe cele douăzeci de kilograme ale fetiţei care mirosea a lapte, şi sărutând-o pe creştet. Doamne, nu-i lăsa să mi-o ia.

- Nu ai de ce să te temi, fetiţo. Totul o să fie bine, îţi promit, mormăi el, imediat simţindu-se ca un ticălos şi un mincinos. Ar trebui să fi în pat, gogoaşo; este târziu. Hai să mergem, da?

- Vino şi înveleşte-ne pe mine şi pe Dollie, tăticule, insistă Alyssa, lăsându-şi capul pe umărul lui şi băgându-şi degetul în gură.

- Sigur, dulceaţă.

El dispăru în josul holului, lăsându-le pe Genna şi

pe Simone împreună, învăluite într-o tăcere mormântală. Genna ar fi stat acolo fără să scoată o voarbă pentru tot restul vieţii ei. Ar fi vrut să pretindă că Simone Harcourt nu exista, că nu-i violase dragostea pentru Jared, că nu încerca s-o ia pe Alyssa. încercase să-şi tempereze sentimentele si să-i acorde simpatie. Simone îşi pierduse sora; luând-o pe Alyssa era ca şi cum ar fi avut o parte din Elaine lângă ea. Dar abilitatea de a gândi obiectiv dispăru şi muri în interiorul Gennei şi ea rămase tăcută, trecându-şi încet palma peste fusta rochiei.

Sentimentul de vinovăţie o făcu pe Simone să vorbească:

- Vreau doar ce e mai bun pentru Alyssa, este fetiţa surorii mele.

- Este copilul lui Jared, îi răspunse Genna cu vehemenţă.

Simone se duse la scaun şi-şi luă poşeta de piele. Trase
aer în piept şi clătină din cap în timp ce-şi căuta cheile maşinii.

- Nu mai este bărbatul care mi-l aminteam.

Genna vru să râdă. Probabil că Simone se aştepta să vadă un fundaş îngâmfat, cu părul tuns punk şi cu un tricou cumpărat de la Chowderhead’s Chowderhouse, de parcă asta ar fi avut vreo legătură cu omul Jared Hennessy. Aproape că putea să înţeleagă confuzia femeii. Mă rog, aproape.

- Poate că niciodată nu l-ai privit cu atenţie.

Dacă Simone voia să-şi facă o ieşire demnă, Genna nu aştepta s-o vadă. îşi scoase pantofii cu tocuri înalte şi, în picioarele goale, ieşi din cameră. Era târziu şi era obosită, genul de oboseală pe care o simţi în tot corpul, şi apare după
o emoţie puternică. Nu se putea opri să se întrebe

cine câştigase.

Se opri lângă camera Alyssei şi sprijinindu-se de tocul uşii, ezită. Uşa era întredeschisă. Dorinţa de a-l vedea pe Jared fu mai puternică decât respectul pentru intimitatea lor şi împingând puţin uşa, privi în cameră.

Alyssa dormea pe o parte, cu degetul în gură şi cu Dollie în braţe. Jared, îngenuncheat lângă pat, stătea cu capul plecat, ca şi cum s-ar fi rugat în timp ce veghea somnul copilei lui.

Probabil că o simţise pe Genna stând în uşă, deoarece nu se mişcase, totuşi se întoarse şi o privi fix. Cu încetineala unui om în vârstă se ridică şi traversă camera. îşi lărgise cravata care atârna la gât ca o panglică de mătase neagră în jurul gulerului descheiat al cămăşii.

- Au fost destule emoţii pentru o singură seară? o întrebă el în şoaptă cu o voce răguşită, zâmbind în colţul gurii pentru o fracţiune de secundă.

- E în regulă.

Oftă. întinse mâna şi atinse un nasture negru de pe cămaşa lui.

în privirea lui se citea respect, întrebare şi ceva mai mult.

- Tu te simţi bine? întrebă Genna.

I se păru o eternitate până când el găsi puterea să ridice din umeri.

- Nu-ţi face probleme pentru mine. Sunt obişnuit cu durerea. Se forţă să zâmbească. De aceea sunt puternic.

Genna nu-i întoarse zâmbetul.

- Nu te mai osteni să faci pe grozavul, Hennessy. Doar suntem o echipă, nu-i aşa?

Jared oftă din greu şi-şi trecu degetul peste nasul în vânt al Gennei.

- îmi amintesc. Dacă aş fi ştiut cât de dur este acest joc atunci când te-am ales, te-aş fi prevenit.

- Ştiu. Dar tot n-aş fi reacţionat altfel. Nu regret nimic. Doar sunt mare.

- Am observat.

O undă de umor străluci în ochii lui, în lumina slabă din hol. Mâinile lui îi găsiră mijlocul şi o trase spre el.

- Ascultă, nu am o cupă ca să te premiez, dar îţi pot oferi o băutură. Nu te deranjează să bei bere la halbă, nu-i aşa?

- Cum? îl tachină ea. Fără Rocky, veveriţa zburătoare?

- Scuze. Cârciuma din oraş nu le pune în vânzare decât săptămâna viitoare.

Cu zâmbete obosite pe chip s-au îndreptat spre bucătărie, ţinându-se de mână.

Printr-o înţelegere tactică, subiectul Simonei fu uitat. Având în vedere absenţa ei, au presupus că îşi luase dovezile şi plecase acasă, lăsându-i singuri să stea în patio ţinându-se de mână, bând whisky irlandez de bună calitate şi ascultând zgomotele nopţii.

***

- Scoală-te şi nu scânci, Frumoasa din Pădurea Adormită, murmură o voce uşor răguşită în urechea Gennei.

Era întinsă pe burtă în patul ei, cămaşa de noapte îi era ridicată până peste talie, iar faţă îi era îngropată în pernă.

- Mănuşi de bucătărie, mormăi ea, aşezându-se într-o poziţie mai confortabilă.

- Mănuşi de bucătărie, repetă Jared.

Rămase nemişcat un moment, gândindu-se... şi privind. Avusese intenţia s-o trezească pe Genna repede, dorea să pornească la drum cât mai curând.

Dar, după ce urcase scările şi văzuse fundul acela încântător, toate intenţiile lui se spulberaseră, zburaseră pe geam. Nici un bărbat n-ar putea rata o astfel de situaţie, nu-i aşa? îşi zise în gând.

îşi scoase cizmele de cowboy, apoi încercă să se aşeze pe pat lângă Genna. Dar ea ocupa prea mult spaţiu şi nu avea loc.

- Hei, hârciogule, o tachina el, vorbindu-i încet lângă ureche. Fă-mi loc.

Ea deschise doar un ochi, îl privi, apoi zâmbi. îi făcu loc în aşa fel încât să se poată aşeza confortabil şi imediat se lipi de el, oftând mulţumită. în mintea înceţoşată de somn, nu se întrebă ce căuta el în patul ei şi nici cum intrase în casă. Singurul lucru important era că el era acolo şi totul era perfect.

- Bună, zise ea cu o voce uşor răguşită de somn, pe care Jared o găsi incredibil de sexy.

- Bună, frumoaso. Zâmbi. Părul îi era ciufulit şi avea urme de rimel sub ochii cenuşi împăienjeniţi de somn. îşi zise în gând că era adorabilă. Te-ai trezit?

- Mmm-mmm. Mâna începuse să i se mişte pe pieptul lui larg, dar se opri brusc. îşi ridică privirea spre el şi se încruntă. Eşti îmbrăcat, îi zise ea cu un ton acuzator.

Jared chicoti. îi trase corpul spre el şi o sărută lung în timp ce cu o mână îi exploara fiecare centimetru, de la mijloc spre coapse. Şi făcu acest lucru până când respiraţia ei se înteţi şi deschise gura ca să respire.

- Da, sunt îmbrăcat, şopti mieros. Vrei să le scot? Mâinile ei deja îi desfăceau cureaua.

- Hai să zicem că doar trebuie să le aranjăm. Sunt foarte grăbită.

- Zău? remarcă el cu o voce uscată şi se ridică astfel încât ea să-i poată scoate pantalonii. N-am

remarcat.

- Nu te mai prosti, Hennessy, mârâi ea, în timp ce-şi trecea mâna peste pielea lui mătăsoasă, bucurându-se de moliciunea ei.

Jared se abţinu să-i spună că i se părea că ea era cea care dorea să se prostească. în schimb, se rostogoli peste ea şi făcu dragoste, cu un entuziasm mai mare ca al ei.

Momentul de plăcere veni repede, dar se părea că va dura la infinit. încet, respiraţia le reveni la normal. Numai că Genna era gata să adoarmă din nou şi Jared o ciupi de fund.

- Jared! exclamă ea de parcă atunci îl vedea pentru prima oară cu adevărat. Ce cauţi aici?

- Asta ar fi greu de explicat, îi spuse el jucându-se cu urechea ei.

- în locul tău nu mi-aş face multe griji. Corpul ei încă simţea furnicături după mângâierile lui. O făcuse să se simtă minunat... şi somnoroasă. închise ochii.

- Am venit să te trezesc.

Mergem într-o excursie.

- Hmm? Să mă trezesc? Ce oră este?

El se uită pe fereastră.

- Se ivesc zorile.

- Ciudat, n-am auzit cum se crapă de ziuă, bolborosi ea, înfundându-şi mai adânc faţa în pernă.

- Păi, erai... ocupată. Chicoti şi coborând din pat îşi îndreptă hainele. Haide, scoală-te! Trebuie să mergem, avem treburi de făcut!

- Să mergem? Genna se rostogoli pe spate şi-l privi cu un ochi. Să mergem, unde?

- în Berkshire, îi spuse ca şi cum ea ar fi trebuit să ştie. Un vechi prieten de-al meu are o fermă acolo. Vom merge să ne petrecem ziua acolo.

Ea se ridică în pat, privindu-l cum scotocea prin

dulapul ei cu haine. îi aruncă un sutien negru de dantelă, o pereche de pantaloni largi şi două şosete diferite.

- Când ai hotărât asta?

- Acum câteva ore. Jared ridică un neglijeu din satin de culoare crem şi îl privi lung. Totul este aranjat. L-am sunat.

Genna se uită la ceas. Nu era încă ora şase.

- Şi mai este prietenul tău?

- Nu ai cizme? o întrebă, băgându-se pe jumătate în dulap. Pantofii începură să zboare în toate părţile.

Genna sări din pat şi băgându-şi degetul printr-o agăţătoare de la blugi lui îl trase afară din dulap.

- Pot să mă îmbrac singură, mulţumesc. Dacă te-aş lăsa pe tine să alegi hainele, voi fi prima pe lista domnului Blackwell, imediat după Cyndi Lauper.

El se aşeză pe pat şi o privi ca şi cum era sigur că avea nevoie de ajutor.

- Unde este Alyssa? îl întrebă, îmbrăcând o cămaşă groasă de bumbac.

- Pe canapeaua ta, dormind adânc. Niciodată nu se trezeşte înainte de ora şapte.

- Ce copil inteligent! zise Genna, aruncând o privire pofticioasă spre patul răvăşit.

în timp ce-şi încheia cămaşa, întrebarea care ar fi trebuit să-i vină prima în minte, îşi făcu loc.

- Cum ai intrat în casă?

- Cu cartea de credit, îi răspunse el cu un chip pe care nu se putea citi nimic. Trebuie să cumpărăm o broască mai sigură, Gen. Habar n-ai când poate intra peste tine un maniac sexual şi să poftească la prăjiturile tale.

Genna îi aruncă o privire lungă.

- Ai dreptate.

Capitolul 9

Nimic nu ar fi putut-o pregăti pe Genna pentru a se întâlni cu clanul Hennessy. Jared o prevenise de iminenta lor sosire si că erau ciudaţi. Dar când au sosit la masă, cu o săptămână înainte de plecarea lui Jared în cantonament, Genna era convinsă că Tory Hills nu va mai fi la fel.

Cuprinsă de o stare de agitaţie cumplită, Genna stătea pe veranda casei lui Jared. El insistase ca ea să fie prezentă când va sosi familia lui.

Aşa că, ea stătea pe verandă cu mâinile adânc înfundate în buzunarele sortului Kaki, legănându-se pe picioare.

Ar fi dorit ca Bernice să n-o abandoneze ca să se ducă la bowling. Ar fi fost mai bine să fie un chip familiar în ceea ce ea îşi imagina că va fi o mare de Hennessy.

- Când sosesc? întrebă Alyssa a mia oară în timp ce-şi aranja şosetele de dantelă.

- Curând, scumpo.

Genna se aplecă şi mângâie fetiţa, apoi îi aranjă din nou rochia bleumarin cu alb.

- Ai mai spus aşa, îi zise Alyssa încruntată.

- Păi, îţi ia ceva timp să ajungi de la aeroport până aici.

- Şi dacă nu mai ajung? Dacă s-au rătăcit?

- Nu se rătăcesc. Tatăl tău ştie drumul de la aeroport.

- Şi dacă a uitat drumul?

- Nu l-a uitat.

- Dar dacă...

Maşina încăpătoare de culoare vişinie a familiei Dennison dădu colţul şi se opri cu un scrâşnet de roţi în faţa casei lui Jared. Toate uşile maşinii se deschiseseră în acelaşi timp şi ocupanţii acesteia

ţâşniră din ea, vorbind mult mai repede. Alyssa sări de pe verandă şi se repezi spre grupul de oameni. Genna rămase înţepenită pe verandă. Brusc, un Jared zâmbitor o prinse de braţ şi o târî în mijlocul mulţimii ca s-o prezinte înainte ca ei să ajungă în casă.

Bill Hennessy, tatăl lui Jared, avea peste un metru optzeci şi era bine clădit. Avea o coamă de păr castaniu înspicat cu gri, pe care-l purta lung şi strâns la spate. Era un bărbat frumos. Evident că Jared moştenise nasul scurt şi drept al tatălui său, la fel ca şi maxilarul puternic. îmbrăcat într-o pereche de blugi vechi şi o cămaşă roşie hawaiană, Bill dădu din cap în timp ce se făceau prezentările, neoprindu-se din mestecat gumă, şi imediat se îndreptă spre garaj cu un bloc notes verde în mână, notând ceva cu un pix.

- Tata are o grămadă de idei, îi explică Jared cu entuziasm, întorcând-o pe Genna spre mama lui. Aproape că a trebuit să răcnească pentru a acoperi toată gălăgia. Mamă. Mamă! Ea este Genna.

Grace Hennessy îşi întrerupse conversaţia cu un alt membru al familiei şi se întoarse, privind-o pe Genna cu nişte ochi atât de albaştri, încât o uimi. Grace era la fel de înaltă ca şi soţul ei si avea un superb păr negru-albăstrui. Purta o rochie care putea fi numită „ rochie sac“, un caftan diafan, turcoaz cu purpuriu. Trei brăţări mari de argint se ciocniră cu zgomot când întinse mâna spre Genna. Zâmbetul ei rivaliza în strălucire cu soarele.

- Asadar, tu esti Genna. Jared ne-a povestit la toţi cum l-ai ajutat în problema aia urâtă cu Simone. Toţi îţi datorăm mulţumiri din inimă, draga mea.

Genna rosi când o îmbrăţişă călduros.

- N-am făcut mare lucru, protestă ea.

Grace îi ignoră răspunsul si-si aţinti o privire semnificativă spre fiul ei.

- Sunt atât de bucuroasă că am supravieţuit drumului de la aeroport până aici si am cunoscut-o pe Genna.

- Mamă! zise Jared printre dinţi.

Indiferentă, Grace continuă neabătută:

-Jared nu avea răbdare, abia astepta să ne aducă aici, nu-i asa Jared?

Curioasă, Genna se uită la el. Jared rosise ca un adolescent.

- Zău, mamă...

- Şi pot să-mi dau seama de ce, continuă Grace cu o sclipire familiară în ochi în timp ce-l ignora pe fiul ei încurcat si-si concentra atenţia asupra Gennei. Dar zău că ar fi meritat amenda...

- Mamă!

- Probabil că le-a speriat de moarte pe călugăriţele acelea din Volkswager.

Genna deja îsi muscă buzele. Grace îi administra lui Jared puţin din propriul lui medicament, îsi zise Genna în gând, pe care îl merita din plin. Simţi o atracţie pentru Grace si o plăcu instantaneu.

- Am încercat să-i spun poliţistului să continue să scrie amenda, dar...

- Ai fost oprit? îl întrebă Genna, abţinându-se cu greu să râdă de mutra lui Jared. Şi nici o amendă? De fapt, cu ce viteză mergeai?

- Nu chiar aşa de mare.

- Şaizeci si cinci kilometri la oră, într-o zonă unde era permis numai patruzeci, îl ajută Grace.

Jared se uită încruntat la mama lui si o luă pe Genna de acolo.

- Poliţistul era unul dintre fanii Hawks? îi sugeră Genna cu o voce mieroasă.

- Fă cunoştinţă cu mătuşa Roberta, Genna, îi zise el repede, din privirea lui înţelegând clar că subiectul

anterior era închis. Mătuşa Roberta, ea este Genna. Genna, sora mamei, Roberta Palmer.

- îmi pare bine să vă cunosc, zâmbi Genna.

- Ah, pe cuvântul meu, J.J.! exclamă Roberta cu o voce la fel de aspră ca un glaspapir. O ţigară de mişca în sus şi-n jos în gura ei. Era slabă, cu păr cenuşiu şi sprâncene negre care se arcuiau deasupra ochilor verzi. Este o scumpă! O scumpă. O fixă cu privirea pătrunzătoare pe Genna. Oh, draga mea, chiar eşti o scumpă!

- M... mulţumesc, se bâlbâi Genna, nu prea sigură că acesta era un compliment.

- Este cam ciudată, îi şopti Jared făcându-i semn cu degetul la tâmplă în timp ce o împingea pe Genna spre un alt Hennessy.

Mai era un frate mai mare, James, păcat că Alyssa îi spunea „ unchiul părinte“. O soră mai mică, Marie, care avea şaptesprezece ani şi se antrena ca să facă parte din echipa olimpică la patinaj artistic. Foindu-se în jurul grupului, cel mai tânăr membru al clanului Hennesy, Bryan, aspirant la parapsiholo- gie la purdue.

Planul era ca toţi să stea o săptămână, iar la sfârşitul săptămâni urmau să mai scoată şi alţi membri ai familiei pentru petrecerea surpriză dată de ziua de naştere a lui Grace. Grace şi Bill urmau să rămână să aibă grijă de Alyssa cât timp Jared era în cantonament.

Cea mai mare parte a grupului intrase în casă, lăsându-i pe Jared şi Genna pe alee.

- Aşadar, ce zici? o întrebă Jared, cu o expresie de copil care aştepta o jucărie.

- Ah... sunt... Genna era şocată. Capul i se învârtea şi nu prea era sigură de cuvântul pe care să-l folosească. Copleşitori.

- Mda. Zâmbi larg. Sunt grozavi, nu?
- Şi încă cum!

Un ţipăt de moarte le curmă discuţia şi-i făcu s-o zbughească în casă şi să urce scările două câte două.

Mătuşa Roberta ieşise ca un vârtej din baie în hol, unde toată familia se holba la ea.

- Ah, ai milă, J.J.! suspină ea, agăţându-se de braţul lui. Este o femeie moartă în cadă, în baia ta? Cum dracu a ajuns acolo?

Toate privirile se întoarseră spre Jared.

- Nu, moartă, este un manechin, îi răspunse el.

Roberta scoase un sunet nemulţumit şi aruncă o privire
semnificativă spre James.

- Nu fi lipsit de respect faţă de morţi, J.J. Nu în faţa unui preot. Genna aruncă o privre în baie. Candy, manechinul,
era aşezată în cadă, îmbrăcată într-un costum de baie alb cu roşu şi cu o bonetă de plastic, iar în mână avea o perie neagră cu coadă lungă.

- Aici n-o puteai vedea, îi răspunse Jared Gennei care-l privea cu sprânceana ridicată.

- Peria dă o notă de realism, spuse James.

Toată lumea îl aprobă din cap.

Genna închise ochii şi-şi sprijini capul de tocul uşii.

O jumătate de oră mai târziu, când toată lumea era aşezată la masă pentru a lua prânzul, Roberta îl trase la o parte pe Jared.

-J.J., dragule, nu ştiu cât ai plătit pentru casa asta, dar cred că ar trebui să ştii că ai păsări care şi-au făcut cuibul la etaj.

- Păsări? Jared se uită la Genna, care mai întâi se uită la Roberta, apoi la Jared.

- Păsări. Am deschis dulapul din camera mea şi le-am găsit acolo. Trase cu sete din ţigară şi scoase un nor gros de fum. Aproape că am făcut un atac de

cord. Atac de cord. Niciodată n-am văzut aşa ceva, sunt imense şi roz.

Genna îşi muşcă buzele şi se întoarse, prin faţa ochilor trecându-i imaginea mătuşii Roberta descoperind stolul de flamingo în dulap şi acest lucru era mai mult decât putea suporta

Roberta îl bătu pe Jared pe umăr.

- Mai bine le-ai lua de acolo, iubitule, altfel o să facă murdărie.

Capitolul 10

- Grozavă petrecere, nu-i asa, Jean? zise Roberta dând drumul unui nor de fum albăstrui. împrumutase una dintre rochiile „ sac“ din garderoba lui Grace, o creaţie originală din organdi, cu o eşarfă verde. Atârna pe ea si asta o făcu pe Genna să se gândească la copiii care jucau rolul păstorilor în piesele de Crăciun de la scoală, si care se îmbrăcau în halatele de baie ale taţilor lor.

Amy stătea lângă mătusa lui Jared. Se aplecă pe la spatele Robertei si o privi uluită pe Genna. Genna reusi să zâmbească slab.

- Este o petrecere reusită, mătusa Roberta. Vrei să-ţi aduc un sifon, sau altceva?

- Da, Jenny, da, vreau. înhăţă mâna Gennei cu un gest de afecţiune si se uită la ea cu o privire sticloasă. Pe cuvântul meu, esti o fată tare drăguţă. Pur si simplu nu pot să spun cât de tare. Pur si simplu nu pot. Te rog mai adu-mi un sifon si adăugă „ ceva“ în el, vrei?

- Cât de mult „ ceva“ vrea? o întrebă Amy în timp ce se îndrepta cu Genna spre masa lungă pe care se aflau răcoritoarele, situată în spatele casei.

- Probabil că nimic. Este foarte ciudată.

- Adică nebună, vrei să spui.

Amy aruncă o privire lacomă de la o masă la alta. Aplicele montate pe peretele casei luminau bolurile şi platourile de diferite mărimi şi forme aranjate pe masa acoperită cu o faţă de masă roşie. Erau de toate, de la crab la fripturi, de la căpşuni proaspete la prăjituri cu ciocolată. Mulţumită Gennei, numărul prăjiturilor era foarte mare.

Amy înhăţă o farfurie şi făcu o excursie fructuoasă de-a lungul mesei. Genna luă o tulpină de ţelină pentru sine şi prepară o băutură pentru Roberta.

- Este clar că J.J. ştie să organizeze o petrecere.

- Mmm, fu tot ce reuşi să spună Genna.

Lampioane chinezeşti, vesel colorate, erau atârnate în jurul grădinii sau în jurul cuştii lui Flurry, Castelul Alb. O staţie stereo de mare putere, din care se revărsau valuri de muzică rock, era plasată pe o platformă a unui camion staţionat pe alee. Un disc jockey îmbrăcat în frac dansa pe pajişte cu Grace, care era îmbrăcată cu o rochie din bumbac de culoarea roz la care purta o etolă albă din pene.

Ca la prima petrecere dată de J.J., şi acum erau invitaţi toţi vecinii. Genna îl observase pe Theron Ralston, îmbrăcat într-un costum nou, umplând cu vârf o farfurie cu creveţi. Theron nu ratase niciodată o masă pe gratis sau să-şi spioneze vecinii. Grasa doamnă Ralston încerca să mănânce salată de cartofi şi în acelaşi timp să afle noutăţi de la Bill Hennessy. Bill continua să mestece gumă, să-şi noteze ceva în carnetul lui, să zâmbească şi să dea din cap cu un aer absent. îşi închisese până la ultimul nasture cămaşa hawaiană de un albastru-electric şi-şi pusese o cravată subţire, neagră, pentru această ocazie.

Alţi doi membri ai clanului Hennessy sosiseră: sora mai mare a lui Jared, Anne, sculptoriţă, care moştenise gustul mamei ei în materie de îmbrăcăminte, şi fratele lui, Quinn, oceanograf. Anne era însoţită de soţul ei, Armand şi cei doi copii ai lor. Quinn venise împreună cu viitoarea lu soţie, Kate.

Erau prezenţi mai mulţi colegi din echipa lui Jared. Genna îi recunoscu pe Brutus, gigantul cu tunsoarea mohawk. Era îmbrăcat cu pantaloni şi vestă negre din piele şi avea avea o cravată neagră tot din piele. Dansa cu mătuşa Roberta un rock îndrăcit al formaţiei Dodels. Frumosul Cory Cooper, care avea rolul de primitor în echipă, căpătase atenţia Mariei.

Puştii din vecini alergau în toate direcţiile cu pistoale cu apă în mâini. Flurry trecu în goană cu o sanda în gură. Curtea era plină de oameni care râdeau, dansau, cântau... în general distrându-se

minunat, spre necazul Gennei. Nu dormise aproape deloc cu o noapte în urmă şi acest lucru se observa în comportarea ei. Era mai întoarsă pe dos decât la prima petrecere a lui Jared. Era numai vina lui, hotărî ea într-un moment. Chiar de la început ea nu vrusese să se implice şi acum el pleca şi ea se îndrăgostise de el.

-înveseleşte-te, Genna, îi zise Amy cu vocea ei melodioasă. Parcă ţi s-au înecat corăbiile. Din nou aş putea să spun.

- Mulţumesc că-mi aminteşti, îi răspunse Genna sarcastic punându-şi în buzunar tulpina de ţelină. Bău o bună parte din băutură pe care o preparase pentru Roberta.

- Nu-ţi face probleme. Ce s-a întâmplat? A încercat Jared să pună la loc în grădină păsările roz?

- N-ai aflat că le pusesem în dulap, Amy, îi zise Jared. îşi băgă pistolul cu apă în hamul de poliţist pe care-l purta peste tricoul bleu. Totuşi a trebuit să le mut din nou. Au îngrozit-o de moarte pe mătuşa Roberta.

- Sper că nu te superi pe mine, şefu', dar nici nu-i trebuia prea mult, îi zise Bernice alăturându-se grupului. Cred că înţelegi ce vreau să spun.

- Ştiu ce vrei să zici, Bernice. Jared zâmbi, punându-şi mâna pe umărul ei. Şi poţi să zici ce vrei, atâta timp cât mă aprovizionezi cu gemul făcut de tine. Se uită lung la Genna. E adevărat, Gen?

Genna se uită strâmb la el şi termină de amestecat băutura Robertei: rom cu Cola.

- Şi apoi, Bernice, ai un loc asigurat la mine, atâta timp cât continui să-mi spui „ şefu", continuă Jared. îmi gâdilă orgoliul.

- Gâdilă mult orgoliul şi în curând va trebui să-l cari într-un cărucior, zise Genna sarcastică.

Bernice râse.

- Niciodată nu trebuie să-ţi faci astfel de probleme

când Genna este pe aici, şefu', râse Bernice.

Buzele lui Jared schiţară un zâmbet ameninţător. Făcu creţuri în colţul ochilor în timp ce-şi plecă privirea amuzată spre Genna

- Nu... u... u, nu de asta trebuie să-mi fac griji când Genna este pe aici.

Genna se gândi că el ar fi putut să zică ceva mai rău. Oricum, când trecu pe lângă el, îl călcă pe picior, apoi îi zâmbi dulce.

- Scuză-mă. Am promis să-i duc băutura asta mătuşii Roberta.

Jared încercă să transforme strâmbătura în zâmbet.

- Cred că mi-ar trebui şi mie una.

Genna se agită de colo-colo, umplând pahare cu răcoritoare şi băuturi, umplând farfurii cu un aer absent şi încercând să-l ocolească pe Jared, însă el reuşi s-o prindă la masa cu băuturi.

- Mamă, da ce poftă de mâncare ai, domnişoară Hastings! comentă el ridicând din sprânceană la vederea farfuriei plină cu pulpe de pui.

Genna se încruntă stânjenită în timp ce prepara o băutură pentru Roberta, dar nu prea era atentă la ceea ce făcea.

- îmi place friptura de pui.

- Asta pentru că şi tu eşti unul. Toată seara m-ai evitat.

- De unde ţi-a venit ideea asta total stupidă?

- Ha! îi spuse el râzând iar dinţii îi străluciră în lumina lam- pioanelor. Te-ai fâţâit într-una prin mulţime.

Genna se strâmbă în timp ce amesteca băutura cu un pai.

- Asta este băutura mea, Jillian? o întrebă cu voce răguşită Roberta.

Era agăţată cu un braţ de Brutus. Brutus îşi plecă privirea spre ea şi rânji ca un maniac, arătându-şi un

dinte de aur pe care era gravată iniţiala numelui său sub forma unei litere din engleză veche.

- Da, este. Poftim,îi răspuse Genna întinzâdu-i paharul de plastic şi făcu un pas spre Jared, într-un gest involuntar.

- Mai târziu, Spartacus, aici de faţă, va scoate flăcări din gură pentru voi, nu-i aşa, dragule? Roberta îl bătu pe spate pe uriaş, la fel cum ar fi mângâiat Marele Danez. Ţigara i se mişca în sus şi-n jos pe buze. Va scoate flăcări. Nu-i grozav? Cred că este cu adevărat formidabil.

Luă o înghiţitură bună din paharul ei. Brusc, îi pieri toată culoarea din obraji.

- Măiculiţă, Doamne! Da ştii cum să prepari o băutură, scumpo!

Brutus dădu din cap pe spate şi începu să râdă. Plin de
veselie înhăţă o sticlă de Bacardi 151 şi-şi turnă un sfert de conţinut în gură. Stând în profil ca să fie văzut de toţi, folosi bricheta Robertei şi scoase pe gură o flacără care l-ar fi făcut invidios pe un înghiţitor de flăcări profesionist.

- Presupun că o să-mi spui că este bursier la Rhodes, îi spuse Genna lui Jared în timp ce neobişnuitul cuplu dansa la o oarecare distanţă de ei.

J.J. clătină din cap şi-i lăsă să-i scape un oftat lung.

- N-u-u...

Luă o gură din băutură pe care si-o preparase si se înecă. Se rosi la faţă si ochii i se umplură de lacrimi. Când încercă să vorbească, vocea îi semăna cu cea a lui Marlon Brando din „ Nasul“.

- Ascultă, Genna, noi doi trebuie să discutăm serios înainte de plecarea mea. Trebuie să lămurim anumite lucruri între noi.

Genna simţi cum îi sare inima din piept.

-Ăă... ăă... mi-ar face plăcere, dar...

Boo Boo Paige veni spre ei si-i salută. Disperată,

Genna se agăţă de braţul lui.

- I-am promis lui Otis dansul ăsta.

Era o probă de forţă, dar până la urmă reusi să-l tragă după ea în mulţime pe gigantul Otis.

Un alt test a fost să dansese cu Boo Boo. Din fericire, chiar în acel moment, Bill Hennessy trecu pe acolo cu o privire ciudată în ochi si Jared împreună cu ceilalţi fraţi o luară după el, îndreptându-se spre garaj.

Mai târziu, el o prinse la marginea patio-ului unde încerca să discute în linişte cu Amy; mă rog, mai mult vorbea Amy.

- Scuză-ne, Amy.

- Unde mă duci? îl întrebă Genna înăbusit, în timp ce Jared o scotea din patio. Aproape că o luase pe sus. încercase să scape din strânsoare, dar el nu luă în seamă efortul ei.

Jared nu-i spuse nimic. Trebuia să se lupte cu răceala ei. Dacă nu-l va lăsa să vorbească raţional cu ea, îsi va folosi corpul ca s-o determine. îl va refuza, nu-i asa? Ha! Nici o femeie nu fusese atât de excitată în braţele lui ca Genna si în acelasi timp să nu-i pese de el. Ori de câte ori o atingea, pur si simplu se aprindea. Şi îi mai spusese că-l iubeste. Avea intenţia să-i reamintească acest lucru. Nu-i va permite să-l folosească o vară întreagă si apoi să-l dea la o parte!

O trase în spatele garajului, departe de ochii mulţimii, şi o îmbrăţişa. Gura lui o acapără pe a ei înainte ca ea să poată schiţa vreun gest. Buzele lui erau neîndurătoare şi posesive. Era un sărut din care se simţea frustrarea şi dorinţa nesatisfăcută. Nu cerea, lua. Neajutorată, Genna îi dădu ceea ce el cerea şi avu imensa plăcere de a simţi cum corpul lui tremura lângă al ei.

Nesiguranţa în legătură cu relaţia ei cu Jared dispăru din mintea ei. Dintr-o dată, viitorul deveni un concept abstract. Nevoia era reală. O dorinţă

copleşitoare de a fi îmbrăţişată, atinsă şi iubită de acest bărbat. îl iubea, îl dorea şi nu vedea nici un motiv să nu i se dea acolo şi atunci. Zgomotul făcut de aproape o sută de oameni care petreceau dincolo de garaj nu putea înăbuşi zgomotul produs de bătăile inimi ei.

Atelierul lui Theron Ralston era după colţ. Cu o singură mişcare, Jared deschise uşa şi o trase pe Genna înăuntru. Razele lunii pătrundeau printr-o fereastră mică, luminând maşina de tuns iarba şi un raft lung cu unelte de grădinărit. De asemenea luminau trăsăturile chipului lui Jared. Expresia lui hotărâtă îi tăie Gennei respiraţia. Cu un aer de animal de pradă, o lipi de peretele de tablă.

- Te doresc, Genna, îi zise el cu o voce înăbuşită. îşi puse mâinile de-o parte şi de alta a chipului ei şi-şi lipi coapsele de ale ei. Nu-mi mai spune aiureli despre faptul că tu nu mă vrei.

Cu ochii mari, ea clătină din cap. Jared fusese un amant iubitor, un amant nebunatic, acum era unul posesiv. Găsi această schimbare excitantă şi simţi cum i se înmoaie genunchii.

O sărută cu pasiune. Partea de sus a rochiei căzu în talie. Degetul lui se strecură sub breteaua sutienului, dând-o la o parte şi începând să-i maseze sfârcul care se întărise de dorinţă şi din cauza aerului rece al nopţii. Genna îi trase fermoarul de la pantalonii gri, eliberându-l. Când îl simţi cald şi tare în mâinile ei, gemu de plăcere.

Orice urmă de control dispăru si pasiunea izbucni. Se gândiră că asta ar putea fi ultima clipă pe care o petreceau împreună si se agăţară disperaţi unul de altul. Fusta Gennei se ridică singură. Chiloţii de mătase bleu aterizară pe podea. Jared o ridică si o aseză într-o poziţie potrivită dintr-o singură miscare.

Se auzi un suspin prelung. Cu un geamăt începură să se miste în acelasi ritm. Genna îi înconjură mijlocul

cu picioarele, trăgându-l mai adânc în ea si miscându-se împreună până când el simţi că explodează. Un geamăt profund din gât îi scăpă lui Jared. Ea îi rosti numele si-si înfipse unghile în spatele musculos, prelungindu-si plăcerea.

O dată cu respiraţia normală s-a întors si raţiunea lui Jared. Dintr-o dată se îngrozi la gândul că Genna l-ar putea urî. Făcuse dragoste cu ea în atelierul vecinului, pentru numele lui Dumnezeu! Astepta să-l pocnească si să-l facă în toate felurile mă rog, le merita pe toate, îsi spuse în sinea lui. în schimb, Genna, în timp ce încerca să-si aranjeze ţinuta, începu să chicotească fără să se poată stăpâni. Năuc, Jared se holbă la ea.

- Am făcut dragoste în atelierul lui Ralston! reusi ea să spună printre chicoteli.

Jared se simţi usurat, cuprins de o stare de slăbiciune le fel de plăcută ca si dragostea pe care o făcuse cu Genna. Era amuzant, se gândi. Un zâmbet larg destinse trăsăturile lui frumoase si începu si el să chicotească.

- Bătrânul Theron ar face un infarct dacă ar sti că am fost aici cu profesoara de la grădiniţă!

încercă să râdă pe tăcute, la fel cum fac copiii obraznici, cărora încă nu le fusese descoperită pozna. Jared ridică de pe podea chiloţii Gennei si izbucniră iar în râs, sprijinindu-se de peretele de tablă.

- Vai, Genna! O îmbrăţisă si o sărută pe vârful nasului. Ai mult umor?

Zâmbetul ei era ca o floare care se deschidea în faţa ochilor lui.

- Asta-i tot ce am, Jared? îl întrebă ea cu o voce uşor tremurată.

într-o clipă, el deveni serios. Cum putea să creadă aşa ceva? Doar îi spusese că o iubeşte. îi dovedise. îi făcuse curte şi o prezentase părinţilor lui. Făcuse totul, dar n-o ceruse. Aha! Făcuse totul, dar nu

clarificase un singur lucru important: viitorul lor.

La naiba! Nu pusese problema cum trebuia. Fusese atât de atent să nu insiste cu nimic, având în vedere atitudinea ei faţă de el de la început. Acum îşi dădea seama că în felul ăsta o făcuse să creadă că relaţia lor era una trecătoare, şi asta numai ca s-o sperie.

Cum de putuse fi atât de prost? Genna mai luase plasă o dată, crezând că va avea o relaţie serioasă, cu un viitor. Era natural să fie îngrijorată ca acest lucru să nu se întâmple din nou. Fusese atât de sigur că ea o să fie aceea care să-l trimită la plimbare, încât nici o clipă nu-i trecuse prin minte că Genna s-ar putea simţi nesigură, deoarece vara era pe sfârşite şi el trebuia să plece în cantonament, a doua zi.

- Oh, Genna! zise el cu un oftat.

Genna se încordă, interpretând greşit privirea blândă din ochii lui. Crezu că-i era milă. „ Ai făcut-o din nou, Genna. Şi doar ar fi trebuit să ştii mai bine.“

- în seara asta va trebui să discutăm. Mâine dimineaţă, la prima oră, trebuie să plec

Chiar dacă ştia, auzindu-l pe Jared spunând că urma să plece, simţi cum i se frânge inima. încercase din nou să aibă o atitudine degajată în această... legătură. Cuvântul ăsta îi lăsă un gust amar. Ea n-o considerase o legătură. Se îndrăgostise. Ceea ce nu era o fericire, deoarece el părea că nu-i urmase exemplu.

- Hai să mergem înăuntru... începu el.

O miscare din partea cealaltă a gemuleţului îi făcu pe amândoi să se aplece automat. Inima Gennei începu să bată cu putere. Oare pe lângă supărare, avea să suporte si rusinea de a fi descoperită în mica magazie de unelte, împreună cu Jared? Putea să vadă... Ralston Theron va arunca o singură privire si-si va rosti sentinţa. Din punct de vedere politic, Theron era de dreapta si era de mirare că planeta nu

se cutremurase. Dacă o găsea pe profesoara de la grădiniţă împreună cu faimosul fotbalist si playboy în atelierul lui, imediat o va reclama consiliului de conducere.

Cu precauţie, privi prin gemuleţ.

- Cine este? sopti Jared.

Ea oftă usurată.

- Este doar mama ta, care se furisază în garaj să fumeze o ţigară.

Ah, respiră el usurat. Ţigară? în garaj! Ah, Doamne, Dumnezeule!

Jared ţâsni din atelier, cu Genna pe urmele lui, când fură fulgeraţi de acelasi gând: Cu un brânci o împinse de la usă si Genna se trezi trântită în iarbă, în timp ce Jared se repezi înăuntru după mama lui. Grace abia scăpărase chibritul când fiul ei o înfăscă de braţ si o trase afară. Se rostogoliră în iarbă într-o învălmăsală de picioare si braţe si acoperiţi de rochia largă a lui Grace. Jared tocmai încerca să se ridice, având în jurul gâtului o etolă de pene albe, când o explozie puternică răsună în garaj. Acoperisul garajului se ridică spre cer în următoarea secundă.

Femeile ţipară. Cu excepţia lui Bill si a mătusii Roberta, toată lumea din curte fugi să se adăpostească. Cei doi rămaseră pe pajiste, priviind focul de artificii pe fundalul cerului negru.

- Mamă, Doamne, Bill, astea sunt grozave. Pur şi simplu grozave!

Roberta stătea cu o mână în şold şi pufăia din ţigară.

Bill se încruntă privind explozia de culori de pe cer, îşi luă creionul de după ureche şi notă în caietul lui: Prea mult praf de puşcă.

Slavă Domnului că Jared îşi parcase maşinile în stradă, aşa că nu trebuia să le mai scoată din garaj. Corwette-ul şi Mercedesul scăpaseră neatinse. în schimb, păsările flamingo, pe care Jared le mutase

din dulapul mătuşii Roberta în garaj, au avut de suferit. Căldura degajată de foc le transformase într-o masă informă de plastic roz.

Explozia împrăştiase bucăţi de lemn şi alte materiale peste tot. Grădina cu legume a Ralstonilor era acoperită cu şindrilă. Mingile de golf se împrăştiaseră ca grindina. Jared primise zece cutii cu mingi de golf pe care le pusese în garaj. O companie de materiale sportive îi mulţumise în felul acesta pentru reclama făcută produselor lor. Una dintre ele lovise pudelul Ralstonilor, care rămăsese întins la pământ, leşinat.

Un asistent de pe salvare, zăpăcit, aruncă apă rece peste doamna Ralston în loc de câine, udând-o leoarcă şi făcând ca materialul subţire al rochiei să se muleze peste pieptul ei voluminos. Lividă la faţă, aceasta apucă o baghetă de pâine şi-l lovi pe tânăr în cap cu ea.

Pompierii stinseră focul destul de repede, în timp ce petrecăreţii curăţau curtea de resturi. Părintele James veni dinspre magazia Ralstonilor cu o pereche de chiloţi de mătase albastră în mână.

- Măsura patruzeci. îşi privi fratele ridicând dintr-o sprânceană.

Jared roşi puternic şi-şi privi fratele pe jumătate stânjenit. îi smulse articolul de lenjerie din mână şi-l băgă în buzunarul pantalonilor, în timp ce-si rotea privirea căutând prin mulţime propietara. Dar Genna nu se zărea nicăieri.

- Gilda! exclamă mătusa Roberta când Genna deschise usa, a doua zi. Părul gri îi era ciufulit, făcând-o să semene cu o pasăre exotică. Purta papuci rosii si un halat de baie bleu foarte uzat. Clătinând din cap, trase prelung din ţigară si-i făcu semn Gennei să intre în casă. Sunt foarte bucuroasă că ai venit pe aici. J.J. Te-a căutat peste tot.

- Zău? spuse Genna încercând să îndepărteze

fumul care-i intra în ochi. Mare noroc, J.J. Vei putea să-ţi păstrezi discursul pentru alta:

- N-o să-i spun lui James, scumpo, îi zise Roberta în soaptă. îsi puse ţigara în gură si o bătu pe braţ pe Genna cu un aer conspirativ. Zău, Georgia, n-ar fi trebuit să te îndrăgostesti de un preot, totusi. Nu ai nici un viitor.

Genna oftă si-si frecă fruntea într-o încercare disperată de a-si calma durerea de cap.

- Am vrut să aflu dacă toată lumea e bine, după seara trecută.

Roberta îsi ridică mâinile într-un gest de predare.

- Dorm bustean, toţi. Artificiile lui Bill i-au obosit peste măsură. Nu-i asa că au fost grozave, Janet?

- Da.

- Pe cuvântul meu, au fost formidabile!

îsi stinse ţigara într-o scrumieră care era primejdios de aproape de marginea biroului lui Jared, si imediat îsi aprinse alta.

Genna spera să fie cineva treaz, cineva mai lucid decât Roberta, dar îsi pierdu speranţa că va veni un alt membru al familiei. încet, începu să se îndrepte spre usă.

- Trebuie să plec...

- Ah, mai stai! exclamă Roberta. Tocmai voiam să iau micul dejun. Omletă... prăjiturile cu ciocolată si brânză. Sunt specialitatea mea.

- Bănuiesc. Genna se forţă să zâmbească, sperând că nu arăta după cum se simţea. îţi trecu un picior peste prag. Zău că nu pot să mai stau, mătuşa Roberta. Oricum, mulţumesc pentru invitaţie.

- Mă rog, atunci rămâne pentru altă dată. Auzi, Glenda, un bărbat de la grădiniţa Alyssei a venit după datele ei. Am auzit când J.J. i-a spus lui Gracie că le-a pus într-un plic, aici pe birou, şi a trebuit să răscolesc până le-am găsit şi l-am dat tipului. Am făcut bine? Crezi că am făcut bine?

Genna aruncă o privire pe biroul lui Jared. Ca de obicei, arăta de parcă o bombă căzuse acolo.

- Sunt sigură că ai făcut bine. Probabil că a fost domnul Adams, de la secretariat. Se strecură afară. La revedere.

- Pa. Mai vino pe aici! îi spuse Roberta sprijinindu-se de uşă cu ţigara în mână şi privind-o pe Genna care traversa pajiştea. Ah, aşteaptă! Stai, Gardenia!

Genna se opri şi se întoarse. O văzu pe Roberta dispărând în casă. Se întoarse repede fluturând o bucată de hârtie.

- J.J. A lăsat asta pentru tine. îi întinse hârtia Gennei.

Era un cec pentru a doua jumătate a salariului şi o notă scrisă în grabă în care-i spunea că-i va telefona. Asta spunea tot, nu-i aşa? Inima Gennei tresări din nou. Fusese a lui pe perioada verii, cumpărată şi plătită.

întoarsă acasă, Genna se aşează pe un scaun în sufragerie, pregătindu-se să se uite iar pe pereţi. Se gândi că acest hobby este cel mai ieftin şi uşor de îndeplinit.

Uşa din spate se deschise cu zgomot.

- Nu faci nici o prăjitură, îi zise Amy calmă, cu vocea cea mai plăcută de care era capabilă.

- Nu. Am acoperit cele mai importante cereri pentru sărbători până în 1990. Inclusiv Hanukkah şi ziua de naştere a reginei Elizabeth a Angliei.

- Deci, ce faci? o întrebă Amy, trântindu-şi corpul grăsuţ pe un scaun în faţa Gennei.

- Mă uit pe pereţi.

Din respect pentru prietena ei, Amy rămase tăcută, privind-o. Totuşi nu mai avea răbdarea necesară pentru a păstra tăcerea mult timp.

- Unde ai fost după tot tărămboiul din seara trecută? o întrebă, cu privirea aţintită pe un măr din coşul de nuiele de pe masă.

- Am fost să văd răsăritul soarelui.

Amy se gândi că era mai bine să nu facă nici un comentariu. Se prefăcu surdă.

- J.J te-a căutat peste tot.

- Voiam să fiu sigură. De obicei explozile au acest efect asupra mea. Pur şi simplu, după o explozie puternică simt nevoia să plec şi să meditez de una singură.

- Aiureli. Amy clipi ca şi ochii i s-ar fi umplut de lacrimi. Ai fugit!

Genna reuşi să se încrunte şi să se holbeze în acelaşi timp, iar Amy continuă:

- Deci, iar v-aţi certat, sau ce?

- De ce să ne fi certat?

- De când aveţi voi nevoie de un motiv ca să vă certaţi? Cel puţin, tu n-ai fost normală de când el s-a mutat aici. Poate v-aţi certat în legătură cu relaţia dintre voi?

- Nu avem nici o relaţie. Mă rog, nu în sensul la care te referi tu.

- Genna, termină cu prostiile, se răsti Amy, abandonând încercarea de a se uita strâmb la ea. Suntem prietene bune, îţi aminteşti asta, nu-i aşa?

Genna încetă să se încrunte şi ridică o mână să oprească predica ce avea să urmeze.

- Recunosc de bunăvoie că am avut o legătură cu Jared. Recunosc de bunăvoie că m-am îndrăgostit de el. Dar din punctul lui de vedere, noi doi am fost doar doi prieteni care s-au distrat în timpul verii.

Amy ridică spre ea chipul ei grăsuţ si scoase un sunet nepoliticos, care semăna foarte bine cu un fâsâit.

- Ai niste idei...

- Este adevărat, îi spuse Genna neabătută. Am avut o înţelegere. Am avut o scurtă aventură de o vară, fără nici o obligaţie.

- Doamne, câte tâmpenii! Tipul este îndrăgostit de

tine!

- Zău? Păi atunci... îi întinse lui Amy biletul pe care Jared i-l lăsase. Nu sunt o autoritate în materie, dar după umila mea părere, asta nu este o scrisoare de dragoste.

„ Genna, mulţumesc pentru munca depusă. Te sun când o să pot.“ Amy se încruntă, încurcată. Se putea ca relaţia dintre Genna si Jared să fi început ca o glumă, dar ar fi putut să jure că J.J. se îndrăgostise, cel puţin la fel de tare ca Genna. Nu era posibil să se fi înselat atât de^ mult. Ceva nu se potrivea si va afla ea despre ce era vorba. între timp se aseză mai bine pe scaun. împinse foaia de hârtie spre Genna.

- Asta nu e o dovadă. N-are nici o valoare la tribunal. Asta nu dovedeste nimic.

- Iar te-ai uitat la Curtea Divorţurilor, nu-i asa? Genna oftă. Pentru o clipă rămase nemiscată si chipul i se întunecă în timp ce privea hârtia. As dori să ai dreptate, prietena mea. în ceea ce mă priveste, nu trebuie să-mi spui nimic în plus ca să pricep mesajul.

Numai că mi-a frânt inima.

Genna se gândi că Dumnezeu n-ar fi avut nici o problemă în crearea lumii dacă fiecare dintre cele şapte zile ar fi fost la fel de lungi ca ziua care urmă plecării lui Jared. Mai mult, el ar fi avut şi o zi liberă. A numărat fiecare secundă de sâmbătă până luni. N-a plâns, nu s-a autocompătimit n-a simţit nimic, decât un mare gol.

De un singur lucru era sigură: niciodată nu se va mai îndrăgosti. Nu pentru că-i era teamă sau că era necăjită. Ci pentru că dăduse totul. Pur şi simplu nu mai putea iubi, indiferent de cum era bărbatul... bun, rău sau altfel.

Luni seară s-a hotărât să-şi scoată cutiile în care ţinea materialele necesare la grădiniţă şi care se adunaseră timp de opt ani, şi invitând-o pe Amy să-i ţină companie, începu să le trieze. Subiectul J.J.

Hennessy a fost declarat tabu, cel puţin partea legată de relaţia cu Genna. Nu puteau să-l excludă total din conversaţie, datorită prezenţei Alyssei. Genna se oferise să stea cu ea, în timp ce Bill şi Gracie o conduceau la aeroport pe mătuşa Roberta.

Alyssa era şi mai tăcută decât Genna. Stătea pe canapea, îmbrăcată în pijama, cu Dollie în braţe, şi răsfoia o carte de colorat. Era foarte apatică şi aproape că nu dădea nici o atenţie filmului de desene animate de la video. Când sosi timpul să se ducă la culcare, lacrimile începură să-i şiroiască pe obraji. Fiica lui Jared era convinsă că tatăl ei n-o să mai vină acasă, la fel ca mama ei, care nu se mai întorsese după accident.

Genna nu ezită să formeze numărul de telefon pe care Jared îl lăsase părinţilor lui în caz de urgenţă. Dar trebuia să recunoască faptul că nu prea avea chef să-i vorbească. în timp ce el aştepta ca el să vină la telefon, se hotărî să nu-i dea nici o şansă să înceapă o conversaţie personală. Singurul motiv pentru care telefonase era Alyssa.

- Jared, Genna la telefon, îi zise ea încercând să înăbuse hohotele Alyssei. Fetiţa stătea cu capul sprijinit de umărul ei, iar lacrimile îi udaseră tricoul. Am grijă de Alyssa si avem o mică problemă. Crede că tu n-o să mai vii acasă... niciodată.

înainte ca Jared să poată spune ceva, îi întinse telefonul Alyssei.

- Tă-ticule?

- Hei, gogoasă, ce s-a întâmplat? o întrebă Jared, simţindu-se foarte vinovat. Voise să-i dea telefon mai repede fiicei lui, dar pur si simplu nu avusese timp. Ar fi trebuit să-si facă timp.

- Esti... esti în cer?

Jared simţi un nod în gât.

- Nu, scumpo, o asigură el cu o voce înăbusită. Sunt în cantonament. în cer nu sunt telefoane,

scumpa mea.

- Esti sigur?

- Bineînţeles că sunt sigur. Se strâmbă în timp ce se sprijinea de capul patului. Fiecare muschi, tot corpul îl durea de parcă fusese bătut. Sunt foarte departe de cer. Sunt în cantonament, mă antrenez. Am mai vorbit despre asta, ţii minte?

Jared vorbi cu Alyssa până când simţi că fetiţa s-a calmat si era foarte sigură că o să-l vadă curând. I-a promis că o va suna în fiecare zi, seara, înainte de culcare, apoi îi ură noapte bună si-i ceru să i-o dea pe Genna la telefon.

Genna, îsi zise el în gând aranjându-si mai bine punga cu gheaţă pe umăr. Deja îi era dor de ea. Totusi se încruntă când auzi vocea de gheaţă în receptor.

- S-a linistit? o întrebă.

- Da. Sunt sigură că va fi bine, îi zise Genna, hotărâtă să termine cât mai repede convorbirea. Mulţumesc, J.J. îmi pare rău că te-am deranjat.

Realiză cu uimire că ea o să închidă telefonul si se grăbi să-i vorbească.

- Gen, ai găsit biletul meu? Fusese foarte nerăbdător să afle cum se va comporta ea.

Nemernicul! îşi zise Genna în gând, uitându-se strâmb la receptor.

Oare o credea idioată?

- Da! se răsti ea. Eu şi General Motors îţi mulţumim.

Jared tresări la auzul receptorului trântit în furcă. Ce mai
făcuse acum? Era conştient că nu-i trebuise prea mult timp ca să scrie biletul... şi nici n-o căutase prea mult pe Genna... dar nu credea că era prea grav. Şi ce legătură avea General Motors cu viitorul lor? Probabil că se referea la cec şi la ratele pe care ea le plătise cu ajutorul lui. A crezut că o cerere în căsătorie era

mai importantă decât ratele maşinii. Mai mult ca sigur că era supărată că n-o sunase mai devreme, dar întotdeauna primele zile de cantonament erau îngrozitoare pentru el. Spera să înţeleagă când îi va explica.

Aşteptă o oră înainte să sune din nou, ca să fie sigur că Alyssa dormea şi să poată vorbi în linişte cu Genna. Se hotărî se discute despre bilet pe îndelete, având în vedere proasta ei dispoziţie.

- Bună, eu sunt! Totul este bine?

Genna oftă şi dădu ochii peste cap spre Amy care stătea pe podea, cu picioarele încrucişate, şi sorta nişte jucării. Niciodată nu-l considerase pe Jared un sadic dar se părea că acum, la sfârşitul relaţiei lor, era hotărât s-o chinuiască. Şi ea, care se hotărâse să fie incredibil de satisfăcută în legătură cu relaţia lor şi să nege că avea inima frântă din cauza lui.

- Lyss doarme. Deci... cum este în tabără?

Jared râse fără veselie. Instinctul îi spunea că ceva nu era bine deloc. El şi iubita lui erau pe lungimi de undă diferite.

- Este un cantonament.

- Ah, Scuze. Mă rog, cum merge?

- Oribil. Nu-mi place aici, absolut deloc.

-Aoleu, asta nu-i bine, îi spuse ea fără urmă de sinceritate.

- Nu-i nimic. Niciodată nu mi-a plăcut aici. Toţi simţim la fel. Avem un antrenor secund care se crede încă la Marină, si un supraveghetor de fundasi care se consideră al doilea Jim McMahon.

- Este rudă cu Ed McMahon? îl întrebă cu indiferenţă, ceea ce nu era usor, având în vedere că era atât de încordată încât
0 durea tot corpul si simţea lacrimi pe spatele pleoapelor.

- Nu, nu este, îi zise Jared simţind cum inima începe să-i coboare usor spre stomac. Nu părea că

vorbeste ca o viitoare mireasă. Poate că dorea să fie puţin împinsă de la spate. Ştiu, îmi pare bine că esti acolo pentru Lyssa. Te-ai purtat atât de frumos cu ea.

- Mă bucur.

Era mai bine să nu fie „ ce prieteni buni am fost“.

- Am fost niste prieteni grozavi.

Un cuvânt vulgar trecu prin mintea Gennei în timp ce ochii

1 se umplură de lacrimi.

- Cred că Alyssa te consideră a doua mamă.

Instinctul de apărare o făcu să înghită nodul din gât si să se adune înainte de a izbucni în plâns.

- Uite ce este, Jared, înţeleg ce vrei să spui, dar nu e necesar.

- Nu e?

- Nu. Sunt perfect constientă că romantismul a dispărut din relaţia noastră.

- A dispărut? Inima îi ajunse în stomac cu aceste ultime cuvinte. Din nou interpretase gresit toată situaţia? Fusese atât de sigur...

- La urma urmei, asta a fost înţelegerea.

Iar... Nenorocita aia de înţelegere!

- Aşa că a fost o aventură de vară. Nu regret nimic...

- Genna, scumpo... o întrerupse el. Nimic din ceea ce spunea ea nu avea sens. Era mai rău decât o conversaţie cu mătuşa Roberta. Eşti supărată...

- Ha! Râse isteric. Basta cu sofisticarea! De să să fiu supărată?

- întreabă-l despre bilet! interveni promt Amy, lovind-o pe Genna.

Genna se încruntă la ea şi-i făcu semn s-o lase în pace.

- Păi, nu ştiu! îi zise el exasperat, luându-şi punga cu gheţă după umăr şi punând-o pe cap. Mi se pare că are legătură cu biletul pe care ţi l-am lăsat. Dacă n-ai fi plecat după incendiu, am fi putut discuta...

- Bine, se răsti ea. Ştiu să citesc. Am înţeles mesajul, Hennessy. Am terminat. Am terminat şi aş fi vrut să nu fi început niciodată!

Pentru a doua oară în seara aceea, Jared rămase uitându-se la telefon. Se simţea de zece ori mai rău acum, decât după antrenament, când două namile se năpustiră asupra lui. Era uluit. Genna terminase cu el. Habar n-avea cum făcuse, dar o pierduse.

Genna o lăsă pe Amy bolborosind în sufragerie. Ignorând cererea prietenei sale de a-i spune ce s-a întâmplat, ieşi în curte, se trâti pe un şezlong şi se uită la stele, fără să le vadă.

Ai făcut-o de data asta, Hastings. După cum te-ai purtat, o să fii norocoasă dacă Jared îţi mai vorbeşte vreodată. Fusese de acord cu condiţiile lui; nu avea de ce să se supere deoarece el le respecta. Acum, după ce-şi pierduse inima, îşi pierduse şi prietenul.

Capitolul 12

- Aş fi vrut să nu mă las convinsă, mormăi Genna a mia oară în timp ce Amy îndrepta maşina spre poarta stadionului Hawks-Riverside.

- Nu te mai plânge, replică Amy. Oprise şi-i arătă portarului permisul de intrare. Vrei să lămureşti lucrurile cu J.J., da? Ei bine, asta este o ocazie perfectă.

- Dar nu m-a invitat pe mine, te-a invitat pe tine, remarcă ea din nou. Strânse în mâini cutia mare cu fundă roşie, plină cu prăjituri, pe care o dăduse cu ea în semn de pace. Tot nu înţeleg de ce Brian n-a venit cu tine. Cred că premiera echipei lui favorite de fotbal avea prioritatea asupra întâlnirii cu Kiwanis.

Genna simţi cum i se strânge stomacul din clipa în care coborî din maşină. îi aranja fusta rochiei de tafta purpurie.

- Eşti sigură că nu suntem îmbrăcate prea elegant?

Amy zâmbi şi-şi plecă privirea spre pantalonii negri de mătase şi tunica din lame auriu, cadou de la J.J. Hennessy.

- Absolut deloc. Asta este o întâlnire cu pretenţii. Proprietarii echipei, toţi sponsorii şi comentatorii, şi reporterii, si alţi mari granguri vor fi aici. Fac asta în fiecare an, minţi ea. Nu citeşti niciodată rubrica de sport?

- Nu, răspunse Genna în timp ce împingea uşa grea de oţel şi păşiră într-un coridor lung, cu pereţii galbeni şi linoleum pe jos.

Slavă Domnului, îşi zise Amy în sinea ei. Dacă Genna ar fi citit pagina de sport, atunci ar fi ştiut că Hawks nu se antrenau pe stadion, ci la baza lor sportivă lângă Newington.

Amy o luă la dreapta şi merse pe coridor urmată

fără tragere de inimă de Genna.

- Sunt sigură că n-o să se bucure că mă vede, mormăi Genna muşcându-şi buzele şi ştergându-şi rujul. M-ar fi sunat...

- Vrei să termini cu trăncăneala? Cum era să te sune? Telefonul tău a fost deranjat patru zile. Spune-mi şi mie, cum era posibil să te sune?

Se opriră lângă trecerea întunecoasă care ducea spre teren. Genna încercă să-şi imagineze faţa pe care o făcea Jared când o vedea la recepţie. Spera doar să n-o dea afară.

- Cred că-mi vine să vomit.

- Cred că mie îmi vine să vomit. Vrei să-ţi vii în fire?

Genna se încruntă şi privi în lungul coridorului. Era pustiu.

- Eşti sigută că recepţia este în seara asta? Se muta de pe un picior pe altul, strângând la piept cutia cu prăjituri.

- Poate am venit noi mai devreme, îi zise Amy. Aşteptă aici, eu mă duc să văd dacă este cineva la vestiare, să-mi spună ceva.

- Amy! ţipă Genna îngrozită. Pur şi simplu nu poţi să intri în vestiar. Ce se întâmplă dacă jucătorii sunt acolo?

Amy se opri lângă uşă, dincolo de coridor, cu un rânjet amuzat pe faţă.

- Asta înseamnă că sunt norocoasă.

Genna îşi ţinu respiraţia şi aşteptă să audă strigăte furioase, dar nu se întâmplă aşa. Şi nici nu ieşi nimeni. Se sprijini de perete, dar imediat sări suspinând, cât mai departe de suprafaţa lustruită şi rece. Simţi cum i se face pielea de găină. Nu se putea hotărî ce lucru era mai rău să-şi facă griji pentru că Jared n-o să mai vrea ca ei doi să fie prieteni, sau să

se gândească la ultimul film pe care-l văzuse cu trei nopţi în urmă şi a cărui acţiune se petrecea într-un stadion, mă rog, nu chiar ca asta, şi unde un maniac omora pe rând toate majoretele.

Strângea atât de tare cutia cu prăjituri încât o muchie a ei îi intrase în palmă. Ce naiba făcea Amy atâta timp acolo?

Brusc, uşa de la vestiar se deschise şi o formă imensă se prăvăli peste ea. Genna ţipă, un ţipăt ca de moarte, care se propagă de-a lungul coridorului.

- Sunt eu, domnişoară Hastings, bubui o voce profundă de bas.

- Brutus! Genna se sprijini cu mâna de perete. îşi simţea corpul ca de gelatină, inima îi bătea nebuneşte în piept şi deschise gura să respire, altfel leşina. M-ai speriat.

încercă să-şi compună un chip surâzător şi speră că reuşise atunci când îşi ridică privirea spre el. Părul tuns indian strălucea, şi purta un cercel mare de aur. Pirat sau Brutus... care era diferenţa?

- Scuze, îi zise cu un zâmbet, care nu arăta deloc a scuze. Dinţii îi străluceau slab în lumina de pe hol.

Faptul că purta frac îşi făcu încet loc în mintea ei. Un frac adevărat, cu cămaşă şi tot tacâmul. Nu purta nimic de piele.

- Mamă! în seara asta eşti foarte elegant. Presupun că pentru marea recepţie?

Brutus scoase un sunet care semăna mai degrabă cu mârâitul panterei. îi oferi braţul Gennei.

- Te rog, pe aici.

Cine ar fi fost nebun să-l refuze? se întrebă în sinea ei. în timp ce el o conducea spre intrarea pe teren, ea se uita în urmă spre vestiar.

- Pe prietena mea... ai văzut-o cumva pe acolo? îl întrebă ea cu nervozitate.

- Mmmm... mârâi el.

Genna înghiţi în sec.

în momentul în care au păsit pe teren, s-au aprins luminile de deasupra rândului de jos. Nu luminile strălucitoare din timpul jocului, ci mai degrabă luminile de siguranţă. Dar erau suficiente si luminau slab gazonul. în centrul terenului era aranjată o masă pentru două persoane, acoperită cu o faţă de masă albă si foarte fină. Când s-au apropiat, Genna putu să vadă farfuriile de porţelan, tacâmurile de argint si paharele de cristal. O duzină de lumânări asezate într-un sfesnic luminau masa. într-un vas Waterford erau lăcrămioare.

Genna era prea uluită ca să gândească, dar să mai poată vorbi. Brutus îi ţinu scaunul. Se aseză si-l ascultă pe organistul stadionului, cântând versiunea romantică a cântecului „ Lady of Spain“. Brutus se retrase ţinând cutia ei cu prăjituri si rămase nemiscat ca o statuie.

Apăru Otis, îmbrăcat într-un frac si cu o cravată de culoarea levănţică. Umplu cu sampanie paharul ei si cel din faţa ei. Genna încă nu scoase un cuvânt. Era prea năucită ca să se gândească la ceva. Un lucru era sigur, această petrecere nu era organizată pentru granguri! Era numai pentru o pereche - si ea are o parte din ea.

- Numele celui care vă serveste este Stephan, îi spuse Otis, cu vocea lui plăcută. Principalul fel în seara asta este fondue Bourguignonne.

- Şi eu care credeam că hot-dog este tot ceea ce poate fi mai bun la o petrecere în aer liber, zise Genna cu un râs fals.

Otis zâmbi politicos.

- îmi permite-ţi să vă sugerez să priviţi tabela electronică, domnişoară Hastings?

Ultramodernă, tabela electronică fu luminată puternic. BINE AŢI VENIT LA HAWKS-RIVERSIDE STADIUM,

CASA CAMPIONILOR LUMII, HARTFORD HAWKS! Organistul şi-a întrerupt melodia pe care o cânta, pentru o scurtă versiune a cântecului „ Schimbare“: MECIUL DIN SEARA ASTA: HASTINGS VS. HENNESSY HAI, HAWKS, HAI! HAI, HAWKS, HAI! HAI, HAWKS,

HAI! HAI, HAWKS, HAI!

UN MARE FAN HAWKS UREAZĂ BUN-VENIT CELUI MAI BUN JUCĂTOR DIN LIGĂ, J.J. HENNESSY!!! Ultima propoziţie fu subliniată de organist cu mai multe măsuri dintr-un dans irlandez, apoi imediat începu să interpreteze un tango.

Genna îşi duse mâna la gură ca să-şi înăbuşe chicotelile, în timp ce J.J. se apropia din capătul celălalt al terenului. încă nu ştia ce urma să se întâmple, dar nu mai era neliniştită. Jared nu putea fi supărat pe ea, dacă aranjase această întâlnire fastuoasă.

Abia acum realiza câtă plăcere îi făcea să-l revadă. Nu plecase decât de o săptămână, dar ei îi fusese teamă că singura dată când îl va putea vedea, va fi la şedinţa cu părinţii. Chiar şi aspectul lui sălbatic i se părea acum minunat. Purta o pălărie neagră cu borul lat trasă peste ochi, un superb costum italian de culoare gri-argintie, peste care avea o imensă mantie albă confecţionată din mătase de paraşută. Pe când se apropia de ea, Genna remarcă cercelul de diamant care strălucea în lumina puternică.

în timp ce traversa terenul, J.J. avea impresia că în stomacul lui îşi făcuse cuib un hamster, care acum se grăbea să iasă.

Dacă Amy se înşelase? Chiar dacă Genna nu ştia de

propunerea lui, asta nu va însemna că ea va acepta. Probabil că-l face nenorocit şi-i va vărsa frapiera în cap.

Arăta superb în rochia aceea. Fusese atât de afectat că o părăsise, încât aproape că-şi înebunise coechiepierii. Câţiva dintre ei sugeraseră să-l arunce în piscină... în cap. Dacă nu-l accepta...

înainte ca Jared s-o ia la fugă înapoi, Brutus apăru lângă el ca să-i ia mantia şi pălăria, apoi se retrase.

- Bună, frumoaso, o salută Jared cu vocea lui catifelată şi profundă, în timp ce se aşeza pe scaunul din faţa ei.

- Bună, îi răspunse ea cu un zâmbet tremurat. Arătă în jurul ei, spre stadion şi spre tabela de marcaj, în special. Cum ai reuşit toate astea?

- Mită. Rânji.

Zâmbetul de pe faţa ei dispăru.

- Pentru ce?

- Ca semn de pace. Şi o cină în chip de scuze.

Genna se lăsă pe spate, întorcându-şi privirea de la ochii albaştri hipnotici.

- Eu sunt cea care ar trebui să-ţi ceară scuze, Jared. Nu ar fi trebuit să ţip la tine, când am vorbit seara trecută. M-am implicat prea mult, când ştiam că nu trebuia s-o fac... şi... mă rog... o să mă tratez, şi Dumnezeu ştie, o să suport totul cu demnitate. Doar că eram furioasă, pe mine şi m-am răzbunat pe tine. Dacă mă ierţi, putem fi prieteni în continuare.

După ce trermină ce avea de spus, încercă să-şi înăbuşe lacrimile. îşi tamponă ochii înlăcrimaţi cu şerveţelul fin de pe masă.

Mai liniştit în privinţa ei, Jared se întinse peste masă şi-şi puse degetul sub bărbia Gennei, ridicându-i faţa spre el, în aşa fel încât s-o privească direct în ochi.

- Avem o mică înţelegere....

- Ştiu.

- în legătură cu biletul pe care ţi l-am lăsat.

- Putem să ocolim subiectul, J.J.? îl întrebă ea încercând să nu pară supărată. De ce trebuie să revenim la acelasi subiect?

- Pentru că n-ai citit si pagina a doua, îi zise el, rezemân- du-se de spătarul scaunului. în timp ce ea îl privea bănuitoare, el luă o gură bună de sampanie pentru încurajare.

- N-a existat si pagina a doua, îi răspunse rece Genna.

- Ba a existat.

Nici măcar nu concepea ca ea să nu-l creadă.

- De ce faci asta, Jared? Mi-am cerut scuze, ce mai vrei?

- Pagina a doua... citez... îi zise el. „ Apoi putem să ne facem planuri si să cumpărăm inelul de logodnă. Te iubesc. Jared.“

Asa cum prevăzuse, ea rămase mută. Pentru o secundă.

- Aiureli! îi răspunse Genna, ignorând faptul că voia să-l creadă din toată inima. Dacă ar fi vrut să se însoare cu ea, i-ar fi spus-o. N-a existat nici o pagină doi. Ce glumă proastă mai este si asta, Hennessy?

- Glumă? mârâi Jared indignat.

-Pot să-ţi spun chiar acum, că este la fel de amuzantă ca o explozie nucleară, îi zise ea furioasă, privind în jur pentru a găsi o armă.

- Uite ce este, îmi place să apreciez o glumă bună la fel ca oricare, dar n-am închiriat tot stadionul doar pentru mine. Te asigur că a fost si pagina a doua!

- N-a existat!

- Cred că eu stiu mai bine, doar am scris-o cu mâna mea!

- Ba cred că ar trebui să-ţi faci un control la cap! Nu a existat pagina a doua si nu este amuzant deloc!

Jared făcu ochii mari privind-o neîncrezător, ridicând mâinile într-un gest de neputinţă. Femeile!

-Genna, vreau să mă însor cu tine. De crezi că am făcut toate astea?

- Deoarece...

Brusc, spiritul combativ o părăsi. îşi reaminti cum îl pusese Jared la punct pe Allan, cât de mulţumit fusese de ajutorul pe care i-l dăduse ea în legătură cu Alyssa şi cu Simone. îşi reaminti de seara în care, în magazia de unelte, i se păruse că vede milă în ochii lui. Răsuci şervetul roz în mână, apoi îşi şterse lacrimile care-i umpleau ochii.

- Eşti aşa de drăguţ. Ai făcut toate astea pentru că te simţi obligat, la fel cum te simţi obligat să porţi tricourile pe care le primeşti. Am priceput, şi crezi că te simţi obligat fiindcă suntem o echipă şi toate astea...

- Genna, scumpo, o întrerupse el cu blândeţe când, brusc, îi trecu prin minte un gând. îi acoperi mâna cu mâna lui. în ultimul timp te comporţi foarte iraţional. Eşti cumva gravidă, iubito?

Genna ridică brusc capul, se albi la faţă şi simţi că-i vine să vomite. I se păru că soarta îi joacă o festă. Allan nu dorise să se însoare cu ea pentru că fusese gravidă, şi acum Jared voia să se însoare cu ea, doar pentru că credea că este gravidă.

îl privi fix mult timp, rănită cum nu mai fusese niciodată.

- Nu, Jared, îi spuse ea în şoaptă, trăgându-şi mâna de sub a lui şi împingându-şi scaunul. Poţi respira uşurat. Nu am de gând să te prind în capcană.

Se ridică în picioare cu demnitatea unei regine, apoi se întoarse şi se repezi spre ieşire, cu ochii plini

de lacrimi de durere şi furie. Oricum, picioarele încălţate în pantofi cu tocuri nu puteau face faţă celui mai bun fundaş din ligă. în timp ce se blestema pentru prostie, Jared fugi după ea când ajunse în faţa ei, blocându-i drumul. O prinse de umeri şi o ţinu cu putere când ea începu să se zbată.

- Dă-mi drumul, Hennessy! ţipă ea, încercând să-l lovească la picioare. El se feri si reusi s-o tragă el în asa fel încât ea să nu se mai poată misca si să-l lovească.

- Genna, scumpo, jur pe un teanc de Biblii că acest gând mi-a venit acum. Nu are nici o legătură cu cererea mea... nici cu cea de acum, nici cu cea de sâmbătă. Auu!

El îi dădu drumul si se frecă acolo unde ea îl ciupise. Genna se dădu înapoi si-l privi furioasă.

- Termină cu asa-zisul bilet. Mai bine as sări într-un bazin plin cu rechini, decât să mă mărit cu tine pentru că asa îţi dictează constiinţa.

- Şi eu as face-o înaintea ta, decât să mă însor cu tine din acest motiv, Genna, îi zise el cu o faţă foarte serioasă, cum ea nu-l mai văzuse vreodată până atunci. Am făcut o dată greseala asta. Nu vreau s-o mai repet. Există un singur motiv pentru care doresc să mă căsătoresc cu tine. Pentru că te iubesc.

El făcu un pas spre ea, apoi încă unul. Fără să vrea, întinse mâna si-i mângâie obrazul. Părea asa de mică si fragilă, cu ochii ei cenusii, mari si plini de neîncredere. Jared îsi simţi inima plină de dragoste pentru Genna lui, care pe dinafară era atât de practică si de capabilă, dar în interior era asa de vulnerabilă. Voia s-o ţină în braţe, s-o protejeze pentru totdeauna.

- Chiar ai crezut că este doar o aventură de o vară? Chiar ai crezut că totul s-a terminat între noi,

nu-i asa?

- Şi nu-i asa? îl întrebă ea cu un nod în gât. Nici nu îndrăznea să spere. Dacă spera, ar fi cu adevărat distrusă, dacă ar afla că avusese dreptate.

încă o dată mâna lui mângâie obrazul de culoarea piersicii. Ce se va întâmpla dacă ea îi va asculta toate motivele si totusi va zice nu? Inima îi bătea nebuneste în piept. Când vorbi, vocea îi era o soaptă răgusită care acceleră pulsul Gennei.

- Nu, dacă tu vrei.

Genna se forţă să respire normal, dar încă nu-şi găsea ritmul. Şi dacă el se purta doar ca un domn şi-i dădea şansa ca să refuze ea prima? Fusese destul de sigură că el nu dorea decât o scurtă aventură de o vară. Dar dacă se înşela?

- Te iubesc, şopti el. Am vorbit de o aventură de-o vară, numai ca să nu te sperii. Mi-era atât de teamă să fac presiuni asupra ta. La început nu m-ai putut suferi deloc. Am crezut că dacă îţi propun să nu ne implicăm prea mult, o să am şansa să-ţi dovedesc că nu sunt un nemernic, aşa cum credeai tu.

Ea îl privi sceptică. El îi zâmbi ştrengăreşte, un zâmbet a la Jack Nicholson, care înmuie genunchii Gennei. îşi lăsă mâna mare pe umărul ei, repetându-i cu blândeţe ceea ce-i spusese mai înainte:

- Te iubesc, ţi-am mai spus.

Genna tremură. Mai auzise aceste cuvinte şi înainte, dar nu aveau sensul pe care-l dorise ea. Ele nu însemnaseră nimic.

- Mi-ai spus asta în pat, dar...

- Dar nimic, îi spusese el cu aceeaşi expresie pe chip. Când ţi-am spus că te iubesc, era adevărat. Tot timpul, nu doar când eram în pat şi făceam dragoste.

- Ja-red!

Roşi până la rădăcina părului şi aruncă o privire

furişă spre Otis şi Brutus, care stăteau la aproape douăzeci şi cinci de metri, pe o bancă, şi se uitau la nişte scheme.

Chicotind, Jared o prinse de mijloc şi începu s-o mângâie şi s-o sărute pe gât.

- Deci, ce zici, Prof? Vrei să te măriţi cu mine?

- Nu ştiu, îi răspunse Genna dintr-o dată serioasă şi imună la mângâierile lui. Nu pot să scap de sentimentul că nu asta doreşti cu adevărat. Ştiu că în ultimile zile am fost cam dificilă si cu toate astea, văd mâna lui Amy. Arătă spre stadionul gol. Nu cred că s-ar da în lături să pledeze ca să-ţi schimbi părerea si să te însori cu mine.

Jared zâmbi amuzat. Cu un gest usor îi dădu la o parte de pe ochi o buclă de păr castaniu.

- Hei, sunt eu un tip de treabă, dar n-as merge chiar până acolo încât să mă însor pentru ai face pe plac cuiva. Genna, tu ar trebui să stii mai bine că eu nu respect regulile obisnuite. Nu te-as fi cerut de soţie, dacă nu doream asta din toată inima. Nu fac nimic ce nu vreau...

- Ce zici să devii normal? îl întrebă Genna cu prudenţă.

El se strâmbă.

- Asa te-am făcut să petreci mai mult timp cu mine. Mi s-a părut cea mai bună cale ca să prind doi iepuri în acelasi timp.

Genna se repezi la el, furioasă si în acelasi timp constientă de imensa bucurie care o cuprinsese.

- M-ai păcălit!

- într-un fel. Rânji, cu ochii strălucind ca un copil pus pe sotii. Altfel n-ai fi vrut să ai de-a face cu mine. Ţii minte, eu nu sunt genul tău, domnisoară Tunelul Timpului? Dacă n-ar fi fost extraordinara si strălucita mea strategie, încă mai erai în căutarea exemplarului

ideal.

- Ar trebui să te pedepsesc pentru strategia ta idioată! îl ciupi de braţ si scăpă din îmbrăţisarea lui. Esti un sarpe veninos, Hennessy!

- Au! îsi frecă locul dureros si rânji la ea. Te iubesc când devii răutăcioasă, Gen. S-o faci mai des.

- Şi mai esti si pervers. Se îndepărtă de el. Jared o urmă. Se întoarse cu faţa spre el. încercă să-l evite, dar el o urmări. Genna vru să se retragă, dar Jared o prinse de mijloc si o trase spre sine în timp ce ea se zbătea într-un fel care-l încurajă.

- Eşti un bărbat ciudat, Hennessy!

- Mda, zise el tărăgănat, suflându-i în ureche. Dar tu mă iubeşti pentru asta... nu-i aşa?

îi aruncă o privire peste umăr, dar când văzu vulnerabilitatea din ochii lui, inima îi tresări.

- Bănuiesc. îi zâmbi moale. Bănuiesc că te iubesc atât de mult încât mă înspăimântă.

El zâmbi larg şi continuă s-o sărute uşor.

- Aşadar te căsătoreşti cu mine?

- N-am spus asta.

- Hai, zău, Gen, se rugă el, întorcând-o cu faţa. Eu te iubesc. Alyssa te iubeşte. Familia mea te iubeşte. Chiar şi câinele meu te iubeşte. Fratele meu este preot, vom obţine o reducere pentru ceremonie.

Ea se încruntă, dar inima îi bătea destul de repede încât să bată recordul la vorbire sugrumată.

- Chiar a existat pagina a doua?

Jared o luă de mână şi o ridică la pieptul lui, făcându-şi semnul crucii în dreptul inimii.

- Jur.

Genna îşi lipi palma de pieptul lui, simţindu-i bătăile regulate şi puternice ale inimii. Se priviră în ochi.

- Atunci, unde este?

- Habar n-am. Am lăsat-o pe birou împreună cu prima pagină şi cecul.

- Până la urmă s-ar putea să te cred. Biroul tău ar trebui declarat zonă calamitată.

- Promit să-l curăţ, dacă zici da. Genna surâse.

-Poate că ar trebui să-l trimitem tatălui tău, ca să-l arunce în aer.

El râse, cuprins de uşurare. Va zice da; o simţea. Va găsi pagina aia nenorocită, o va înrăma şi i-o va da cadou la nuntă Gennei.

- Pur şi simplu m-ai cerut în căsătorie pe o bucăţică de hârtie? îl întrebă ea, uitându-se mai mult decât mulţumită la el.

Jared roşi şi se prefăcu stânjenit.

- Ce propunere meschină, Hennessy!

- Atunci mi s-a părut o idee bună. Acum nu mi se mai pare aşa. Ar fi trebuit să auzi ce a spus Amy despre asta. Tresări amintindu-şi, în timp ce cu degetul urmărea decolteul delicat în formă de V. încă mă mai dor urechile. Mi-a spus că ar fi bine să vin cât mai repede cu o idee mai bună ca să te cuceresc.

Ochii Gennei se opriră pe masa din centrul terenului şi pe cei doi chelnări care aduseseră o măsuţă pe care se găseau farfurii acoperite. Apoi îl privi pe Jared şi-i zâmbi.

- Asta este ceva foarte special.

- Şi încă n-ai văzut nimic, îi zise el cu un surâs larg. Se îndepărtară un pas de ea şi făcu un semn cu mâna spre nişte ferestre de la nivelul al doilea. Din nou, tabela de marcaj se aprinse, în timp ce organistul interpreta „ Lasă-mă să-ţi spun iubito“. Pe imensa tabelă apărură un mire şi o mireasă, care străbătură imensul ecran dintr-o parte în alta, apoi dispărură.

GENNA, TE IUBESC MAI MULT DECÂT O PARTIDĂ

FĂRĂ LOVITURI

TE IUBESC MAI MULT DECÂT O CÂŞTIGARE A SUPER CUPEI

TE IUBESC MAI MULT DECÂT BEREA TE IUBESC

Un mic fotbalist stărbătu în fugă tabela şi se opri la mijloc, ridicând exagerat din umeri. Urma un nou text, care pur şi simplu îl înpinse de la spate.

VREI SĂ TE CĂSĂTOREŞTI CU MINE?

VREI SĂ-MI FII COECHIPIERĂ PENTRU UN JOC PE VIAŢĂ?

SPUNE DA! SPUNE DA! SPUNE DA! SPUNE DA! SPUNE DA!

Genna îşi luă faţa în palme. Ochii i se umplură de lacrimi. Privi întreaga scenă: stadionul, tabela de marcaj, Stephan, chelnărul, Otis şi Brutus, masa, pe Jared pe chipul căreia se citea iubirea. Avusese multe necazuri si ea îl iubea si-l va iubi până în ultima zi.

Zâmbetul sexy jucă pe buzele lui Jared în timp ce îsi plecă privirea spre ea. Ochii albastri străluceau ca două safire. Luminile de pe stadion se reflectau în cercelul de diamant.

- Trebuie să te previn că o să apară cele scrise acolo la fiecare joc pe acest teren, până când o să accepţi.

Ea râse tare si-l lăsă s-o îmbrăţiseze, în timp ce-si strecură mâinile pe sub reverele hainei si în sus, până când îi înconjură gâtul.

- Genna, psalmodie el. Hai, spune că o să te căsătoresti cu mine.

Genna simţi că nu mai putea să-si păstreze expresia serioasă de pe chip.

El era incorigibil si irezistibil. Şi iubea fiecare moleculă din el, chiar dacă era nebun. îi zâmbi cu gura până la urechi.

- Bănuiesc că ar trebui să accept. Doar suntem o echipă. Şi coechipierii rămân împreună, nu-i asa?

- Exact, surâse el.
- Şi suntem o echipă bună, nu?

Cu un zâmbet blând, Jared îsi lăsă capul în jos si atinse vârful nasului Gennei cu al lui.

- De neînvins.
- Cei mai buni.

Sfârşit